

ਸਿੱਖਿਆ ਮੰਤਰੀ ਦੇ ਅਸਤੀਫੇ ਤੱਕ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਰਹੇਗਾ ਜਾਰੀ : ਦੀਪਕੇ ‘ਆਪ’ ਵੱਲੋਂ ਅਕਾਲੀ ਦਲ ਵਿਰੁੱਧ ਪੰਜਾਬ ਭਰ ‘ਚ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ

ਪੁਲਸ ਵੱਲੋਂ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇਣ ਤੋਂ ਨਾਂਹ

ਨਵੀਂ ਦਿੱਲੀ : ਦਿੱਲੀ ਪੁਲਸ ਨੇ ਕਾਰਕਰਮ ਜਨਤਾ ਪਾਰਟੀ ਨੂੰ ਸ਼ਨੀਵਾਰ ਜੰਤਰ-ਮੰਤਰ ‘ਤੇ ਸ਼ਾਮਲ ਵਿਰੋਧ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ, ਭਾਵੇਂ ਪਾਰਟੀ ਦੇ ਸੰਸਥਾਪਕ ਅਭਿਜੀਤ ਦੀਪਕੇ ਨੇ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਸਿੱਖਿਆ ਮੰਤਰੀ ਦੇ ਅਸਤੀਫਾ ਦੇਣ ਤੱਕ ਇਥੋਂ ਨਹੀਂ ਹਿੱਲਣਗੇ। ਪੁਲਸ ਨੇ ਸੀ ਜੇ ਪੀ ਸਮਰਥਕਾਂ ਨੂੰ ਜੰਤਰ ਮੰਤਰ ਵਾਲੀ ਜਗ੍ਹਾ ਨੂੰ ਖਾਲੀ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ ਹੈ, ਜਿੱਥੇ ਵੱਡੀ ਗਿਣਤੀ ਵਿੱਚ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਅਤੇ ਹੋਰ ਲੋਕ ਕਬਜ਼ਤ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਬੰਨ੍ਹੀਆਂ, ਵਾਰ-ਵਾਰ ਪੱਧਰ ਲੀਕ ਹੋਣ ਅਤੇ ਸਰਕਾਰ ਤੋਂ ਜਵਾਬਦੇਹੀ ਦੀ ਮੰਗ ਨੂੰ ਲੈ ਕੇ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ। ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੀਪਕੇ ਨੇ ਸਮਰਥਕਾਂ ਨੂੰ ਜੰਤਰ-ਮੰਤਰ ‘ਤੇ ਚੱਲ ਰਹੇ ਵਿਰੋਧ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣ ਦੀ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ ਸੀ ਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤਾ ਸੀ ਕਿ ਪੁਲਸ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇਵੇਗੀ। ਦੀਪਕੇ ਨੇ ਕਿਹਾ, ‘ਮੈਂ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਬੇਨਤੀ ਕਰਦਾ ਹਾਂ...ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਨੌਜਵਾਨ

ਦਿੱਲੀ ਪੁਲਸ ਨੇ ਕਾਰਕਰਮ ਜਨਤਾ ਪਾਰਟੀ ਨੂੰ ਸ਼ਨੀਵਾਰ ਜੰਤਰ-ਮੰਤਰ ‘ਤੇ ਸ਼ਾਮਲ ਵਿਰੋਧ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ, ਭਾਵੇਂ ਪਾਰਟੀ ਦੇ ਸੰਸਥਾਪਕ ਅਭਿਜੀਤ ਦੀਪਕੇ ਨੇ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਸਿੱਖਿਆ ਮੰਤਰੀ ਦੇ ਅਸਤੀਫਾ ਦੇਣ ਤੱਕ ਇਥੋਂ ਨਹੀਂ ਹਿੱਲਣਗੇ।

ਉਹ ਇੱਥੇ ਬੈਠਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਸਾਨੂੰ ਇਨਸਾਫ਼ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦਾ। ਮੈਂ ਦਿੱਲੀ ਪੁਲਸ ਨੂੰ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਵਾਪਸ ਦੇਣ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਕਰਦਾ ਹਾਂ। ਵਿਰੋਧ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਸ਼ਾਂਤਮਈ ਹੈ, ਅਸੀਂ ਸਿਰਫ਼ ਮਾਸੂਮ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਹਾਂ, ਜੋ ਇੱਥੇ ਬੈਠਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਾਂ। ਯੂਥ ਨੇੜਾ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਗੱਲਬਾਤ ਦਾ ਰਸਤਾ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਹੈ, ਪਰ ਇਕੋ ਸ਼ਰਤ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਸਿੱਖਿਆ ਮੰਤਰੀ ਯਕੀਨਦਾਰ ਪ੍ਰਧਾਨ ਅਸਤੀਫਾ ਦੇਣ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਿੱਲੀ ਪੁਲਸ ਨੂੰ ਕੇਂਦਰ ਨਾਲ ਗੱਲਬਾਤ ਖੋਲ੍ਹਣ ਦੀ ਵੀ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦੇ ਕੇ ਕਿਹਾ

ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ (ਗੁਰਜੀਤ ਬਿੱਠਲਾ/ ਸੁਰਜੀਤ ਸੁਮਨ/ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਾ ਕਾਰਾ)

ਆਮ ਆਦਮੀ ਪਾਰਟੀ ਨੇ ਸ਼ਨੀਵਾਰ ਸੋਸ਼ਲ ਮੀਡੀਆ ‘ਤੇ ਵਾਇਰਲ ਹੋਈ ਇੱਕ ਗੁੱਸਾਗਰਕ ਅਤੇ ਫਰਸੀ ਵੀਡੀਓ ਰਾਹੀਂ ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ ਭਗਵੰਤ ਸਿੰਘ ਮਾਨ ਨੂੰ ਬਦਨਾਮ ਕਰਨ ਦੀ ਸਾਜ਼ਿਸ਼ ਖਿਲਾਫ਼ ਚਿੰਟਾ ਪਾਰਟੀ (ਸ਼੍ਰੋਮਣੀ ਅਕਾਲੀ ਦਲ), ਇਸ ਦੇ ਪ੍ਰਧਾਨ ਸੁਖਬੀਰ ਸਿੰਘ ਬਾਦਲ, ਈ ਡੀ ਪਾਰਟੀ (ਭਾਜਪਾ) ਅਤੇ ਕਾਂਗਰਸ ਵਿਰੁੱਧ ਪੂਰੇ ਪੰਜਾਬ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ਾਲ ਰੋਸ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਕੀਤੇ। ‘ਆਪ’ ਦੇ ਮੰਤਰੀ, ਵਿਧਾਇਕ, ਸੀਨੀਅਰ ਆਗੂ, ਵਰਕਰ ਤੇ ਸਥਾਨਕ ਲੋਕ ਸੂਬੇ ਭਰ ਵਿੱਚ ਸੜਕਾਂ ‘ਤੇ ਉਤਰ ਆਏ ਅਤੇ ਵਿਰੋਧੀ ਪਾਰਟੀਆਂ ‘ਤੇ ਧਮਕੀ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਕਰਨ, ਝੂਠਾ ਪ੍ਰਚਾਰ ਫੈਲਾਉਣ ਅਤੇ ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਗੁੱਸਾਗਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਸੂਬੇ ਦੀ ਤਰੱਕੀ ਨੂੰ ਲੀਹੋਂ ਲਾਉਣ ਲਈ ਸਿਆਸੀ ਸਾਜ਼ਿਸ਼ਾਂ ਰਚਣ ਦੇ ਦੋਸ਼ ਲਾਏ।

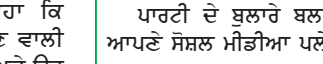
ਫ਼ਰੀਦਕੋਟ, ਬਰਨਾਲਾ, ਸੰਗਰੂਰ ਤੇ ਮਾਨਸਾ ਤੱਕ ਲੈ ਕੇ ਕਪੂਰਥਲਾ, ਮੋਗਾ ਅਤੇ ਬਾਦਲ ਪਿੰਡ ਤੱਕ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨਕਾਰੀਆਂ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤਾਕਤਾਂ ਖਿਲਾਫ਼ ਜ਼ੋਰਦਾਰ ਨਾਅਰੇਬਾਜ਼ੀ ਕੀਤੀ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਪੰਜਾਬ ਵਿਰੋਧੀ ਅਤੇ ਪੰਥ ਵਿਰੋਧੀ ਦੱਸਿਆ, ਜੋ ਸਿਆਸੀ ਫ਼ਾਇਦੇ ਲਈ ਵਾਰ-ਵਾਰ ਪਾਰਟੀਆਂ ਭਾਵਨਾਵਾਂ ਦਾ ਸ਼ੋਸ਼ਣ ਕਰਨ ਅਤੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਵੱਡਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦੀਆਂ ਆਈਆਂ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਵਿਰੋਧੀ ਪਿਠ ਨਕਰਤ, ਝੂਠੀਆਂ ਅਫ਼ਵਾਹਾਂ ਅਤੇ ਨੱਜ਼ੀ ਹਿੰਤਾਂ ਦੀ ਗੱਲਬਾਤ ਕਰ ਰਹੀ ਹੈ, ਉੱਥੇ ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ ਭਗਵੰਤ ਸਿੰਘ ਮਾਨ ਨੇ ਪਾਰਦਰਸ਼ੀ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ, ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਦੇ ਮੌਕੇ, ਮਿਆਰੀ ਸਿੱਖਿਆ, ਭਲਾਈ ਸਕੀਮਾਂ ਅਤੇ ਵਿਕਾਸ ਪੱਖੀ ਸਿਆਸਤ ਰਾਹੀਂ ਪੰਜਾਬੀਆਂ ਦਾ ਦਿਲ ਜਿੱਤਿਆ ਹੈ। ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨਕਾਰੀਆਂ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਅਜਿਹੀ ਵੰਡ ਪਾਉਣ ਵਾਲੀ ਰਾਜਨੀਤੀ ਨੂੰ ਵਾਰ-ਵਾਰ ਨਕਾਰਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ ਦੇ ਅਕਸ ਨੂੰ ਖ਼ਰਾਬ ਕਰਨ ਜਾਂ ਸੂਬੇ ਦੀ ਸ਼ਾਂਤੀ, ਭਾਈਚਾਰਕ ਸਾਂਝ ਅਤੇ ਤਰੱਕੀ ਨੂੰ ਭੰਗ ਕਰਨ ਦੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਾਜ਼ਿਸ਼ ਨੂੰ ਕਦੇ ਵੀ ਕਾਮਯਾਬ ਨਹੀਂ ਹੋਣ ਦੇਣਗੇ।

ਮੁਹਾਲੀ ਵਿਖੇ ਇੱਕ ਰੋਸ ਰੈਲੀ ਨੂੰ ਸੰਬੰਧਤ ਕਰਦਿਆਂ ਕੋਬਿਨਟ ਮੰਤਰੀ ਹਰਪਾਲ ਸਿੰਘ ਚੀਮਾ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਆਮ ਆਦਮੀ ਪਾਰਟੀ ਨੇ ਸ਼੍ਰੋਮਣੀ ਅਕਾਲੀ ਦਲ ਦੀਆਂ ਪੰਥ ਵਿਰੋਧੀ ਪੰਥ ਵਿਰੋਧੀ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ ਅਤੇ ਸੂਬੇ ਦੀ ਅਮਨ-ਸ਼ਾਂਤੀ ਤੇ ਭਾਈਚਾਰਕ ਸਾਂਝ ਨੂੰ ਭੰਗ ਕਰਨ ਦੀਆਂ ਵਾਰ-ਵਾਰ ਕੀਤੀਆਂ ਨਾ ਰਹੀਆਂ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ਾਂ ਖਿਲਾਫ਼ ਪੂਰੇ ਪੰਜਾਬ ਵਿੱਚ ਸੰਕੇਤਕ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਕੀਤੇ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਕਿਹਾ ਕਿ ਅੱਜ ਆਮ ਆਦਮੀ ਪਾਰਟੀ ਦੇ ਵਰਕਰ

ਵੀਡੀਓ ਵਿਚਲਾ ਵਿਅਕਤੀ ਲੱਭਿਆ ਜਾਵੇ : ਬਲਤੇਜ ਪੰਨੂ

ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ : ਸ੍ਰੀ ਅਕਾਲ ਤਖ਼ਤ ਦੇ ਜਥੇਦਾਰ ਕੁਲਦੀਪ ਸਿੰਘ ਗੜਗੱਜ ਅਤੇ ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ ਭਗਵੰਤ ਸਿੰਘ ਮਾਨ ਵਿਚਲੇ ਕਬਜ਼ਤ ਵੀਡੀਓ ਨੂੰ ਲੈ ਕੇ ਹੋਈ ਗੱਲਬਾਤ ਸਾਹਮਣੇ ਆਉਣ ਦੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬਾਅਦ ਵਿਸ਼ਾਲ ਰੋਸ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਕੀਤੇ। ‘ਆਪ’ ਦੇ ਮੰਤਰੀ, ਵਿਧਾਇਕ, ਸੀਨੀਅਰ ਆਗੂ, ਵਰਕਰ ਤੇ ਸਥਾਨਕ ਲੋਕ ਸੂਬੇ ਭਰ ਵਿੱਚ ਸੜਕਾਂ ‘ਤੇ ਉਤਰ ਆਏ ਅਤੇ ਵਿਰੋਧੀ ਪਾਰਟੀਆਂ ‘ਤੇ ਧਮਕੀ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਕਰਨ, ਝੂਠਾ ਪ੍ਰਚਾਰ ਫੈਲਾਉਣ ਅਤੇ ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਗੁੱਸਾਗਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਸੂਬੇ ਦੀ ਤਰੱਕੀ ਨੂੰ ਲੀਹੋਂ ਲਾਉਣ ਲਈ ਸਿਆਸੀ ਸਾਜ਼ਿਸ਼ਾਂ ਰਚਣ ਦੇ ਦੋਸ਼ ਲਾਏ।

ਫ਼ਰੀਦਕੋਟ, ਬਰਨਾਲਾ, ਸੰਗਰੂਰ ਤੇ ਮਾਨਸਾ ਤੱਕ ਲੈ ਕੇ ਕਪੂਰਥਲਾ, ਮੋਗਾ ਅਤੇ ਬਾਦਲ ਪਿੰਡ ਤੱਕ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨਕਾਰੀਆਂ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤਾਕਤਾਂ ਖਿਲਾਫ਼ ਜ਼ੋਰਦਾਰ ਨਾਅਰੇਬਾਜ਼ੀ ਕੀਤੀ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਪੰਜਾਬ ਵਿਰੋਧੀ ਅਤੇ ਪੰਥ ਵਿਰੋਧੀ ਦੱਸਿਆ, ਜੋ ਸਿਆਸੀ ਫ਼ਾਇਦੇ ਲਈ ਵਾਰ-ਵਾਰ ਪਾਰਟੀਆਂ ਭਾਵਨਾਵਾਂ ਦਾ ਸ਼ੋਸ਼ਣ ਕਰਨ ਅਤੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਵੱਡਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦੀਆਂ ਆਈਆਂ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਵਿਰੋਧੀ ਪਿਠ ਨਕਰਤ, ਝੂਠੀਆਂ ਅਫ਼ਵਾਹਾਂ ਅਤੇ ਨੱਜ਼ੀ ਹਿੰਤਾਂ ਦੀ ਗੱਲਬਾਤ ਕਰ ਰਹੀ ਹੈ, ਉੱਥੇ ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ ਭਗਵੰਤ ਸਿੰਘ ਮਾਨ ਨੇ ਪਾਰਦਰਸ਼ੀ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ, ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਦੇ ਮੌਕੇ, ਮਿਆਰੀ ਸਿੱਖਿਆ, ਭਲਾਈ ਸਕੀਮਾਂ ਅਤੇ ਵਿਕਾਸ ਪੱਖੀ ਸਿਆਸਤ ਰਾਹੀਂ ਪੰਜਾਬੀਆਂ ਦਾ ਦਿਲ ਜਿੱਤਿਆ ਹੈ। ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨਕਾਰੀਆਂ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਅਜਿਹੀ ਵੰਡ ਪਾਉਣ ਵਾਲੀ ਰਾਜਨੀਤੀ ਨੂੰ ਵਾਰ-ਵਾਰ ਨਕਾਰਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ ਦੇ ਅਕਸ ਨੂੰ ਖ਼ਰਾਬ ਕਰਨ ਜਾਂ ਸੂਬੇ ਦੀ ਸ਼ਾਂਤੀ, ਭਾਈਚਾਰਕ ਸਾਂਝ ਅਤੇ ਤਰੱਕੀ ਨੂੰ ਭੰਗ ਕਰਨ ਦੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਾਜ਼ਿਸ਼ ਨੂੰ ਕਦੇ ਵੀ ਕਾਮਯਾਬ ਨਹੀਂ ਹੋਣ ਦੇਣਗੇ।

ਗੱਲਬਾਤ ਦੀ ਵੀਡੀਓ ਕਲਿੱਪ ਸਾਂਝੀ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਲਿਖਿਆ, ‘ਸਤਿਕਾਰਯੋਗ’ ਜਥੇਦਾਰ ਸਾਹਿਬ ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ ਸਾਹਿਬ ਤਾਂ ਪਹਿਲੇ ਦਿਨ ਤਾਂ ਹੀ ਕਹਿ ਰਹੇ ਹਨ ਕਿ ਵੀਡੀਓ ਫੇਕ (ਨਕਲੀ) ਹੈ। ਹੁਣ ਤੁਹਾਡੀ ਹੀ ਰਿਕਾਰਡਿੰਗ ਨੇ ਇਹ ਸਾਬਿਤ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਕਿ ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ ਨੇ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਵੀਡੀਓ ਆਰਟੀਫੀਸ਼ੀਅਲ ਇੰਟੇਲੀਜੈਂਸ (ਏ ਐਚੀ) ਨਾਲ ਬਣਾਈ ਗਈ ਸੀ। ਪਾਰਟੀ ਨੇ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਕਿ ਵੀਡੀਓ ਵਿੱਚ ਸੀ ਐੱਮ ਦੀ ਨਕਲ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਪਛਾਣ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ।

ਪਾਰਟੀ ਦੇ ਬੁਲਾਰੇ ਬਲਤੇਜ ਸਿੰਘ ਪੰਨੂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਸੋਸ਼ਲ ਮੀਡੀਆ ਪਲੇਟਫਾਰਮ ਐੱਕਸ ‘ਤੇ

ਗੱਲਬਾਤ ਦੀ ਵੀਡੀਓ ਕਲਿੱਪ ਸਾਂਝੀ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਲਿਖਿਆ, ‘ਸਤਿਕਾਰਯੋਗ’ ਜਥੇਦਾਰ ਸਾਹਿਬ ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ ਸਾਹਿਬ ਤਾਂ ਪਹਿਲੇ ਦਿਨ ਤਾਂ ਹੀ ਕਹਿ ਰਹੇ ਹਨ ਕਿ ਵੀਡੀਓ ਫੇਕ (ਨਕਲੀ) ਹੈ। ਹੁਣ ਤੁਹਾਡੀ ਹੀ ਰਿਕਾਰਡਿੰਗ ਨੇ ਇਹ ਸਾਬਿਤ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਕਿ ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ ਨੇ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਵੀਡੀਓ ਆਰਟੀਫੀਸ਼ੀਅਲ ਇੰਟੇਲੀਜੈਂਸ (ਏ ਐਚੀ) ਨਾਲ ਬਣਾਈ ਗਈ ਸੀ। ਪਾਰਟੀ ਨੇ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਕਿ ਵੀਡੀਓ ਵਿੱਚ ਸੀ ਐੱਮ ਦੀ ਨਕਲ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਪਛਾਣ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ।

ਪਾਰਟੀ ਦੇ ਬੁਲਾਰੇ ਬਲਤੇਜ ਸਿੰਘ ਪੰਨੂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਸੋਸ਼ਲ ਮੀਡੀਆ ਪਲੇਟਫਾਰਮ ਐੱਕਸ ‘ਤੇ

ਅਜਿਹੀਆਂ ਤਾਕਤਾਂ ਖਿਲਾਫ਼ ਆਪਣਾ ਰੋਸ ਦਰਜ ਕਰਵਾਉਣ ਲਈ ਨਾ ਸਿਰਫ਼ ਮੁਹਾਲੀ, ਬਲਕਿ ਪੂਰੇ ਪੰਜਾਬ ਵਿੱਚ ਸੜਕਾਂ ‘ਤੇ ਉਤਰੇ ਹਨ। ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਲੋਕ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਾਜ਼ਿਸ਼ਾਂ ਤੋਂ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਣੂ ਹਨ ਅਤੇ ਸੂਬੇ ਦੇ ਹਿੱਤਾਂ ਨੂੰ ਵਾਰ-ਵਾਰ ਨਕਸ਼ਾ ਪਹੁੰਚਾਉਣ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਕਦੇ ਸ਼ੁੱਠ ਨਹੀਂ ਹੋਣ ਦੇਣਗੇ।

ਉਹਨਾਂ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇਨ੍ਹਾਂ ਇਤਿਹਾਸਕ ਵਿਕਾਸ ਕਾਰਜਾਂ ਨੇ ਵਿਰੋਧੀ ਪਾਰਟੀਆਂ ਨੂੰ ਬੇਚੈਨ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਪੰਜਾਬ ਵਿੱਚ ਹੋ ਰਹੀ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਤਰੱਕੀ ਨੂੰ ਹਮਲਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰਥ ਸ਼੍ਰੋਮਣੀ ਅਕਾਲੀ ਦਲ ਹੁਣ ਘਟੀਆ ਆਦਮੀ ਪਾਰਟੀ ਵੱਲੋਂ ਸੰਗਰੂਰ ਵਿਖੇ ਵਿਸ਼ਾਲ ਰੋਸ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਇਸ ਦੌਰਾਨ ਸੀ ਐੱਮ ਦੀ ਨਕਲ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਪਛਾਣ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ।

ਮਨਘੜਤ ਅਤੇ ਫਰਸੀ ਵੀਡੀਓ ਬਣਾ ਕੇ ਵਾਇਰਲ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਇਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਿਆਸੀ ਤਾਕਤਾਂ ਦੀ ਨਿਰਾਸ਼ਾ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਜਨਤਾ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਗੁਆ ਚੁੱਕੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਝੂਠੇ ਪ੍ਰਚਾਰ ਰਾਹੀਂ ਦੁਬਾਰਾ ਆਪਣੀ ਹੋਂਦ ਬਚਾਉਣ ਦੀ ਨਾਕਾਮ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰ ਰਹੀਆਂ ਹਨ।

ਰੇਲ ਗੱਡੀਆਂ ਦੀ ਟੱਕਰ ‘ਚ ਇੱਕ ਮੌਤ, 89 ਜ਼ਖ਼ਮੀ

ਲੰਡਨ : ਬ੍ਰਿਟੇਨ ਦੀ ਰਾਜਧਾਨੀ ਲੰਡਨ ਤੋਂ ਲਗਭਗ 60 ਮੀਲ ਦੂਰ ਉੱਤਰ ਵਿੱਚ ਸਥਿਤ ਬੈਡਫੋਰਡ ਇਲਾਕੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵੱਡਾ ਰੇਲ ਹਾਦਸਾ ਵਾਪਰਿਆ ਹੈ। ਬੈਡਫੋਰਡ ਦੇ ਦੱਖਣੀ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ 2 ਰੇਲ ਗੱਡੀਆਂ ਦੀ ਜ਼ੋਰਦਾਰ ਟੱਕਰ ਹੋਈ। ਹਾਦਸੇ ਵਿੱਚ 89 ਦੇ ਕਰੀਬ ਲੋਕ ਜ਼ਖ਼ਮੀ ਦੱਸੇ ਜਾ ਰਹੇ ਹਨ। ਪੁਲੀਸ ਨੇ ਐਮਰਜੈਂਸੀ ਐਲਾਨ ਦਿੱਤੀ ਤੇ ਰਾਹਤ ਤੇ ਬਚਾਅ ਕੰਮ ਤੁਰੰਤ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤਾ

ਗਿਆ। ਸੋਸ਼ਲ ਮੀਡੀਆ ‘ਤੇ ਸਾਹਮਣੇ ਆਏ ਵੀਡੀਓ ਵਿੱਚ ਦੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਟੜੀ ‘ਤੇ ਖੜੀ ਇੱਕ ਟੋਰੇ ਦੇ ਪਿਛਲੇ ਹਿੱਸੇ ਨਾਲ ਦੂਜੀ ਟੋਰੇ ਦਾ ਅਗਲਾ ਹਿੱਸਾ ਝੁਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਟਕਰਾਇਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਘਟਨਾ ਦੇ ਬਾਅਦ ਰੇਲ ਗੱਡੀ ਅੰਦਰ ਚੀਕ-ਚਿਹਾੜਾ ਮਚ ਗਿਆ ਤੇ ਹੜ੍ਹ-ਦਫੜੀ ਦਾ ਮਾਹੌਲ ਬਣ ਗਿਆ। ਰੇਲ ਗੱਡੀਆਂ ਅੰਦਰ ਫਸੇ ਯਾਤਰੀਆਂ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਕੱਢਿਆ ਗਿਆ।

ਖੜਕੇ ਦੀ ਰਿਹਾਇਸ਼ ‘ਤੇ ਪੰਜਾਬ ਬਾਰੇ ਅਹਿਮ ਮੀਟਿੰਗ

ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ : ਕਾਂਗਰਸ ਪ੍ਰਧਾਨ ਮਲਿਕਾਰਜੁਨ ਖੜਕੇ ਦੀ ਰਿਹਾਇਸ਼ ‘ਤੇ ਪੰਜਾਬ ਬਾਰੇ ਇੱਕ ਅਹਿਮ ਮੀਟਿੰਗ ਹੋਈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਅਜੇ ਮਾਕਨ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਵਾਲੀ ਤਿੰਨ ਮੈਂਬਰੀ ਅਥਰਵਰਾਂ ਦੀ ਕਮੇਟੀ ਵੱਲੋਂ ਸੋਧੀ ਗਈ ਰਿਪੋਰਟ ਦੇ ਨਤੀਜਿਆਂ ‘ਤੇ ਚਰਚਾ ਕੀਤੀ ਗਈ। ਮੀਟਿੰਗ ਵਿੱਚ ਕਾਂਗਰਸ ਨੇਤਾ ਅਤੇ ਵਿਰੋਧੀ ਪਿਠ ਦੇ ਨੇਤਾ ਰਾਹੁਲ ਗਾਂਧੀ, ਜਨਰਲ ਸਕੱਤਰ (ਸੰਗਠਨ) ਕੇ ਸੀ ਵੇਲੂਗੋਪਾਲ ਅਤੇ ਏ ਐਚੀ ਸੀ ਸੀ ਦੇ ਜਨਰਲ ਸਕੱਤਰ, ਪੰਜਾਬ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦੇ ਇੰਚਾਰਜ ਭੁਪੇਸ਼ ਖੰਘਲ ਵੀ ਹਾਜ਼ਰ ਸਨ। ਸੂਰਜ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਮਾਕਨ ਕਮੇਟੀ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਦੇ ਨਤੀਜਿਆਂ ‘ਤੇ ਚਰਚਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਤੇ ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਲੜ ਰਹੇ ਪੱਖਾਂ ਨੂੰ ਅੰਤਸਰਗ ਕਰਨ ਲਈ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਸੰਭਾਵਨਾਵਾਂ ‘ਤੇ ਤਰੀਕਿਆਂ ‘ਤੇ ਗੱਲਬਾਤ ਹੋਈ। ਅੰਤਮ ਫੈਸਲਾ ਲੈਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਰਾਹੁਲ ਗਾਂਧੀ ਵੱਲੋਂ ਸੀਨੀਅਰ ਨੇਤਾਵਾਂ ਨਾਲ ਸਲਾਹ-ਮਸ਼ਵਰਾ ਕਰਨ ਦੀ ਉਮੀਦ ਹੈ। ਰਾਹੁਲ ਗਾਂਧੀ ਦੇ ਵਿਦੇਸ਼ ਜਾਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਅਗਲੇ ਦੋ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਅੰਤਮ ਫੈਸਲਾ ਆਉਣ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਹੈ।

ਖਾਲਸਾ ਟੈਕਸ ਫਿਲਹਾਲ ਟਲਿਆ

ਸ਼੍ਰੀ ਅੰਦਰ ਸਾਹਿਬ : ਨਿਹੰਗ ਬਾਬਾ ਅੱਫਰ ਸਿੰਘ ਮਹਾਂਕਾਲ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਹੇਠ ਸ਼ਨੀਵਾਰ ਇੱਕ ਵੱਡੇ ਨੇ ਤਹਿਸੀਲਦਾਰ ਸੰਦੀਪ ਕੁਮਾਰ ਅਤੇ ਕੀਰਤਪੁਰ ਸਾਹਿਬ ਦੇ ਐੱਸ ਐੱਚ ਓ ਰਾਹੁਲ ਕੁਮਾਰ ਨੂੰ ਮੰਗ ਪੱਤਰ ਸੌਂਪਿਆ। ਇਸ ਮੌਕੇ ਜਥੇਬੰਦੀ ਦੇ ਆਗੂਆਂ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਵਿਆਹ ਪੁੱਜਣ ਵਿੱਚ ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਵਾਹਨਾਂ ਅਤੇ ਯਾਤਰੀਆਂ ਨਾਲ ਹੋ ਰਹੇ ਵਿਚਕਾਰੇ ਨੂੰ ਲੈ ਕੇ ਲੋਕਾਂ ਵਿੱਚ ਭਾਰੀ ਰੋਸ ਪਾਇਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਕਾਰਨ ‘ਖਾਲਸਾ ਟੈਕਸ’ ਲਗਾਉਣ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਵੱਲੋਂ ਮਸਲੇ ਦੇ ਹੱਲ ਲਈ ਹਰ ਸੰਭਵ ਯਤਨ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦਾ ਭਰੋਸਾ ਦਿੰਦਿਆਂ ਫਿਲਹਾਲ ਸੰਘਰਸ਼ ਨੂੰ ਟਾਲਣ ਦੀ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਤਹਿਸੀਲਦਾਰ ਸੰਦੀਪ ਕੁਮਾਰ ਨੇ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਕਿ ਜਥੇਬੰਦੀ ਵੱਲੋਂ ਟੋਲ ਅਤੇ ਐਂਟੀ ਟੈਕਸ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਤ ਮੰਗਾਂ ਦਾ ਇੱਕ ਮੰਗ-ਪੱਤਰ ਸੌਂਪਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਕਿਹਾ ਕਿ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਵੱਲੋਂ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਸੰਬੰਧੀ ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਨਾਲ ਤਾਲਮੇਲ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕੋਬਿਨਟ ਮੰਤਰੀ ਹਰਜੋਤ ਸਿੰਘ ਬੈਂਸ ਨਾਲ ਜਥੇਬੰਦੀ ਦੀ ਮੀਟਿੰਗ ਕਰਵਾਉਣ ਦੇ ਯਤਨ ਕੀਤੇ ਜਾ ਰਹੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਜੋ ਪੈਦਾ ਹੋਏ ਵਿਵਾਦ ਦਾ ਕੋਈ ਸਥਾਈ ਹੱਲ ਕੱਢਿਆ ਜਾ ਸਕੇ। ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਵੱਲੋਂ ਮਿਲੇ ਭਰੋਸੇ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਨਿਹੰਗ ਸਿੰਘ ਜਥੇਬੰਦੀਆਂ ਨੇ 21 ਜੂਨ ਤੋਂ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ‘ਖਾਲਸਾ ਟੈਕਸ’ ਨੂੰ ਫਿਲਹਾਲ ਮੁਲਤਵੀ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ।

ਨਾਗਪੁਰ ਦੇ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਨੂੰ ਅਸੂ ਧਾਬੀ ਕੇਂਦਰ ਮਿਲਿਆ!

ਨਾਗਪੁਰ : ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ ਦੇ ਨਾਗਪੁਰ ਦੇ ਇੱਕ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਨੂੰ ਨੈਸ਼ਨਲ ਟੈਸਟਿੰਗ ਏਜੈਂਸੀ ਵੱਲੋਂ ਐਤਵਾਰ ਨੂੰ ਹੋਣ ਵਾਲੀ ਨੀਟ-ਯੂ ਜੀ 2026 ਮੁਖ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਲਈ ਆਸੂ ਧਾਬੀ ਕੇਂਦਰ ਅਲਾਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ, ਜਿਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਸ ਦੇ ਮਾਪਿਆਂ ਨੇ ਐੱਨ ਟੀ ਏ ਕੋਲ ਇਹ ਖੁੱਦਾ ਉਠਾਇਆ ਅਤੇ ਸੁਧਾਰ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ। ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਅਬਦੁੱਲਾ ਤਾਲਿਬ ਨੇ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਲਈ ਨਾਗਪੁਰ, ਵਰਧਾ ਅਤੇ ਭੰਡਾਰਾ ਕੇਂਦਰਾਂ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਉਸ ਨੂੰ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਕਾਰਡ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਇਆ ਤਾਂ ਉਹ ਇਹ ਦੇਖ ਕੇ ਹੈਰਾਨ ਰਹਿ ਗਿਆ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਅਸੂ ਧਾਬੀ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਕੇਂਦਰ ਅਲਾਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਐੱਨ ਟੀ ਏ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਨਵਾਂ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਕੇਂਦਰ ਅਲਾਟ ਕਰਨ ਦਾ ਭਰੋਸਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ।

ਵਪਾਰ ਸਮਝੌਤੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕਿਸਾਨਾਂ ਦਾ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ 23 ਨੂੰ ਪਾਵਰਕਾਮ ਦੀ ਵਾਅਦਾ-ਖਿਲਾਫ਼ੀ ਵਿਰੁੱਧ ਧਰਨਾ ਚੌਥੇ ਦਿਨ ‘ਚ

ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ : ਭਾਰਤ ਅਤੇ ਅਮਰੀਕਾ ਵਿਚਕਾਰ ਪ੍ਰਸਤਾਵਿਤ ਵਪਾਰ ਸਮਝੌਤੇ (ਟੇਡ ਡੀਲ) ਦੇ ਵਿਰੋਧ ਵਿੱਚ 23 ਜੂਨ ਨੂੰ ਦੇਸ਼ ਭਰ ਵਿੱਚ ਕਿਸਾਨ ਜਥੇਬੰਦੀਆਂ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਕਰਨਗੀਆਂ। ਭਾਰਤੀ ਕਿਸਾਨ ਯੂਨੀਅਨ (ਚੜ੍ਹਨੀ) ਦੇ ਰਾਸ਼ਟਰੀ ਪ੍ਰਧਾਨ ਗੁਰਨਾਮ ਸਿੰਘ ਚੜ੍ਹਨੀ ਨੇ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਸਮਝੌਤਾ ਦੇਸ਼ ਦੀ ਕਿਸਾਨਾਂ, ਪਸ਼ੂ ਪਾਲਕਾਂ, ਡੇਅਰੀ ਖੇਤਰ ਅਤੇ ਖੁਰਾਕ ਸੁਰੱਖਿਆ ਲਈ ਗੰਭੀਰ ਖਤਰਾ ਸਾਬਤ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਚੜ੍ਹਨੀ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਭਾਰਤ ਅਮਰੀਕਾ ਨਾਲ ਟੇਡ ਡੀਲ ਨੂੰ ਲੈ ਕੇ ਜੋ ਜਾਣਕਾਰੀਆਂ ਸਾਹਮਣੇ ਆ ਰਹੀਆਂ ਹਨ, ਉਹ ਚਿੰਤਾਜਨਕ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਕਹਿਣਾ ਹੈ ਕਿ ਜੇ ਭਾਰਤੀ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਬਾਜ਼ਾਰ ਨੂੰ ਅਮਰੀਕੀ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਉਤਪਾਦਾਂ ਲਈ ਵਧੇਰੇ ਖੋਲ੍ਹ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਤਾਂ ਇਸ ਦਾ

ਸਿੱਧਾ ਅਸਰ ਦੇਸ਼ ਦੇ ਕਰੋੜਾਂ ਕਿਸਾਨਾਂ ਦੀ ਰੋਜ਼ੀ-ਰੋਟੀ ‘ਤੇ ਪਵੇਗਾ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਕਿਹਾ ਕਿ ਫਰਵਰੀ 2025 ਤੋਂ ਭਾਰਤ ਅਤੇ ਅਮਰੀਕਾ ਵਿਚਕਾਰ ਵਪਾਰਕ ਗੱਲਬਾਤ ਚੱਲ ਰਹੀ ਹੈ

ਅਤੇ ਹੁਣ ਇਹ ਅੰਤਿਮ ਪੜਾਅ ‘ਤੇ ਪਹੁੰਚ ਚੁੱਕੀ ਹੈ। 23 ਅਤੇ 24 ਜੂਨ ਨੂੰ ਨਵੀਂ ਦਿੱਲੀ ਵਿੱਚ ਹੋਣ ਵਾਲੀਆਂ ਮੀਟਿੰਗਾਂ ਦੌਰਾਨ ਸਮਝੌਤੇ ਨੂੰ ਅੰਤਿਮ ਰੂਪ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣ ਦੀਆਂ ਚਰਚਾਵਾਂ ਹਨ। ਕਿਸਾਨਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ੱਕ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਸਮਝੌਤੇ ਤਹਿਤ ਖੇਤੀਬਾੜੀ, ਡੇਅਰੀ ਅਤੇ ਪੋਲਟਰੀ ਖੇਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਉਤਪਾਦਾਂ ਲਈ ਬਾਜ਼ਾਰ ਖੋਲ੍ਹਣ ਲਈ ਦਬਾਅ ਵਧ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਚੜ੍ਹਨੀ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਭਾਰਤੀ ਕਿਸਾਨ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਵਧਦੀ ਲਾਗਤ, ਮੌਸਮ ਦੀ ਮਾਰ ਅਤੇ ਬਾਜ਼ਾਰ ਦੀਆਂ ਅਨਿਸਚਿਤਤਾਵਾਂ ਨਾਲ ਜੂਝ ਰਹੇ ਹਨ। ਅਜਿਹੇ ਵਿੱਚ ਜੇਕਰ ਸਸਤੇ ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਉਤਪਾਦ ਭਾਰਤੀ ਬਾਜ਼ਾਰ ਵਿੱਚ ਵੱਡੀ ਮਾਤਰਾ ਵਿੱਚ ਆਉਣ ਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਸਥਾਨਕ ਕਿਸਾਨ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਹੋਣਗੇ।

ਪਟਿਆਲਾ (ਨਵਾਂ ਜ਼ਮਾਨਾ ਸਰਵਿਸ)

ਪਾਵਰਕਾਮ ਟਾਂਕੇ ਆਊਟਸੋਰਸ ਵਰਕਰਜ਼ ਯੂਨੀਅਨ (ਏਟਕ) ਪੰਜਾਬ ਅਤੇ ਇਸ ਦੀਆਂ ਸਹਿਯੋਗੀ ਜਥੇਬੰਦੀਆਂ ਵੱਲੋਂ ਪੀ ਐੱਸ ਪੀ ਸੀ ਐੱਲ ਟੀ ਮੈਨੇਜਮੈਂਟ ਦੇ ਅਫ਼ੀਸਰ ਲਵਦੀਏ ਅਤੇ ਵਾਅਦਾ-ਖਿਲਾਫ਼ੀ ਵਿਰੁੱਧ ਮੁੱਖ ਦਫ਼ਤਰ (ਹੱਡ ਆਫਿਸ) ਪਟਿਆਲਾ ਵਿਖੇ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਰੋਸ ਧਰਨਾ ਸ਼ਨੀਵਾਰ ਚੌਥੇ ਦਿਨ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋ ਗਿਆ। ਮੁਲਾਜ਼ਮਾਂ ਵਿੱਚ ਮੈਨੇਜਮੈਂਟ ਅਤੇ ਸਰਕਾਰ ਪ੍ਰਤੀ ਭਾਰੀ ਰੋਸ ਪਾਇਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ।

ਜਥੇਬੰਦੀ ਦੇ ਆਗੂਆਂ ਦੱਸਿਆ ਕਿ 24 ਮਈ ਨੂੰ ਖੋਲ੍ਹੇ ਵਿਖੇ ਬਿਜਲੀ ਮੰਤਰੀ ਤਰੁਣਪ੍ਰੀਤ ਸਿੰਘ ਸੌਂਦ, ਸੀ ਐੱਮ ਡੀ ਪੀ ਐੱਸ ਪੀ ਸੀ ਐੱਲ ਟੀ ਮੈਨੇਜਮੈਂਟ ਦੇ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਸਾਹਿਬਾਨ ਨਾਲ ਇੱਕ ਉੱਚ ਪੱਧਰੀ ਮੀਟਿੰਗ ਹੋਈ ਸੀ। ਮੀਟਿੰਗ ਵਿੱਚ ਆਊਟਸੋਰਸ ਮੁਲਾਜ਼ਮਾਂ ਦੀਆਂ ਹੱਕੀ ਮੰਗਾਂ ‘ਤੇ ਸਹਿਮਤੀ ਬਣੀ ਸੀ ਅਤੇ ਮੈਨੇਜਮੈਂਟ ਵੱਲੋਂ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦਿਵਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ 15 ਜੂਨ ਤੱਕ ਨੀਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਜਾਰੀ ਕਰਕੇ ਮੁਲਾਜ਼ਮਾਂ ਨੂੰ ਆਡਰ ਲੈਟਰ ਦੇ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣਗੇ, ਪਰ ਅਫ਼ਸਰ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ ਕਿ ਤੇਜ਼ ਸਮਾਂ ਬੀਤ ਜਾਣ ਤੇ ਬਾਵਜੂਦ ਨਾ ਤਾਂ ਕੋਈ ਨੀਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਜਾਰੀ ਹੋਇਆ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਆਡਰ ਲੈਟਰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹਨ। ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਬਿਜਲੀ ਵਿਭਾਗ ਦੀ ਮੈਨੇਜਮੈਂਟ ਆਊਟਸੋਰਸ ਮੁਲਾਜ਼ਮਾਂ ਨੂੰ ਮਹਿਕਮੇ ਵਿੱਚ ਮਰਜ਼ ਕਰਨ ਦਾ ਨੀਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਜਾਰੀ ਕਰਕੇ ਆਡਰ ਲੈਟਰ ਨਹੀਂ ਸੌਂਪਦੀ, ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਅਣਮਿੱਥੇ ਸਮੇਂ ਦਾ ਧਰਨਾ ਬਿਲਕੁਲ ਖ਼ਤਮ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਮੈਨੇਜਮੈਂਟ ਖ਼ਿਲਾਫ਼ ਰੋਸ ਵਜੋਂ ਸ਼ਨੀਵਾਰ ਸ਼ਹਿਰ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ਾਲ

ਰੋਡ ਸ਼ੋਅ ਕੱਢਿਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਪੀ ਐੱਸ ਪੀ ਸੀ ਐੱਲ ਟੀ ਮੈਨੇਜਮੈਂਟ ਦੇ ਅਫ਼ੀਸਰ ਲਵਦੀਏ ਅਤੇ ਵਾਅਦਾ-ਖਿਲਾਫ਼ੀ ਵਿਰੁੱਧ ਮੁੱਖ ਦਫ਼ਤਰ (ਹੱਡ ਆਫਿਸ) ਪਟਿਆਲਾ ਵਿਖੇ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ

ਰੋਡ ਸ਼ੋਅ ਕੱਢਿਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਪੀ ਐੱਸ ਪੀ ਸੀ ਐੱਲ ਟੀ ਮੈਨੇਜਮੈਂਟ ਦੇ ਅਫ਼ੀਸਰ ਲਵਦੀਏ ਅਤੇ ਵਾਅਦਾ-ਖਿਲਾਫ਼ੀ ਵਿਰੁੱਧ ਮੁੱਖ ਦਫ਼ਤਰ (ਹੱਡ ਆਫਿਸ) ਪਟਿਆਲਾ ਵਿਖੇ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ

2437 ਅਪਰੈਂਟਿਸਾਂ ਨੂੰ ਬਤੌਰ ਸਹਾਇਕ ਲਾਈਨਮੈਨ ਭਰਤੀ ਕਰਨ ਦਾ ਫੈਸਲਾ

ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ (ਨ ਜ ਸ) : ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਪਾਵਰਕਾਮ ਦੇ ਅਪਰੈਂਟਿਸ ਨੌਜਵਾਨਾਂ ਨੂੰ ਵੱਡੀ ਰਾਹਤ ਦਿੰਦਿਆਂ 2437 ਨੌਜਵਾਨਾਂ ਨੂੰ ਬਤੌਰ ਸਹਾਇਕ ਲਾਈਨਮੈਨ ਭਰਤੀ ਕਰਨ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਇਹ ਐਲਾਨ ਵਿੱਚ ਮੰਤਰੀ ਹਰਪਾਲ ਸਿੰਘ ਚੀਮਾ ਨੇ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਚੀਮਾ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਪਾਵਰਕਾਮ ਵਿੱਚ ਹੋਏ ਅਪਰੈਂਟਿਸ ਸਿਖਲਾਈ ਲੈ ਰਹੇ ਨੌਜਵਾਨਾਂ ਨੂੰ ਹੁਣ ਕੋਈ ਨਵਾਂ ਭਰਤੀ ਲਈ ਟੈਸਟ ਨਹੀਂ ਦੇਣਾ ਪਵੇਗਾ, ਉਹਨਾਂ ਵੱਲੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਟੈਸਟ ਹੀ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ, ਪਰ ਸਹਾਇਕ ਲਾਈਨਮੈਨ ਭਰਤੀ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਨੌਜਵਾਨਾਂ ਤੋਂ ਪੰਜਾਬੀ ਭਾਸ਼ਾ ਦਾ ਇੱਕ ਟੈਸਟ ਜ਼ਰੂਰ ਲਿਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਇਹ ਟੈਸਟ ਪਾਸ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਨੂੰ ਹੀ ਅੱਗੇ ਬਤੌਰ ਸਹਾਇਕ ਲਾਈਨਮੈਨ ਨੌਕਰੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਜ਼ਿਕਰਯੋਗ ਹੈ ਕਿ ਪਟਿਆਲਾ ਵਿਖੇ ਪਾਵਰਕਾਮ ਦਫ਼ਤਰ ਦੇ ਬਾਹਰ 2600 ਅਪਰੈਂਟਿਸ ਨੌਜਵਾਨਾਂ ਵੱਲੋਂ ਭਰਤੀ ਦੀ ਮੰਗ ਨੂੰ ਲੈ ਕੇ ਕਈ ਦਿਨਾਂ ਤੋਂ ਸੰਘਰਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ।

ਇੱਕ ਨਗਰ ਨਿਗਮ, ਦੋ ਨਗਰ ਕੌਂਸਲਾਂ ਤੇ ਇੱਕ ਨਗਰ ਪੰਚਾਇਤ ਦੀਆਂ ਚੋਣ ਤਰੀਕਾਂ ਦਾ ਐਲਾਨ

ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ : ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਚੋਣ ਕਮਿਸ਼ਨ ਨੇ ਸੂਬੇ ਦੀਆਂ ਚਾਰ ਸਥਾਨਕ ਸਰਕਾਰਾਂ ਵਿਭਾਗ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਤ ਚੋਣਾਂ ਕਰਵਾਉਣ ਦਾ ਐਲਾਨ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਕਮਿਸ਼ਨ ਵੱਲੋਂ ਜਾਰੀ ਆਦੇਸ਼ ਅਨੁਸਾਰ ਨਗਰ ਨਿਗਮ ਗੁਰਮਿੰਦਰ, ਨਗਰ ਕੌਂਸਲ ਗੁਰੂ ਹਰਗੋਬਿੰਦ ਤੇ ਜਲਾਲਾਬਾਦ ਅਤੇ ਨਗਰ ਪੰਚਾਇਤ ਮਮਦੋਦ ਦੀ ਚੋਣ ਲਈ ਵੋਟਿੰਗ 5 ਜੁਲਾਈ ਨੂੰ ਹੋਵੇਗੀ। ਕਮਿਸ਼ਨ ਰਾਜ ਕਮਲ ਚੌਹੀ ਨੇ ਐਲਾਨ ਕਰਦਿਆਂ ਕਿਹਾ ਕਿ ਨਾਮਜ਼ਦਗੀ ਪੱਤਰ 22 ਜੂਨ (ਸੋਮਵਾਰ) ਤੋਂ ਭਰਨੇ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੇ ਜਾਣਗੇ, ਜੋ ਕਿ 25 ਜੂਨ ਤੱਕ ਸਵੇਰੇ 11:00 ਵਜੇ ਤੋਂ ਦੁਪਹਿਰ 03:00 ਵਜੇ ਤੱਕ ਸੰਬੰਧਤ ਰਿਟਰਨਿੰਗ ਅਫ਼ਸਰ ਦੇ ਦਫ਼ਤਰ ਵਿਖੇ ਭਰੇ ਜਾਣਗੇ। ਨਾਮਜ਼ਦਗੀ ਪੱਤਰਾਂ ਦੀ ਪਤੜਤਾਲ 2

ਨਵਾਂ ਜ਼ਮਾਨਾ

ਐਤਵਾਰਤਾ

ਵੇਖ ਕੇ ਸਿਰ ਨੂੰ ਲੱਗੀ ਅੱਗ
ਮੈਂ ਜਦ ਦੌੜਿਆ
'ਨਾਲ ਹਾਂ', ਮੈਨੂੰ ਚਿੜੀ ਨੇ ਆਖਿਆ
'ਭਰਨਾ ਨਹੀਂ'

- ਪਾਲੀ ਖ਼ਾਦਿਮ

ਮਸ਼ਹੂਰੀ ਖੁੱਚੀ ਦੀਆਂ ਖਿੱਚਾਂ
(ਆਖਰੀ ਸਫੇ 'ਤੇ)

Regd. No : L-4/Pb-JL-0023/2024-26, (R.N.I.)-00068/57

ਜਲੰਧਰ : ਐਤਵਾਰ, 21 ਜੂਨ 2026

www.nawanzamana.in

ਕੀਮਤ 5.00 ਰੁਪਏ

ਜੰਗੀ ਹਥਿਆਰਾਂ ਦਾ ਵਪਾਰ-ਫੁਲਦਾ ਆਲਮੀ ਕਾਰੋਬਾਰ

ਰੋਟੀ ਜਾਂ ਬਾਰੂਦ, ਤੁਹਾਨੂੰ ਕੀ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ? ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਤੁਹਾਡੀ ਵੋਟ ਰੋਟੀ ਲਈ ਹੀ ਹੋਵੇਗੀ। ਪਰ ਤੁਸੀਂ ਭੋਲੇ ਹੋ, ਕਿਉਂਕਿ ਤੁਸੀਂ ਬਤੌਰ ਮਨੁੱਖ ਸੋਚਦੇ ਹੋ ਪਰ ਜੰਗਬਾਜ਼ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਸੋਚਦੇ। ਹਿਟਲਰ ਦਾ ਜੰਗਬਾਜ਼ ਅਤੇ ਪ੍ਰਾਪਗੈਂਡ ਮੰਤਰੀ ਜੋਸਫ਼ ਗੋਬਲਸ ਤੁਹਾਡੀ ਕਹਿੰਦਾ ਸੀ, 'ਅਸੀਂ ਰੋਟੀ ਬਿਨਾਂ ਸਾਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਪਰ ਹਥਿਆਰਾਂ ਬਿਨਾਂ ਨਹੀਂ। ਰੋਟੀ ਨਾਲ ਗੋਲੀ ਨਹੀਂ ਚਲਾਈ ਜਾ ਸਕਦੀ ਪਰ ਬੰਦੂਕ ਨਾਲ ਚਲਾਈ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਇੱਕ ਹੋਰ ਨਾਜ਼ੀ ਵਜ਼ੀਰ ਹਰਮਨ ਗੋਰਿੰਗ ਨੇ ਵੀ ਐਲਾਨ ਕੀਤਾ ਸੀ, 'ਬੰਦੂਕ ਸਾਨੂੰ ਤਾਕਤਵਰ ਬਣਾਏਗੀ ਪਰ ਰੋਟੀ ਸਾਨੂੰ ਮੋਟਾ ਬਣਾਏਗੀ।'

ਜੰਗੀ ਹਥਿਆਰਾਂ ਦਾ ਪਾਗਲਪਨ ਅੱਜ ਵੀ ਜਾਰੀ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਜੰਗਬਾਜ਼ ਹਾਲੇ ਵੀ ਜ਼ਿੰਦਾ ਹਨ, ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਇੱਕ ਹੋਰ ਵੀ ਜੰਗੀ ਬੰਬਰ ਦੀ ਕੀਮਤ ਨਾਲ ਤੀਹ ਸ਼ਹਿਰਾਂ ਵਿੱਚ ਸਹੂਲ ਉਸਾਰੇ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ।

ਜੰਗੀ ਹਥਿਆਰਾਂ ਦਾ ਵਪਾਰ ਸਾਲ 2021-25 ਪੰਜ ਸਾਲਾਂ ਦੌਰਾਨ 2016-20 ਦੇ ਪਿਛਲੇ ਪੰਜ ਸਾਲਾਂ ਦੇ ਮੁਕਾਬਲੇ 9.2% ਵੱਧ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਸਾਲ 2011-15 ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡਾ ਵਾਧਾ ਹੈ।

ਇਸਦਾ ਸਵੀਡਨ ਸਥਿਤ ਸਟਾਕਹੋਮ ਇੰਟਰਨੈਸ਼ਨਲ ਪੀਸ ਰਿਸਰਚ ਇੰਸਟੀਚਿਊਟ (ਸਿਪਰੀ) ਦੀ ਇਸ ਸਾਲ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਵਿੱਚ ਖੁਲਾਸਾ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਇਕੱਲੇ ਯੂਰਪ ਵਿੱਚ

ਵਪਾਰ ਦਾ 28% ਹੈ। ਇਹ ਰੂਸੀ ਹਥਿਆਰ ਵਪਾਰ ਦੇ ਮੁਕਾਬਲੇ ਚਾਰ ਗੁਣਾਂ ਅਤੇ ਚੀਨੀ ਹਥਿਆਰ ਵਪਾਰ ਦੇ ਮੁਕਾਬਲੇ ਪੰਜ ਗੁਣਾਂ ਹੈ। ਯੂਰਪੀਨ ਦੇਸ਼ਾਂ ਦਾ ਆਪਸੀ ਜੰਗੀ ਹਥਿਆਰ ਵਪਾਰ ਸਿਰਫ਼ ਸੱਤ ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਹੈ, ਬਾਕੀ ਹਥਿਆਰ ਦੂਸਰੇ ਮਹਾਂਦੀਪਾਂ ਦੇ ਦੇਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਵੇਚੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਚਾਰ ਯੂਰਪੀਨ ਦੇਸ਼ ਫਰਾਂਸ, ਜਰਮਨੀ, ਇਟਲੀ ਅਤੇ ਸਪੇਨ ਹਥਿਆਰ ਵੇਚਣ ਵਾਲੇ ਦੇਸ਼ਾਂ ਵਿੱਚ ਕ੍ਰਮਵਾਰ ਦੂਜੇ, ਚੌਥੇ, ਛੇਵੇਂ ਅਤੇ ਦਸਵੇਂ ਨੰਬਰ ਤੇ ਆਉਂਦੇ ਹਨ।

ਫਰਾਂਸ ਆਲਮੀ ਪੱਧਰ ਤੇ ਜੰਗੀ ਹਥਿਆਰਾਂ ਦੇ ਵਪਾਰ ਵਿੱਚ 9.8% ਹਿੱਸਾ ਹੈ ਜਿਹੜਾ 2016-20 ਦੇ ਮੁਕਾਬਲੇ 2021-25 ਵਿੱਚ ਇੱਕੀ ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਵਧਿਆ ਹੈ। ਏਸ਼ੀਆ ਮਿਡਲ-ਈਸਟ ਅਤੇ ਓਸੀਆਨ ਮੁਲਕਾਂ ਨੂੰ ਫਰਾਂਸ ਨੇ ਕੁੱਲ 59% ਜੰਗੀ ਹਥਿਆਰ ਵੇਚੇ, ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਯੂਰਪੀਨ ਦੇਸ਼ਾਂ ਵਿੱਚ ਵੀ ਫਰਾਂਸੀਸੀ ਜੰਗੀ ਹਥਿਆਰਾਂ ਦਾ ਵਪਾਰ ਇਹਨਾਂ ਪੰਜਾਂ ਸਾਲਾਂ ਵਿੱਚ 45.2% ਵਧਿਆ ਹੈ। ਜਰਮਨੀ ਦੇ ਜੰਗੀ ਹਥਿਆਰਾਂ ਦੇ ਵਪਾਰ ਵਿੱਚ ਵੀ 2016-20 ਦੇ ਮੁਕਾਬਲੇ 2021-25 ਵਿੱਚ ਪੰਦਰਾਂ ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਦਾ ਵਾਧਾ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਜਰਮਨੀ ਦਾ ਕੌਮਾਂਤਰੀ ਜੰਗੀ ਹਥਿਆਰ ਵਪਾਰ ਵਿੱਚ ਹਿੱਸਾ 5.7% ਹੈ। ਜਰਮਨੀ ਜ਼ਿਆਦਾ ਹਥਿਆਰ (41%) ਯੂਰਪੀਨ ਦੇਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਹੀ ਵੇਚਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚੋਂ ਚੌਥੀ ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਦਾ ਯੂਕਰੇਨ ਖਰੀਦਦਾਰ ਹੈ। ਪੰਜਾਹ ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਜਰਮਨ ਹਥਿਆਰਾਂ ਦਾ ਵਪਾਰ ਏਸ਼ੀਆ ਮਿਡਲ ਈਸਟ ਅਤੇ ਓਸੀਆਨ ਦੇਸ਼ਾਂ ਨਾਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

ਇਟਲੀ ਦੇ ਜੰਗੀ ਹਥਿਆਰਾਂ ਦੇ ਵਪਾਰ ਵਿੱਚ 2016-20 ਦੇ ਮੁਕਾਬਲੇ 2021-25 ਦੌਰਾਨ 15.7% ਵਾਧਾ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਇਟਲੀ ਦਾ ਜੰਗੀ ਹਥਿਆਰਾਂ ਦੇ ਵਪਾਰ ਵਿੱਚ 5.1% ਹੈ। ਇਟਾਲੀਅਨ ਹਥਿਆਰਾਂ ਦਾ ਵੱਡੇ ਖਰੀਦਦਾਰ (59%) ਮਿਡਲ ਈਸਟ ਦੇਸ਼ ਹਨ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਪੇਨ ਦੇ ਜੰਗੀ ਹਥਿਆਰਾਂ ਦੇ ਵਪਾਰ ਵਿੱਚ ਵੀ 6.7% ਵਾਧਾ ਹੋਇਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਟਲੀ ਦੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੀ ਮਿਡਲ ਈਸਟ ਦੇ ਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ (43%) ਸਪੇਨੀ ਹਥਿਆਰ ਵੇਚੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ।

ਜੰਗੀ ਹਥਿਆਰਾਂ ਦੇ ਹੋਰ ਵਪਾਰੀ ਜੰਗੀ ਹਥਿਆਰਾਂ ਦਾ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡਾ ਵਪਾਰੀ ਹੈ ਪਰ 2016-20 ਵਿੱਚ ਇਸਦਾ ਹਿੱਸਾ ਇੱਕੀ ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਸੀ। ਰੂਸੀ ਹਥਿਆਰਾਂ ਦੇ ਵੱਡੇ ਖਰੀਦਦਾਰਾਂ ਵਿੱਚ ਭਾਰਤ (48%), 13-13% ਨਾਲ ਚੀਨ ਅਤੇ ਬੇਲਾਰੂਸ ਹਨ। 5.6% ਹਿੱਸੇ ਨਾਲ ਚੀਨ ਪੰਜਵਾਂ ਵੱਡਾ ਹਥਿਆਰ ਬਰਾਮਦਕਾਰ ਹੈ। ਪਿਛਲੇ ਪੰਜ ਸਾਲਾਂ ਦੌਰਾਨ ਇਸਦਾ ਜੰਗੀ ਹਥਿਆਰਾਂ ਦਾ ਕਾਰੋਬਾਰ ਗਿਆਰਾਂ ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਵਧਿਆ ਹੈ। ਪਾਕਿਸਤਾਨ (61%) ਚੀਨੀ ਹਥਿਆਰਾਂ ਦਾ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡਾ ਖਰੀਦਦਾਰ ਹੈ।

ਬਰਤਾਨੀਆ ਨੂੰ ਪਿੱਛੇ ਛੱਡ 2021-25 ਦੌਰਾਨ ਇਜ਼ਰਾਈਲ ਕੌਮਾਂਤਰੀ ਜੰਗੀ ਹਥਿਆਰ ਵਪਾਰ ਵਿੱਚ 4.4% ਹਿੱਸੇ ਨਾਲ ਸੱਤਵਾਂ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡਾ ਹਥਿਆਰ ਵਪਾਰੀ ਬਣ ਗਿਆ ਹੈ। ਸਾਲ 2016-20 ਦੀ ਤੁਲਨਾ ਵਿੱਚ ਇਜ਼ਰਾਈਲੀ ਹਥਿਆਰਾਂ ਦਾ ਵਪਾਰ 56% ਵਧਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਇਸ ਤੱਥ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਹੈ ਕਿ ਬਹੁਤੇ ਦੇਸ਼ ਗਾਜ਼ਾ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਫ਼ਲਸਤੀਨੀ

ਜੂਨ 2026 ਵਿੱਚ ਵੀ ਭਾਰਤ ਨੇ ਫਰਾਂਸ ਤੋਂ 116 ਰਾਵੇਲ ਜੰਗੀ ਜਹਾਜ਼ਾਂ ਦਾ ਬੇਨਤੀ ਪੱਤਰ ਫਰਾਂਸ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਭੇਜਿਆ ਹੈ ਜਿਸਦੀ ਕੀਮਤ ਤਕਰੀਬਨ 45 ਬਿਲੀਅਨ ਡਾਲਰ ਹੈ। ਭਾਰਤ ਦੀਆਂ ਜੰਗੀ ਲੋੜਾਂ ਵਿੱਚ ਰੂਸ ਦਾ ਹਿੱਸਾ 2011-15 ਦੌਰਾਨ 70% ,2016-20 ਦੌਰਾਨ 51% ਅਤੇ 2021-25 ਦੌਰਾਨ ਘੱਟਕੇ 40% ਰਹਿ ਗਿਆ ਹੈ।

ਸਾਲ 2021-25 ਦੌਰਾਨ ਪਾਕਿਸਤਾਨ ਜੰਗੀ ਹਥਿਆਰਾਂ ਦੇ ਖਰੀਦਦਾਰ ਦੇ ਤੌਰ ਤੇ ਪੰਜਵੇਂ ਸਥਾਨ ਤੇ ਹੈ ਜਿਹੜਾ ਕਿ 2016-20 ਦੌਰਾਨ ਦਸਵੇਂ ਸਥਾਨ ਤੇ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਸਮੇਂ ਦੌਰਾਨ ਪਾਕਿਸਤਾਨ ਨੇ ਜੰਗੀ ਹਥਿਆਰਾਂ ਦੀ ਖਰੀਦ 66% ਜ਼ਿਆਦਾ ਕੀਤੀ। ਪਿਛਲੇ ਪੰਜ ਸਾਲਾਂ ਦੌਰਾਨ ਪਾਕਿਸਤਾਨ ਨੇ ਸੰਸਾਰ ਪੱਧਰ ਤੇ ਵੇਚੇ ਗਏ ਹਥਿਆਰਾਂ ਵਿੱਚੋਂ 4.2% ਜੰਗੀ ਹਥਿਆਰ ਖਰੀਦੇ। ਪਾਕਿਸਤਾਨ ਦੀ ਅੱਸੀ ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਖਰੀਦ ਚੀਨ ਤੋਂ ਹੋਈ।

ਜਾਪਾਨ ਜਿਹੜਾ 2016-20 ਜੰਗੀ ਹਥਿਆਰ ਖਰੀਦਣ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਗਿਆਰਵੇਂ ਸਥਾਨ ਤੇ ਸੀ, ਉਹ 2021-25 ਵਿੱਚ ਛੇਵੇਂ ਸਥਾਨ ਤੇ ਆ ਗਿਆ ਕਿਉਂਕਿ ਜਾਪਾਨ ਦੀ ਜੰਗੀ ਹਥਿਆਰਾਂ ਦੀ ਖਰੀਦ ਵੀ ਪਿਛਲੇ ਪੰਜ ਸਾਲਾਂ ਦੌਰਾਨ 76% ਵਧੀ। ਜਾਪਾਨ ਨੂੰ ਹਥਿਆਰ ਸਪਲਾਈ ਕਰਨ ਵਿੱਚ 95% ਹਿੱਸੇ ਨਾਲ ਅਮਰੀਕਾ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡਾ ਹਥਿਆਰ ਸਪਲਾਈਰ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਤਾਇਵਾਨ ਨੇ ਵੀ ਪਿਛਲੇ ਪੰਜ ਸਾਲਾਂ ਦੌਰਾਨ 54% ਵੱਧ ਹਥਿਆਰ ਖਰੀਦੇ ਹਨ। ਦੱਖਣ-ਪੂਰਬੀ ਦੇਸ਼ਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੰਡੋਨੇਸ਼ੀਆ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡਾ ਖਰੀਦਦਾਰ ਰਿਹਾ ਹੈ ਜਿਸਨੇ ਆਲਮੀ ਹਥਿਆਰਾਂ ਦਾ 1.5% ਹਿੱਸਾ ਖਰੀਦਿਆ। ਪਿਛਲੇ ਸਾਲ ਹੋਈ ਕੋਬੀਡੀਆ-ਬਾਈਲੈਂਡ ਲੜਾਈ ਵਿੱਚ ਜਿੱਥੇ ਕੋਬੀਡੀਆ ਨੇ ਚੀਨੀ ਹਥਿਆਰਾਂ ਦਾ ਇਸਤੇਮਾਲ ਕੀਤਾ, ਉਥੇ ਹੀ ਬਾਈਲੈਂਡ ਨੂੰ ਅਮਰੀਕਾ ਅਤੇ ਸਵੀਡਨ ਤੋਂ ਜੰਗੀ ਹਥਿਆਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਏ।

ਯੂਰਪ ਨੂੰ ਜੰਗੀ ਹਥਿਆਰਾਂ ਦੀ ਸਪਲਾਈ ਵਿੱਚ ਵੀ 210% ਵਾਧਾ ਵੇਖਣ ਨੂੰ ਮਿਲਿਆ ਜਿਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਅੱਧੇ ਅਮਰੀਕਾ ਤੋਂ

ਜੰਗੀ ਹਥਿਆਰਾਂ ਦੇ ਖਰੀਦਦਾਰ

ਸਾਲ 2021-25 ਦੌਰਾਨ ਯੂਕਰੇਨ, ਭਾਰਤ, ਸਾਉਦੀ ਅਰਬ, ਭਾਰਤ ਅਤੇ ਪਾਕਿਸਤਾਨ ਜੰਗੀ ਹਥਿਆਰਾਂ ਦੇ ਦੁਨੀਆਂ ਪਰ ਵਿੱਚ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡੇ ਖਰੀਦਦਾਰ ਸਨ ਜਿਹਨਾਂ ਕੁੱਲ ਮਿਲਕੇ ਪੱਤੀ ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਜੰਗੀ ਹਥਿਆਰ ਖਰੀਦੇ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਅਫ਼ਰੀਕਾ ਦੇ ਦੇਸ਼ਾਂ ਨੇ ਭਾਵੇਂ ਸਿਰਫ਼ 4.3% ਹਥਿਆਰ ਖਰੀਦੇ ਪਰ ਇਹ ਅੰਕੜਾ 2016-20 ਦੇ ਮੁਕਾਬਲੇ 41% ਵੱਧ ਹੈ। ਅਫ਼ਰੀਕੀ ਦੇਸ਼ਾਂ ਨੇ ਅਮਰੀਕਾ ਤੋਂ 19%, ਚੀਨ ਤੋਂ 17%, ਰੂਸ ਤੋਂ 15% ਅਤੇ ਫਰਾਂਸ ਤੋਂ 8.3% ਹਥਿਆਰ ਖਰੀਦੇ। ਸੂਡਾਨ ਵਿੱਚ ਚੱਲ ਰਹੀ ਖਾਨ-ਜੰਗੀ ਹਥਿਆਰ ਵਕਾਫ਼ੀ ਹਥਿਆਰ ਅਣ-ਐਲਾਨ ਸਰੋਤਾਂ ਤੋਂ ਵੀ ਖਰੀਦੇ ਗਏ।

ਇਜ਼ਰਾਈਲ ਤੋਂ ਜੰਗੀ ਹਥਿਆਰਾਂ ਦੀ ਖਰੀਦ ਵਿੱਚ ਅੱਜ ਕੱਲ੍ਹ ਭਾਰਤ ਪਹਿਲੇ ਨੰਬਰ ਤੇ ਹੈ। ਪਰ ਇਹ ਇਹ ਵੀ ਇੱਕ ਤੱਥ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਦੱਖਣੀ ਅਫ਼ਰੀਕਾ ਦੀ ਨਸਲਵਾਦੀ ਸਰਕਾਰ ਇਜ਼ਰਾਈਲੀ ਹਥਿਆਰਾਂ ਦੀ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡੀ ਖਰੀਦਦਾਰ ਸੀ। ਦੱਖਣ ਅਮਰੀਕੀ ਦੇਸ਼ਾਂ ਵਿੱਚ ਜੰਗੀ ਹਥਿਆਰਾਂ ਦੀ ਖਰੀਦ ਵਿੱਚ 31% ਵਾਧਾ ਵੇਖਣ ਨੂੰ ਮਿਲਿਆ। ਬ੍ਰਾਜ਼ੀਲ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡਾ ਖਰੀਦਦਾਰ ਸਾਬਤ ਹੋਇਆ ਜਿਸਨੇ ਖਿੱਤੇ ਵਿੱਚ ਆਏ ਜੰਗੀ ਹਥਿਆਰਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਸੱਠ ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਹਥਿਆਰ ਖਰੀਦੇ। ਬ੍ਰਾਜ਼ੀਲ 15% ਹਥਿਆਰਾਂ ਦੀ ਖਰੀਦ 2016-20 ਦੀ ਤੁਲਨਾ ਵਿੱਚ 200% ਜ਼ਿਆਦਾ ਸੀ। ਬ੍ਰਾਜ਼ੀਲ ਨੇ 41% ਹਥਿਆਰ ਫਰਾਂਸ ਤੋਂ, 12% ਅਮਰੀਕਾ ਤੋਂ ਅਤੇ 11% ਜੰਗੀ ਹਥਿਆਰ ਸਵੀਡਨ ਤੋਂ ਖਰੀਦੀ ਕੀਤੀ।

ਏਸ਼ੀਆ-ਓਸੀਆਨ ਵਿੱਚ ਜੰਗੀ ਹਥਿਆਰਾਂ ਦੀ ਦਰਮਦ: ਭਾਵੇਂ ਇਸ ਖਿੱਤੇ ਵਿੱਚ 2020-25 ਦੌਰਾਨ ਜੰਗੀ ਹਥਿਆਰਾਂ ਦੀ ਖਰੀਦ 2016-20 ਦੇ ਮੁਕਾਬਲੇ 20% ਘਟੀ ਹੈ ਪਰ ਆਲਮੀ ਪੱਧਰ ਤੇ ਇਹਨਾਂ ਹਥਿਆਰਾਂ ਦੀ ਖਰੀਦ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਭਾਰਤ ਦੂਜੇ ਨੰਬਰ ਤੇ, ਪਾਕਿਸਤਾਨ ਪੰਜਵੇਂ ਨੰਬਰ ਤੇ, ਜਾਪਾਨ ਛੇਵੇਂ ਨੰਬਰ ਤੇ ਅਤੇ ਆਸਟਰੇਲੀਆ ਦਸਵੇਂ ਨੰਬਰ ਤੇ ਹੈ। ਭਾਰਤ ਨੇ ਕੌਮਾਂਤਰੀ ਪੱਧਰ ਤੇ ਵਿਕੇ ਜੰਗੀ ਹਥਿਆਰਾਂ ਦਾ 8.2% ਖਰੀਦਿਆ ਹੈ। ਇਹਨਾਂ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਵੀ ਭਾਰਤ ਨੇ 149 ਕਰੋੜ ਏਅਰਕਰਾਫਟ ਫਰਾਂਸ ਤੋਂ ਅਤੇ ਛੇ ਪਨਡੁੱਬੀਆਂ ਦਾ ਆਰਡਰ ਜਰਮਨੀ ਤੋਂ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਇਹ ਭਾਰਤ ਦੀ ਲਗਾਤਾਰ ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਹਥਿਆਰਾਂ ਤੇ ਟੋਕ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਜਦਕਿ ਨਰਿੰਦਰ ਮੋਦੀ ਸਰਕਾਰ ਲਗਾਤਾਰ ਮੌਕੇ ਇਨ ਇੰਡੀਆ ਵਰਗੇ ਪ੍ਰੋਗਰਾਮਾਂ ਦਾ ਵੱਡੇ ਪੱਧਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਚਾਰ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਇੱਕ ਹੋਰ ਪਹਿਲੂ ਕਾਰਨਲੋਰ ਹੈ ਕਿ ਭਾਰਤ ਆਪਣੀਆਂ ਜੰਗੀ ਲੋੜਾਂ ਲਈ ਪਿਛਲੇ ਇੱਕ ਦਹਾਕੇ ਤੋਂ ਰੂਸ ਤੋਂ ਪਰਾਂ ਹੋ ਕੇ ਪੱਛਮੀ ਦੇਸ਼ਾਂ ਖ਼ਾਸ ਕਰਕੇ ਇਜ਼ਰਾਈਲ, ਫਰਾਂਸ ਅਤੇ ਅਮਰੀਕਾ ਵੱਲ ਝੁੱਕ ਰਿਹਾ ਹੈ।

ਡਾ. ਜਸਬੀਰ ਸਿੰਘ ਔਲਖ

ਹੀ ਇਹਨਾਂ ਪੰਜ ਸਾਲ ਵਿੱਚ ਪਿਛਲੇ ਪੰਜ ਸਾਲਾਂ ਦੇ ਮੁਕਾਬਲੇ ਹਥਿਆਰਾਂ ਦੇ ਵਪਾਰ ਵਿੱਚ 210% ਵਾਧਾ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਯੂਕਰੇਨ ਕੁੱਲ ਦੁਨੀਆਂ ਦੇ ਹਥਿਆਰਾਂ ਦਾ 9.7% ਖਰੀਦਦਾਰ ਹੈ ਜਦਕਿ ਇਹ ਦੇਸ਼ 2016-20 ਵਿੱਚ ਸਿਰਫ਼ 0.1% ਦਾ ਖਰੀਦਦਾਰ ਸੀ।

ਜੰਗੀ ਹਥਿਆਰਾਂ ਦੇ ਮੌਜੂਦਾ ਡਾਟੇ ਦੀ ਸਮੀਖਿਆ ਕਰਦਿਆਂ ਸਿਪਰੀ ਨੇ ਸਿੱਟਾ ਕੱਢਿਆ ਹੈ ਕਿ ਅਮਰੀਕਾ, ਫਰਾਂਸ, ਰੂਸ, ਜਰਮਨੀ ਅਤੇ ਚੀਨ ਕੁੱਲ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਸੱਤਰ ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਜੰਗੀ ਹਥਿਆਰ ਵੇਚਦੇ ਹਨ। ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਰੂਸ ਦੀ ਜੰਗੀ ਹਥਿਆਰਾਂ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਪਿਛਲੇ ਪੰਜ ਸਾਲਾਂ ਦੇ ਮੁਕਾਬਲੇ 64% ਘਟੀ ਹੈ ਪਰ ਅਮਰੀਕਾ ਨੇ 27, ਫਰਾਂਸ ਨੇ 21, ਜਰਮਨੀ ਨੇ 15 ਅਤੇ ਚੀਨ ਨੇ 11 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਵੱਧ ਜੰਗੀ ਹਥਿਆਰ ਵੇਚੇ ਹਨ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਟਲੀ ਅਤੇ ਇਜ਼ਰਾਈਲੀ ਜੰਗੀ ਹਥਿਆਰਾਂ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਵਿੱਚ ਵੀ ਕ੍ਰਮਵਾਰ 157 ਅਤੇ 56 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਵਾਧਾ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਇਸਦੇ ਨਾਲ ਹੀ ਬਰਤਾਨੀਆ ਅਤੇ ਦੱਖਣੀ ਕੋਰੀਆ ਦੇ ਜੰਗੀ ਹਥਿਆਰਾਂ ਦਾ ਵਪਾਰ ਵੀ ਕ੍ਰਮਵਾਰ 13% ਅਤੇ 24% ਵਧਿਆ ਹੈ।

ਜੰਗਬਾਜ਼ ਅਮਰੀਕਾ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਵੇਚੇ ਜਾਂਦੇ ਕੁੱਲ ਜੰਗੀ ਹਥਿਆਰਾਂ ਦਾ 42% ਹਿੱਸਾ ਇਕੱਲਾ ਅਮਰੀਕਾ ਹੀ ਵੇਚਦਾ ਹੈ ਜਿਹੜਾ ਜੰਗੀ ਹਥਿਆਰ ਵੇਚਣ ਵਾਲੇ ਅਗਲੇ ਵੱਡੇ ਦੇਸ਼ਾਂ ਤੋਂ ਵੀ ਵੱਧ ਹੈ। ਅਮਰੀਕਾ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਕੁੱਲ 99 ਮੁਲਕਾਂ ਨੂੰ ਹਥਿਆਰ ਵੇਚਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹਨਾਂ ਮੁਲਕਾਂ ਵਿੱਚੋਂ 76 ਮੁਲਕਾਂ ਦਾ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡਾ ਹਥਿਆਰ ਸਪਲਾਈਰ ਹੈ। ਅਮਰੀਕਾ ਤੋਂ ਜੰਗੀ ਹਥਿਆਰ ਦਰਮਦ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਦੇਸ਼ਾਂ ਵਿੱਚ 35 ਦੇਸ਼ ਯੂਰਪ ਦੇ, 18 ਦੇਸ਼ ਆਮਰੀਕੀ ਉੱਪ ਮਹਾਂਦੀਪਾਂ ਦੇ, 17-17 ਅਫ਼ਰੀਕਾ-ਏਸ਼ੀਆ ਓਸੀਆਨ ਅਤੇ 12 ਖਾੜੀ ਦੇ ਮੁਲਕ ਹਨ। ਪਿਛਲੇ ਦੋ ਦਹਾਕਿਆਂ ਵਿੱਚ ਇਹ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਹੋਇਆ ਹੈ ਕਿ ਅਮਰੀਕੀ ਹਥਿਆਰਾਂ ਦੀ ਖਰੀਦ ਯੂਰਪ ਵਿੱਚ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਹੋਈ ਹੈ ਜਿਹੜੀ ਕਿ 2021-25 ਵਿੱਚ 38% ਸੀ। ਇਹਦੇ ਵਿੱਚੋਂ ਵੀ ਤਕਰੀਬਨ ਇੱਕ ਚੁਥਾਈ (9.4%) ਇਕੱਲੇ ਯੂਕਰੇਨ ਨੇ ਕੀਤੀ ਹੈ ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਡੋਨਾਲਡ ਟਰੰਪ ਨੇ ਜੈਲੋਸਕੀ ਦੀ ਬਾਂਗ ਮਰੋੜਣ ਲਈ ਯੂਕਰੇਨ ਨੂੰ ਹਥਿਆਰਾਂ ਦੀ ਸਪਲਾਈ ਪਿਛਲੇ ਸਾਲ ਘਟਾਈ ਸੀ ਤਾਂ ਜੋ ਯੂਕਰੇਨ ਦੇ ਕੌਮੀਤੀ ਧਾੜਾਂ ਨੂੰ ਲੁੱਟਿਆ ਜਾ ਸਕੇ।

ਮਿਡਲ-ਈਸਟ ਦੇ ਮੁਲਕਾਂ ਨੇ ਅਮਰੀਕੀ ਹਥਿਆਰਾਂ ਦਾ ਤੇਜ਼ੀ ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਖਰੀਦਿਆ ਜਿਹੜਾ ਕਿ ਯੂਰਪ ਨੂੰ ਵੱਧ ਹਥਿਆਰ ਵੇਚਣ ਕਰਕੇ ਪਿਛਲੇ ਸਾਲਾਂ ਦੇ ਮੁਕਾਬਲੇ ਘੱਟ ਗਿਆ। ਬਾਰਾਂ ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਖਰੀਦ ਨਾਲ ਸਾਉਦੀ ਅਰਬ ਆਲਮੀ ਪੱਧਰ ਤੇ ਅਮਰੀਕੀ ਹਥਿਆਰਾਂ ਦਾ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡਾ ਖਰੀਦਦਾਰ ਬਣਿਆ ਰਿਹਾ। ਕਤਰ ਨੇ 7.4%, ਕੂਵੇਟ ਨੇ 4.2% ਅਤੇ ਇਜ਼ਰਾਈਲ ਨੇ 3.1% ਅਮਰੀਕੀ ਹਥਿਆਰ ਖਰੀਦੇ।

ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਚੀਨ ਦਾ ਘੇਰਾ ਪਾਉਣ ਲਈ ਅਮਰੀਕਾ ਆਪਣੇ ਜੰਗੀ ਹਥਿਆਰਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਚੁਥਾਈ ਏਸ਼ੀਆ - ਓਸੀਆਨ ਵਿੱਚ ਸਥਿਤ ਆਪਣੇ ਜੈਟੀਦਾਰ ਮੁਲਕਾਂ ਨੂੰ ਵੇਚਦਾ ਹੈ, ਜਿਹਨਾਂ ਵਿੱਚ ਜਾਪਾਨ ਨੂੰ 8.9%, ਆਸਟਰੇਲੀਆ ਨੂੰ 5.6% ਅਤੇ ਦੱਖਣੀ ਕੋਰੀਆ ਨੂੰ 3.9% ਹਥਿਆਰ ਵੇਚਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਮੁਲਕ ਅਮਰੀਕਾ ਤੋਂ ਜੰਗੀ ਹਥਿਆਰ ਖਰੀਦਣ ਵਾਲੇ ਪਹਿਲੇ ਦਸ ਮੁਲਕਾਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ। ਇੱਕ ਹੋਰ ਅਮਰੀਕੀ ਅੰਡਾ ਤਾਇਵਾਨ ਵੀ ਵੇਚੇ ਜਾਂਦੇ ਕੁੱਲ ਅਮਰੀਕੀ ਹਥਿਆਰਾਂ ਦੀ 1.9% ਖਰੀਦ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਯੂਰਪੀ ਮੁਲਕਾਂ ਦਾ ਹਥਿਆਰ ਵਪਾਰ ਯੂਰਪੀਨ ਯੂਨੀਅਨ ਦੇ ਸਭਾਈ ਦੇਸ਼ਾਂ ਦਾ ਜੰਗੀ ਹਥਿਆਰਾਂ ਦਾ ਵਪਾਰ ਵੀ 2016-20 ਦੇ ਮੁਕਾਬਲੇ 2021-25 ਵਿੱਚ 36% ਵਧਿਆ ਹੈ। ਯੂਰਪੀਨ ਹਥਿਆਰਾਂ ਦਾ ਵਪਾਰ ਆਲਮੀ

ਫਰਵਰੀ ਮਹੀਨੇ ਦੇ ਆਖਰੀ ਦਿਨ ਅਮਰੀਕਾ ਅਤੇ ਇਜ਼ਰਾਈਲ ਵੱਲੋਂ ਸਾਂਝੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਈਰਾਨ 'ਤੇ ਹਵਾਈ ਧਾਵਾ ਬੋਲਣ ਤੋਂ ਹੀ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਆਰਥਿਕ ਮਾਹਿਰ ਸੰਸਾਰ ਵਿੱਚ ਮੌਦੀ ਆਉਣ ਦੇ ਖਦੋਖੇ ਜ਼ਾਹਰ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ। ਈਰਾਨ ਵੱਲੋਂ ਹਾਹਮੁਜ਼ ਜਲਡਮੁਹੂ ਦਾ ਲਾਘਾ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਆਰਥਿਕ ਸੰਕਟ ਸਿਰ ਚੜ੍ਹ ਕੇ ਬੋਲਣ ਲੱਗਿਆ, ਪਰ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਚਾਰ ਸੂਬਿਆਂ ਵਿੱਚ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਚੋਣਾਂ ਹੋ ਰਹੀਆਂ ਸਨ ਤਾਂ ਵਿੱਤ ਮੰਤਰੀ ਬੀਬੀ ਨਿਰਮਲਾ ਸੀਤਾਮਨ ਨੇ ਲੋ ਕੇ ਰਿਜ਼ਰਵ ਬੈਂਕ ਦੇ ਗਵਰਨਰ, ਸੰਜੇ ਮਲਹੋਤਰਾ ਜਿਹੇ ਬਿਆਨ ਦੇ ਰੋ ਸਨ ਕਿ ਭਾਰਤ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਚਿੰਤਾ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਈ ਲੋੜ ਨਹੀਂ, ਕਿਉਂਕਿ ਭਾਰਤੀ ਆਰਥਿਕਤਾ ਦੀਆਂ ਬੁਨਿਆਦਾਂ (Fundamental) ਬਹੁਤ ਮਜ਼ਬੂਤ ਹਨ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਸਾਡੇ ਸਮੇਤ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਵੀ ਕਈ ਆਰਥਿਕ ਮਾਹਿਰ ਇਹ ਕਹਿ ਰਹੇ ਸਨ ਕਿ ਸਰਕਾਰ ਵੱਲੋਂ ਇਹ ਖੁੱਲ੍ਹ ਬੋਲਿਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਭਾਰਤੀ ਆਰਥਿਕਤਾ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਸੰਕਟ ਦੀ ਲਪੇਟ ਵਿੱਚ ਆ ਚੁੱਕੀ ਹੈ, ਪਰ ਗੱਦੀ ਮੀਡੀਆ ਦੇ ਨਗਾਰਖਾਨੇ ਵਿੱਚ ਤੁਤੀ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਕਿੱਥੇ ਸੁਣੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਪਰ ਚੋਣਾਂ ਦੇ ਖ਼ਤਮ ਹੋਣ ਦੀ ਦੇਰ ਸੀ ਕਿ ਪ੍ਰਧਾਨ ਮੰਤਰੀ ਨਰਿੰਦਰ ਮੋਦੀ ਨੇ ਤਿਲੰਗਾਨਾ ਦੀ ਰਾਜਧਾਨੀ ਵਿੱਚੋਂ ਹੋਰਾਬਾਦ ਦੇ ਜੇਜੇ ਸ਼ਹਿਰ ਸਿਰਦੇਵਰਾਬਾਦ ਦੀ ਪਰੇਡ ਗਰਾਊਂਡ ਵਿੱਚ ਭਾਰਤੀ ਜਨਤਾ ਪਾਰਟੀ ਦੀ ਰੈਲੀ 'ਚ ਬੋਲਦਿਆਂ ਦਰਸ਼ਿਤ-ਪਾਉ ਚੰਗ ਨਾਲ ਆਰਥਿਕ ਸੰਕਟ ਦਾ ਐਲਾਨ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਇਹੀ ਐਲਾਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਗੁਜਰਾਤ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਰੈਲੀ ਨੂੰ ਸੰਬੰਧਨ ਕਰਦਿਆਂ ਕੀਤਾ। ਉਹਨਾਂ ਕਿਹਾ ਕਿ ਪੈਟਰੋਲ, ਭੀਜਲ ਦੀ ਖਪਤ ਘਟਾਏ। ਜਿੱਥੇ ਸੰਭਵ ਹੋਵੇ, ਉਥੇ ਘਰੋਂ ਕੰਮ ਕਰੋ। ਜੇਕਰ ਜਾਣਾ ਹੀ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਕਾਰ ਪੁਲਿੰਗ, ਅਰਬਾਤ ਸਾਂਝੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਕਾਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰੋ। ਆਉਣ ਵਾਲੀ ਜਨਤਕ ਸਵਾਰੀ ਦਾ ਇਸਤੇਮਾਲ ਕਰੋ। ਸ਼ੁਕਰ ਹੈ ਕਿ ਮੋਦੀ ਨੇ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਕਿ ਰਸੋਈ ਗੈਸ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਘਟਾਉਣ ਲਈ ਹਫਤੇ 'ਚ ਇੱਕ ਦਿਨ ਖਾਣਾ ਖਾਓ ਅਤੇ ਖਵਾਓ। ਅੱਗੇ ਸੋਨਾ ਖਰੀਦਣ ਤੋਂ ਗੁਰੇਜ਼ ਕਰੋ। ਵਿਦੇਸ਼ ਯਾਤਰਾਵਾਂ ਨੂੰ ਟਾਲੋ। ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਕਹਿ ਕੇ ਮੋਦੀ ਚਾਰ ਦੇਸ਼ਾਂ ਦੀ ਯਾਤਰਾ ਲਈ ਜਹਾਜ਼ ਚੜ੍ਹ ਗਿਆ। ਜਿੱਥੇ ਤੱਕ ਸੰਭਵ ਹੋਵੇ, ਆਪਾਤ (Import) ਤੋਂ ਗੁਰੇਜ਼ ਕਰੋ। ਮੋਦੀ ਦੇ ਇਸ ਪ੍ਰਵਚਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸਭਕਾਂ 'ਤੇ ਵਾਹਨ ਤਾਂ ਘੱਟ ਨਹੀਂ ਆਏ, ਪਰ ਪੈਟਰੋਲ ਪੰਪਾਂ ਦੀਆਂ ਲੰਬੀਆਂ-ਲੰਬੀਆਂ ਕਤਾਰਾਂ ਜ਼ਰੂਰ ਦੱਖੀਆਂ ਗਈਆਂ। ਚੋਣਾਂ ਦੌਰਾਨ ਪ੍ਰੋਬਿਸ਼ਾ-ਘੁੱਟਿਆ ਸੰਕਟ ਕੜ੍ਹ ਪਾਣ ਕੇ ਬਾਹਰ ਆ ਗਿਆ। ਪ੍ਰੋਬਿਸ਼ਾ ਮੋਹਨ ਸਿੰਘ ਦੀ ਇੱਕ ਕਵਿਤਾ ਹੈ-
ਲੀਰਾਂ ਅੰਦਰ ਕਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਖੁਸ਼ਬੂ ਨੂੰ ਬੰਨ੍ਹ ਲਵਾਂ

ਆਰਥਿਕ ਸੰਕਟ, ਸਰਕਾਰ ਅਤੇ ਲੋਕ

ਕੱਪਾਂ ਹੋਣ ਕਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਭਾਂਬੜ ਲੁਕਾ ਲਵਾਂ। ਇਹੀ ਗੱਲ ਆਰਥਿਕ ਸੰਕਟ ਬਾਰੇ ਵੀ ਸਿੱਧ ਹੈ। ਸਰਕਾਰ ਵੱਲੋਂ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੌਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਸੰਕਟ ਅਮਰੀਕਾ-ਇਜ਼ਰਾਇਲ ਦੀ ਈਰਾਨ ਨਾਲ ਜੰਗ ਅਤੇ ਪੱਛਮ ਏਸ਼ੀਆ ਦਾ ਸੰਕਟ ਦਾ ਤੀਜੀਆਂ ਹੈ, ਪਰ ਇਹ ਸੰਕਟ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਤਿੱਖਿਆਂ ਹੀ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਤੇਲ, ਗੈਸ ਦੀ ਕਿੱਲਤ ਨੂੰ ਤਾਂ ਈਰਾਨ-ਅਮਰੀਕਾ ਇਜ਼ਰਾਇਲ ਜੰਗ ਨਾਲ ਜੋੜ ਕੇ ਵੇਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਸੋਨਾ ਨਾ ਖਰੀਦਣ ਨਾਲ ਸਿੱਧਾ ਕੀ ਸੰਬੰਧ ਹੈ? ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਪੱਛਮੀ ਏਸ਼ੀਆ ਸੰਕਟ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਵੀ ਭਾਰਤੀ ਆਰਥਿਕਤਾ ਸੰਕਟ ਵਿੱਚ ਤਿਲਕ ਰਹੀ ਸੀ। ਇਸ ਦੀ ਇੱਕ ਉਦਾਹਰਣ ਹੈ ਕਿ ਭਾਰਤੀ ਹਾਕਮਾਂ ਨੇ ਬੜੇ ਜ਼ੋਰ-ਸ਼ੋਰ ਨਾਲ ਇਹ ਪ੍ਰਚਾਰ ਕੀਤਾ ਕਿ ਕੁੱਲ ਘਰੇਲੂ ਪੈਦਾਵਾਰ (GDP) ਪੱਖੋਂ ਭਾਰਤੀ ਅਰਥਚਾਰਾ ਦੁਨੀਆ ਦਾ ਤੀਜੇ ਨੰਬਰ ਦਾ ਅਰਥਚਾਰਾ ਬਣ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਨੂੰ ਲੈ ਕੇ ਮੋਦੀ ਸਰਕਾਰ ਆਪਣੀ ਪਿੱਠ ਬਾਝਦੀ ਰਹੀ ਅਤੇ ਸੰਘ ਦੇ ਦਰਬਾਰੀ ਯਕਸ਼ਵੀ ਪ੍ਰਧਾਨ ਮੰਤਰੀ, ਮੋਦੀ ਦੀ ਆਡਾ ਦਾ ਗੁਣਗਾਨ ਕਰਦੇ ਰਹੇ, ਪਰ ਪਿੱਛੇ ਜਿਹੇ ਕੌਮਾਂਤਰੀ ਮੁਦਰਾ ਕੌਸ਼ ਵੱਲੋਂ ਜਾਰੀ ਰਿਪੋਰਟ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਭਾਰਤ ਕੁੱਲ ਘਰੇਲੂ ਪੈਦਾਵਾਰ ਦੇ ਪੱਖੋਂ ਸੰਸਾਰ ਵਿੱਚ ਛੇਵੇਂ ਨੰਬਰ ਦੀ ਆਰਥਿਕਤਾ ਹੈ। ਪਹਿਲੇ ਨੰਬਰ 'ਤੇ ਅਮਰੀਕਾ, ਦੂਜੇ ਨੰਬਰ 'ਤੇ ਚੀਨ, ਤੀਜੇ ਨੰਬਰ 'ਤੇ ਜਰਮਨੀ, ਚੌਥੇ ਨੰਬਰ 'ਤੇ ਜਾਪਾਨ, ਪੰਜਵੇਂ ਨੰਬਰ 'ਤੇ ਯੂਨਾਈਟਡ ਕਿੰਗਡਮ (ਬਰਤਾਨੀਆ) ਅਤੇ ਛੇਵੇਂ ਨੰਬਰ 'ਤੇ ਭਾਰਤ ਹੈ। ਅਮਰੀਕਾ ਦੀ ਕੁੱਲ ਘਰੇਲੂ ਪੈਦਾਵਾਰ 30.7 ਟ੍ਰਿਲੀਅਨ ਡਾਲਰ, ਚੀਨ 19.4 ਟ੍ਰਿਲੀਅਨ ਡਾਲਰ, ਜਰਮਨੀ 5 ਟ੍ਰਿਲੀਅਨ ਡਾਲਰ, ਜਾਪਾਨ 4.3 ਟ੍ਰਿਲੀਅਨ ਡਾਲਰ, ਬਰਤਾਨੀਆ 4 ਟ੍ਰਿਲੀਅਨ ਡਾਲਰ ਅਤੇ ਭਾਰਤ 3.9 ਟ੍ਰਿਲੀਅਨ ਡਾਲਰ ਹੈ। ਬਾਕੀ ਪੰਜਾਂ ਮੁਲਕਾਂ ਦੀ ਕੁੱਲ ਘਰੇਲੂ ਪੈਦਾਵਾਰ ਅਮਰੀਕਾ ਤੋਂ ਬੜੀ ਵੱਧ ਹੈ ਪ੍ਰੰਤੂ ਪਿਛਲੇ ਚਾਰ ਮੁਲਕਾਂ ਦੀ ਤਾਂ ਜਰਮਨੀ, ਜਾਪਾਨ, ਬਰਤਾਨੀਆ ਅਤੇ ਭਾਰਤ ਨੂੰ ਮਿਲਾ ਕੇ ਵੀ ਚੀਨ ਨਾਲੋਂ ਵੀ ਘੱਟ ਬਣਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਹੈ ਸਾਡੇ ਵਿਸ਼ਵ ਗੁਰੂ ਦੀ ਆਰਥਿਕ ਹਕੀਕਤ। ਉਝ ਕੁੱਲ ਘਰੇਲੂ

ਪੈਦਾਵਾਰ ਕਿਸੇ ਦੇਸ਼ ਦੀ ਖੁਸ਼ਹਾਲੀ ਦਾ ਪੈਮਾਨਾ ਨਹੀਂ। ਇਸ ਨਾਲ ਵਧੇਰੇ ਸਟੀਕ ਪ੍ਰਤੀ ਜੀਆ ਕੁੱਲ ਘਰੇਲੂ ਪੈਦਾਵਾਰ ਹੈ, ਪਰ ਇਹ ਪੈਮਾਨਾ ਵੀ ਉਸ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਖੁਸ਼ਹਾਲੀ ਦੀ ਜਾਮਨੀ ਨਹੀਂ।

ਕੁੱਲ ਘਰੇਲੂ ਪੈਦਾਵਾਰ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਡਿੱਗ ਰਹੇ ਅਰਥਚਾਰੇ ਦਾ ਪ੍ਰਗਟਾਵਾ ਭਾਰਤੀ ਕਰੰਸੀ ਦੀ ਡਿੱਗਦੀ ਕੀਮਤ ਹੈ। ਅਪ੍ਰੈਲ 2025 ਵਿੱਚ ਡਾਲਰ ਦੀ ਕੀਮਤ 85 ਰੁਪਏ ਸੀ, ਪਰ ਸਾਲ ਖ਼ਤਮ ਹੁੰਦਿਆਂ 90 ਰੁਪਏ ਡਾਲਰ ਹੋ ਗਿਆ। ਈਰਾਨ-ਅਮਰੀਕਾ ਜੰਗ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਜਨਵਰੀ 2026 'ਚ ਲੱਗਭੱਗ 91

ਸਰਦਾਰ ਸਿੰਘ ਮਹਿਲ

ਰੁਪਏ ਸੀ ਅਤੇ ਮਈ ਵਿੱਚ 96 ਰੁਪਏ ਨੂੰ ਪਾਰ ਕਰਕੇ 97 ਰੁਪਏ ਨੂੰ ਪੁੱਜਣ ਵਾਲੀ ਹੈ। ਇਹ ਵੀ ਭਾਰਤੀ ਰਿਜ਼ਰਵ ਬੈਂਕ ਵੱਲੋਂ ਰੁਪਏ ਨੂੰ ਲਗਾਤਾਰ ਠੁੰਠਾ ਦੇਣ (ਜਿਸ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਬਾਅਦ 'ਚ ਕਰਾਂਗੇ) ਦੇ ਯਤਨਾਂ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਹੈ। ਇਹ ਦੋ ਉਦਾਹਰਣਾਂ ਹੀ ਕਾਫੀ ਨੇ ਇਹ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਆਰਥਿਕ ਮੋਦੀ ਦਾ ਕਾਰਨ ਮਹਿਜ਼ ਪੱਛਮੀ ਏਸ਼ੀਆ ਸੰਕਟ ਹੀ ਨਹੀਂ। ਪਹਿਲਾਂ ਅਸੀਂ ਤੇਲ ਸੰਕਟ ਦੀ ਗੱਲ ਕਰਦੇ ਹਾਂ। ਆਮ ਇਹ ਪ੍ਰਚਾਰਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਸੰਕਟ ਦਾ ਕਾਰਨ ਇਰਾਨ ਵੱਲੋਂ ਹਾਹਮੁਜ਼ ਜਲਡਮੁਹੂ ਲਾਘਾ ਬੰਦ ਕਰ ਦੇਣਾ ਹੈ, ਪਰ ਇਹ ਹਕੀਕਤ ਨਹੀਂ, ਇਸ ਦਾ ਮੁੱਖ ਕਾਰਨ ਮੋਦੀ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਅਮਰੀਕਾ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਚੱਲਣ ਦੀ ਨੀਤੀ ਹੈ। ਭਾਰਤ ਦੇ ਈਰਾਨ ਨਾਲ ਕਾਫੀ ਗੁੱਜ਼ ਸੰਬੰਧ ਸਨ। ਈਰਾਨ 'ਚ ਵਧੀਆ ਯੂਨਾਈਟੀ ਦਾ ਤੇਲ ਕੌਮਾਂਤਰੀ ਮੰਡੀ ਨਾਲੋਂ ਸਸਤੇ ਖ਼ਾਸ ਮਿਲ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਈਰਾਨ ਦੀ ਚਾਬਗਰ ਬੰਦਗਾਹ ਦੀ ਉਸਾਰੀ ਅਤੇ ਵਿਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਭਾਰਤ ਭਾਈਵਾਲ ਸੀ। ਇਸ ਨਾਲ ਭਾਰਤ ਦੇ ਵਿਦੇਸ਼ ਵਪਾਰ ਨੂੰ ਹੁਲਾਸ ਮਿਲਦਾ ਸੀ, ਪਰ ਅਮਰੀਕਾ ਦੀ ਘਰਕੀ ਕਾਰਨ ਭਾਰਤ ਨੇ ਈਰਾਨ ਤੋਂ ਤੇਲ ਖਰੀਦਣਾ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਇਹੀ ਨਹੀਂ, ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ ਚਾਬਗਰ ਬੰਦਗਾਹ 'ਚ ਵੀ ਬਾਹਰ ਹੋ ਗਈ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਰੂਸ ਭਾਰਤ ਨੂੰ ਘੱਟ ਦਰਾਂ 'ਤੇ

ਤੇਲ ਸਪਲਾਈ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਰੂਸ ਭਾਰਤ ਦਾ ਪੁਰਾਣਾ ਮਿੱਤਰ ਦੇਸ਼ ਹੈ। ਫੌਜੀ ਸਾਥ-ਸਾਥਾਨ ਦੀ ਸਪਲਾਈ ਦਾ ਵੱਡਾ ਹਿੱਸਾ ਰੂਸ ਤੋਂ ਆਇਆ ਰਿਹਾ ਹੈ। 1971 ਵਿੱਚ ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਉਸ ਸਮੇਂ ਸੋਵੀਅਤ ਯੂਨੀਅਨ ਨਾਲ 'ਦੋਸਤੀ ਅਤੇ ਸਹਿਯੋਗ ਸੰਧੀ' ਤੇ ਦਸਤਖ਼ਤ ਕੀਤੇ ਸਨ, ਪਰ ਟਰੰਪ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦਿਆਂ ਮੋਦੀ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਰੂਸ ਤੋਂ ਤੇਲ ਖਰੀਦਣਾ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਹ ਤੇਲ ਡਾਲਰ ਦੀ ਥਾਂ ਸਥਾਨਕ ਕਰੰਸੀ ਜਰੀਏ ਖਰੀਦਿਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਹੁਣ ਜਦੋਂ ਪੱਛਮੀ ਏਸ਼ੀਆ ਜੰਗ ਦੌਰਾਨ ਅਮਰੀਕਾ ਤੋਂ ਇੱਕ ਮਹੀਨੇ ਨਾਲ ਰੂਸ ਤੋਂ ਤੇਲ ਖਰੀਦਣ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦੇ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਤਾਂ ਵੀ ਮੋਦੀ ਸਰਕਾਰ ਲੋੜ ਅਨੁਸਾਰ ਰੂਸ ਤੋਂ ਤੇਲ ਖਰੀਦਣ ਤੋਂ ਗੁਰੇਜ਼ ਕਰ ਰਹੀ ਹੈ। ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਰਸੋਈ (ਘਰੇਲੂ) ਗੈਸ ਦੀ ਕੀਮਤ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਤੀ ਸਿਲੰਡਰ 60 ਰੁਪਏ-ਅਤੇ ਕਾਰੋਬਾਰੀ ਸਿਲੰਡਰ ਵਿੱਚ 92 ਰੁਪਏ ਵਾਧਾ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਤਾਂ ਵੀ ਗੈਸ ਡੀਲਰਾਂ ਅੱਗੇ ਲੰਬੀਆਂ-ਲੰਬੀਆਂ ਕਤਾਰਾਂ ਲੱਗ ਰਹੀਆਂ ਹਨ, ਬਾਵਜੂਦ ਇਸ ਦੇ ਕਿ ਸਿਲੰਡਰ ਬੁਕਿੰਗ ਲਈ 45 ਦਿਨਾਂ ਦਾ ਵਕਫ਼ਾ ਤੈਅ ਕੀਤਾ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਫਿਰ ਵੀ ਇਹਨਾਂ ਕਤਾਰਾਂ ਦੀ ਲੰਬਾਈ ਵਧਦੀ ਹੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ। ਇਸ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਰੂਸ ਤੋਂ ਰਸੋਈ ਗੈਸ ਦਾ ਇਕ ਜਹਾਜ਼ ਭਾਰਤ ਆਇਆ। ਟਾਈਮਜ਼ ਆਫ਼ ਇੰਡੀਆ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਅਨੁਸਾਰ ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਭਾਰਤ ਆਇਆ ਇਕ ਰਸੋਈ ਗੈਸ ਦਾ ਜਹਾਜ਼ ਵਾਪਸ ਮੰਗ ਦਿੱਤਾ। ਕਿਉਂ ਵਾਪਸ ਮੰਗਿਆ? ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਟਰੰਪ ਤੋਂ ਡਰਦਿਆਂ ਮੋਦੀ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਪ੍ਰਜਾਮੀ ਗਿੱਲੀ ਹੋ ਗਈ, ਕਿਉਂਕਿ ਜਿਸ ਰੂਸੀ ਕੰਪਨੀ ਦੀ ਇਹ ਗੈਸ ਸੀ, ਉਸ ਉੱਤੇ

ਕੀ ਭਾਰਤ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਰਾਜਨੀਤਕ ਸੱਭਿਆਚਾਰ ਦੀ ਸਵੱਛਤਾ ਵਾਸਤੇ ਵੀ ਇੱਕ ਜੰਗ ਲੜਨੀ ਪਵੇਗੀ!

ਅੱਜ ਦੇ ਸਮਿਆਂ ਵਿੱਚ ਦੇਸ਼ ਪੁਰਾਣੇ ਸਮਿਆਂ ਵਾਂਗ ਰਾਜਿਆਂ ਦੀ ਚਿੰਛਾ ਮੁਤਾਬਕ ਨਹੀਂ ਚੱਲ ਸਕਦੇ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇਸ਼ਾਂ ਨੇ ਕੋਈ ਸੰਵਿਧਾਨ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਓਥੇ ਸਿਰਫ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਮੁਤਾਬਕ ਨਹੀਂ ਚੱਲਿਆ ਜਾਂਦਾ, ਨਾਲ ਇਖਲਾਕੀ ਕਦਰ-ਕੀਮਤਾਂ ਦਾ ਵੀ ਖਿਆਲ ਰੱਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਵੀ ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਅਤੇ ਇਸ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਬੜੀ ਵਾਰੀ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਇਸ ਸਿੱਧਾਂਤ ਨੂੰ ਰਾਜਨੀਤਕ ਇਖਲਾਕ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਸਾਡੇ ਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਆਜ਼ਾਦੀ ਮਿਲਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦੇ ਸਮਿਆਂ ਵਿੱਚ ਇਸ ਸਿੱਧਾਂਤ ਦੀ ਏਨੀ ਕੁ ਕਦਰ ਹੁੰਦੀ ਸੀ ਕਿ ਜੇ ਕਿਸੇ ਆਗੂ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਨੀਵੇਂ ਪੱਧਰ ਦੀਆਂ ਹਰਕਤਾਂ ਕਰਨ ਦਾ ਦੇਸ਼ ਵੀ ਲੱਗ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਲੋਕ ਉਸ ਨੂੰ ਮੂੰਹ ਨਹੀਂ ਸੀ ਲਾਉਂਦੇ ਹੁੰਦੇ ਅਤੇ ਜਿਹੜੀ ਪਾਰਟੀ ਇਹੋ ਜਿਹੇ ਲੀਡਰ ਨੂੰ ਉਮੀਦਵਾਰ ਬਣਾ ਲਵੇ, ਉਹ ਏਨੀ ਕਮਜ਼ੂਰੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਫਸੀ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦੀ ਸੀ ਕਿ ਜਵਾਬ ਦੇਣਾ ਔਖਾ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਸੀ। ਫਿਰ ਇਹ ਸ਼ਰਮ ਲੱਭਣ ਲੱਗ ਪਈ ਅਤੇ ਆਗੂ ਬੇਬਿਜ਼ਕ ਹੁੰਦੇ ਗਏ।

ਸਾਡੇ ਕੁ ਪੰਜ ਦਹਾਕੇ ਪਹਿਲਾਂ ਇੱਕ ਦੌਰ ਇਹੋ ਜਿਹਾ ਆਇਆ ਤੇ ਲੀਡਰ ਬੇਸ਼ਰਮੀ ਨਾਲ ਪਾਰਟੀਆਂ ਬਦਲਦੇ ਤੇ ਨਮੂਨੇ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਲੱਗ ਪਏ ਕਿ 'ਆਇਆ ਰਾਮ, ਗਿਆ ਰਾਮ' ਵਾਲਾ ਮੁਹਾਵਰਾ ਆਮ ਲੋਕਾਂ ਵਿੱਚ ਚੱਲ ਪਿਆ। ਉਸ ਦੌਰ ਵਿੱਚ ਸਾਡੇ ਪੰਜਾਬ ਵਿੱਚ ਵੀ ਇਹ ਵੇਖਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਇੱਕ ਬੰਦਾ ਕਾਂਗਰਸ ਵੱਲੋਂ ਲੋਕ ਸਭਾ ਚੋਣ ਲੜਿਆ ਤਾਂ ਹਰ ਗਿਣਿਆ ਅਤੇ ਮਸਾਂ ਛੇ ਮਹੀਨੇ ਬਾਅਦ ਉਹ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਚੋਣ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਆਦਾਲੀਆਂ ਦਾ ਉਮੀਦਵਾਰ ਬਣ ਗਿਆ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਬਾਰੇ ਉਹ ਮਸਾਂ ਛੇ ਮਹੀਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਹੋਏ ਬਾਰਗ ਡੰਡੀ-ਪੁਚਾਰ ਕਰਦਾ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਇਹੋ ਨਹੀਂ, ਅਗਲੀ ਚੋਣ ਆਈ ਤਾਂ ਉਹੋ ਬੰਦਾ ਕਾਂਗਰਸ ਵਿੱਚ ਮੁੜ ਆਇਆ ਤੇ ਏਧਰੋਂ ਉਮੀਦਵਾਰ ਬਣ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਹਦੇ ਬਾਅਦ ਤਾਂ ਇਹ ਚੱਕਰ ਇੱਕ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਨਵਾਂ ਸਿਆਸੀ ਸੱਭਿਆਚਾਰ ਬਣ ਗਿਆ ਅਤੇ ਅੱਜ ਤੱਕ ਇਹ ਵਿਵਾਜ਼ ਸੁਧਰਨ ਦੀ ਬਜਾਏ ਇੰਜ ਹੀ ਲਗਾਤਾਰ ਹੋਰ ਤੋਂ ਹੋਰ ਵਿਗਾੜ ਗਿਆ ਹੈ। ਜਿਹੜੇ ਲੋਕ ਸਿਆਸੀ ਇਖਲਾਕ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਕਰਦੇ ਹੁੰਦੇ ਸਨ, ਮੌਕਾ ਆਏ ਤਾਂ ਉਹ ਖੁਦ ਇਹੋ ਕੁਝ ਕਰਦੇ ਤੇ ਵਿਗਾੜ ਨੂੰ ਹੋਰ ਅੱਗੇ ਵਧਾਉਣ ਵਾਲਾ ਕੰਮ ਕਰਦੇ

ਹੋ, ਜਿਸ ਦਾ ਨਤੀਜਾ ਅੱਜ ਵਾਲੀ ਸਥਿਤੀ ਦਾ ਪੈਦਾ ਹੋਣਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਆਗੂ ਦੂਸਰੇ ਨੂੰ ਨਿੰਦਣ ਅਤੇ ਖੁਦ ਨੂੰ ਚੰਗਾ ਕਹਿਣ ਵਾਲਾ ਨਹੀਂ ਲੱਭਦਾ।

ਇੱਕ ਵਕਤ ਸੀ ਪ੍ਰਧਾਨ ਮੰਤਰੀ ਨਰਸਿਮਹਾ ਰਾਓ ਦਾ, ਜਦੋਂ ਉਸ ਦੀ ਸਰਕਾਰ ਟੁੱਟਣੀ ਬਚਾਉਣ ਲਈ ਕੁਝ ਲੋਕ ਸਭਾ ਮੈਂਬਰ ਚਾਹੀਦੇ ਸਨ ਅਤੇ ਪਤਾ ਲੱਗਾ ਸੀ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਪੰਜੇ ਦੇ ਕੇ ਖਰੀਦੇ ਹਨ। ਫਿਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਏਹੋ ਜਿਹਾ ਮੈਂਬਰ ਬੈਲੋਚਰ ਮਾਹਤੋ, ਜਿਹੜਾ ਫ਼ਾਰਬੰਡ ਮੁਕਤੀ ਮੋਰਚੇ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਤ ਸੀ, ਆਪਣੀ ਪਾਰਟੀ ਨਾਲ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਭਾਜਪਾ ਦੇ ਆਗੂ ਅਟਲ ਬਿਹਾਰੀ ਵਾਜਪਾਈ ਕੋਲ ਪਹੁੰਚ ਗਿਆ ਤੇ ਵਾਜਪਾਈ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਨਾਲ ਬਿਠਾ ਕੇ ਪ੍ਰੈੱਸ ਕਾਨਫਰੰਸ ਕਰਵਾ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਫ਼ਾਰਬੰਡ ਵਾਲੇ ਚਾਰ ਮੈਂਬਰਾਂ ਨੂੰ ਕਾਂਗਰਸ ਨੇ ਇੱਕ-ਇੱਕ ਕਰਕੇ ਰੁਪਏ ਦੇ ਕੇ ਖਰੀਦਿਆ ਸੀ। ਇੰਨਾ ਦੀ ਗੱਲ ਜਨਤਕ ਤੌਰ ਉੱਤੇ ਮੰਨਣ ਵਾਲਾ ਬੈਲੋਚਰ ਮਾਹਤੋ ਜੇਲ੍ਹ ਭੇਜ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ, ਨਵੀਂ ਲੋਕ ਸਭਾ ਚੋਣ ਤੋਂ ਗਈ ਅਤੇ ਭਾਜਪਾ ਨੇ ਉਸ ਦੀ ਪਤਨੀ ਆਭਾ ਮਾਹਤੋ ਨੂੰ ਟਿਕਟ ਦੇ ਕੇ ਪਾਰਲੀਮੈਂਟ ਦੀ ਮੈਂਬਰ ਬਣਾ ਲਿਆ। ਜਿਹੜੇ ਬਾਕੀ ਤਿੰਨ ਭਾਜਪਾ ਦੀ ਇਸ ਖੇਡ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕਰਦੇ ਸਨ, ਕੁਝ ਚਿਰ ਪਿੱਛੋਂ ਉਹ ਵੀ ਭਾਜਪਾ ਨਾਲ ਜਾ ਜੁੜੇ ਅਤੇ ਖੁਦ ਇਹ ਮੰਨਣ ਲੱਗ ਪਏ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵੀ ਇੱਕ-ਇੱਕ ਕਰਕੇ ਰੁਪਏ ਲੈ ਕੇ ਕਾਂਗਰਸ ਨੂੰ ਵੋਟ ਪਾਈ ਸੀ। ਲੋਕ ਅੱਗੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲੋਂ ਇਹ ਪੁੱਛਦੇ ਸਨ ਕਿ ਓਧਰੋਂ ਇੱਕ-ਇੱਕ ਕਰਕੇ ਲਿਆ ਸੀ, ਭਾਜਪਾ ਦੀ ਬੋਲੀ ਬੋਲਣ ਵਾਸਤੇ ਕਿੰਨੇ-ਕਿੰਨ ਕਰੜੇ ਰੁਪਏ ਲਏ ਸਨ।

ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਕਾਂਗਰਸੀ ਆਗੂ ਬੁਟਾ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਕੇਂਦਰ ਦੇ ਕਾਂਗਰਸੀ ਮੰਤਰੀ ਸੁਰ ਰਾਮ ਉਹਨੀਂ ਦਿਨੀਂ ਹਵਾਲਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਫਸ ਗਏ ਅਤੇ ਭਾਜਪਾ ਦਾ ਪ੍ਰਧਾਨ ਨਾਲ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਅਡਵਾਨੀ ਵੀ ਫਸ ਗਿਆ। ਕਾਂਗਰਸ ਨੇ ਲੋਕ ਚਰਚਾ ਦੇ ਦਬਾਅ ਹੇਠ ਬੁਟਾ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਸੁਰ ਰਾਮ ਨੂੰ ਟਿਕਟਾਂ ਨਾ ਦਿੱਤੀਆਂ, ਪਰ ਜਦੋਂ ਉਹ ਆਪਣੇ ਜਿੱਤ ਗਏ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਦੇਸ਼ ਲਾ ਕੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਵੱਡੇ ਆਗੂ ਅਡਵਾਨੀ ਨੂੰ ਫਸਾ ਚੁੱਕੀ ਭਾਜਪਾ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇਵਾ ਜਟਿੰਦਰ ਨੂੰ ਕੇਂਦਰ ਦੇ ਮੰਤਰੀ ਕਰਵਾ ਲਿਆ। ਫਿਰ ਇੱਕ ਸਮਾਂ ਉਹ ਆਇਆ, ਜਦੋਂ ਇਰਾਕ ਉੱਤੇ ਤੇਲ ਵੇਚਣ ਦੀਆਂ ਪਾਬੰਦੀਆਂ ਸਨ, ਪਰ ਖੁਰਾਕ ਦੇ ਬਦਲੇ ਤੇਲ ਵੇਚਣ ਦੀ ਉਸ ਨੂੰ

ਖੁੱਲ੍ਹ ਸੀ। ਇਸ ਨੂੰ ਫੁਡ ਫਾਰ ਆਇਡ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਸੀ। ਵਿਦੇਸ਼ ਮੰਤਰੀ ਨਟਵਰ ਸਿੰਘ ਕਾਂਗਰਸ ਦਾ ਆਗੂ ਸੀ, ਉਹਦੇ ਅਤੇ ਉਹਦੇ ਯੂਥ ਕਾਂਗਰਸੀ ਪੁੱਤਰ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਭਾਜਪਾ ਨੇ ਅਸਮਾਨ ਤੱਕ ਦੁਹਾਈ ਪਾਉਣ ਦਾ ਕੰਮ ਕੀਤਾ, ਅੱਠ ਦਿਨ ਪਾਰਲੀਮੈਂਟ ਨਹੀਂ ਸੀ ਚੱਲਣ ਦਿੱਤੀ ਅਤੇ ਨਟਵਰ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਅਸਤੀਫ਼ਾ ਦੇਣਾ ਪਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਮਸਾਂ ਤਿੰਨ ਮਹੀਨੇ ਬਾਅਦ ਰਾਜਸਥਾਨ ਦੀ ਅਸੈਂਬਲੀ ਚੋਣ ਆਈ ਤਾਂ ਭਾਜਪਾ ਨੇ ਨਟਵਰ ਸਿੰਘ ਦੇ ਓਸੇ ਪੁੱਤਰ ਜਗਤ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਟਿਕਟ ਦੇ ਕੇ ਵਿਧਾਇਕ ਬਣਾ ਲਿਆ, ਜਿਸ ਉੱਤੇ ਉਹ ਦੇਸ਼ ਲਾਉਣੀ ਰਹੀ ਸੀ ਕਿ ਇਰਾਕ ਤੋਂ ਤੇਲ ਲੈਣ ਵਾਲੀ ਖੇਡ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਥਾਪ ਦੇ ਵਿਦੇਸ਼ ਮੰਤਰੀ ਹੋਣ ਦੇ

ਵਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਜਤਿੰਦਰ ਪੰਨੂੰ

ਨਾਜ਼ਾਇਜ਼ ਲਾਭ ਉਠਾਉਣਾ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਓਦੋਂ ਨਟਵਰ ਦੇ ਪੁੱਤ ਨੂੰ ਭਾਰਤ ਨਾਲ ਵਿਵਸਥਾਪਤ ਦਾ ਦੇਸ਼ੀ ਆਖਣ ਵਾਲੀ ਭਾਜਪਾ ਨੇ ਜਦੋਂ ਉਸ ਨੂੰ ਟਿਕਟ ਦਿੱਤੀ ਤਾਂ ਜਿਹੜੇ ਨਟਵਰ ਸਿੰਘ ਵਿਰੁੱਧ ਉਸ ਨੇ ਅਸਮਾਨ ਸਿਰ ਉੱਤੇ ਚੁੱਕਿਆ ਸੀ, ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਹੀ ਭਾਜਪਾ ਲੀਡਰਾਂ ਨਾਲ ਸਟੇਜ ਤੋਂ ਕਾਂਗਰਸ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਬੋਲਣ ਲੱਗ ਪਿਆ ਅਤੇ ਦੋਵਾਂ ਰਿਹਾ ਨੇ ਇਸ ਨੂੰ ਇੱਕ ਆਮ ਵਰਤਾਰਾ ਮੰਨ ਲਿਆ। ਪਹਿਲਾਂ ਏਦਾਂ ਦੀ ਸਿਆਸੀ ਬਦ-ਇਖਲਾਕੀ ਖੇਡ ਕਾਂਗਰਸ ਖੇਡਦੀ ਹੁੰਦੀ ਸੀ, ਓਦੋਂ ਤੋਂ ਭਾਜਪਾ ਦੀ ਖੇਡ ਖੇਡਣ ਲੱਗ ਪਈ ਅਤੇ ਅੱਜ ਦੀ ਘੜੀ ਦੇਸ਼ ਦੀ ਸਿਆਸਤ ਵਿੱਚ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਜੋ ਕੋਈ ਬੇਅਸੂਲਾਪਣ ਕਰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਭਾਜਪਾ ਦੇ ਕੇਂਦਰੀ ਤੇ ਸੂਬਾਈ ਆਗੂ ਕਰਦੇ ਹਨ।

ਪਿਛਲੇ ਸਾਲਾਂ ਵਿੱਚ ਇਸ ਬੇਅਸੂਲਾਪਣ ਦਾ ਜਦੋਂ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਕੋਈ ਮਿਹਣਾ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਨਹੀਂ ਰਿਹਾ ਤਾਂ ਇੱਕ ਆਮ ਆਮ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਓਦੋਂ ਦਿਖਾਈ ਦਿੱਤੀ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਆਮ ਆਮ ਪਾਰਟੀ ਅੱਗੇ ਆਈ ਸੀ, ਪਰ ਇਸ ਪਾਰਟੀ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਗੱਲਾਂ ਨੂੰ ਭੁਲਾ ਦਿੱਤਾ, ਜਿਹੜੀਆਂ ਕਹਿੰਦੀ ਰਹੀ ਸੀ ਤੇ ਕਾਂਗਰਸ ਤੇ ਭਾਜਪਾ

ਵਾਲੇ ਰਾਹ ਉੱਤੇ ਚੱਲ ਪਈ। ਦਿੱਲੀ ਵਿੱਚ ਜਿਹੜੀ ਮਾਰ ਇਸ ਪਾਰਟੀ ਨੂੰ ਪਈ, ਉਸ ਦਾ ਕਾਰਨ ਵੀ ਇਹੋ ਸੀ ਅਤੇ ਸਮਝਿਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ ਕਿ ਉਸ ਹਾਰ ਤੋਂ ਇਸ ਨੇ ਸਬਕ ਸਿੱਖ ਲਿਆ ਹੋਵੇਗਾ, ਪਰ ਪੰਜਾਬ ਵਿੱਚ ਫਿਰ ਉਹੋ ਕੁਝ ਹੋਈ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਕੋਈ ਵਿਧਾਇਕ ਜਾਂ ਹੋਰ ਵੱਡਾ-ਛੋਟਾ ਆਗੂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਪਾਰਟੀ ਦਾ ਹੋਵੇ, ਉਸ ਦੇ ਕੋਲ ਚੋਣ ਲੜਨ ਜੋਗੇ ਬੰਦੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਖਰਚ ਕਰਨ ਜੋਗਾ ਕੁਝ ਪੈਸਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਇਸ ਪਾਰਟੀ ਵਿੱਚ ਜਦੋਂ ਮਰਜ਼ੀ ਆਉਣ ਦਾ ਐਲਾਨ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਜਿਹੜੇ ਬੰਦੇ ਮਸਾਂ ਚਾਰ ਸਾਲ ਪਹਿਲਾਂ ਇਸ ਪਾਰਟੀ ਦਾ ਝਾੜੂ ਤੀਲਾ-ਤੀਲਾ ਕਰ ਦੇਣ ਦੀਆਂ ਡੀਗਾਂ ਮਾਰਦੇ ਹੁੰਦੇ ਸਨ, ਉਹ ਵੀ ਇਸ ਨਾਲ ਆਣ ਜੁੜੇ ਤੇ ਇਸ ਦੀਆਂ ਟਿਕਟਾਂ ਨਾਲ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਮੈਂਬਰ ਜਾ ਬਣੇ। ਨਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸੋਚਿਆ ਕਿ ਲੋਕ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕੀ ਆਖਣਗੇ ਅਤੇ ਨਾ ਇਸ ਪਾਰਟੀ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਨਾਲ ਲੈਣ ਵੇਲੇ ਕੁਝ ਸੋਚਣ ਦੀ ਲੋੜ ਸਮਝੀ ਜਾਪਦੀ ਹੈ।

ਤਾਜਾਂ ਘਟਨਾਵਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਤਾਂ ਕਈ ਦਿਨਾਂ ਤੋਂ ਪੱਛਮੀ ਬੰਗਾਲ ਵਿੱਚ ਵਰਤਾਰਾ ਵਰਤਾਰਾ ਦਿੱਸਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਕਿਸੇ ਚਰਚਾ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਕਿ ਕਿਵੇਂ ਮਮਤਾ ਬੇਨਰਜੀ ਦੇ ਭਰੋਸੇ ਵਾਲੇ ਸਾਬੀ ਪੱਲਾ ਛੁਡਾ ਕੇ ਭਾਜਪਾ ਵਾਲੇ ਪਾਸੇ ਨੂੰ ਦੋੜਾ ਲਾਈ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਦੂਸਰਾ ਰਾਜ ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ ਹੈ, ਜਿੱਥੇ ਉਧਵ ਠਾਕਰੇ ਵੱਲੋਂ ਸਿਵ ਸੈਨਾ ਇੱਕ ਵਾਰ ਫਿਰ ਦੋਵਾੜ ਹੁੰਦੀ ਤੇ ਉਸ ਦੇ ਪਾਰਲੀਮੈਂਟ ਮੈਂਬਰ ਸੱਤਾਧਾਰੀ ਪੱਖ ਵਾਲੀ ਏਕਨਾਥ ਸ਼ਿੰਦੇ ਦੀ ਸ਼ਿਵ ਸੈਨਾ ਨਾਲ ਜੁੜੀ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਘਰਾਂ ਨੂੰ ਕੇਂਦਰੀ ਠੇਕੇ ਨੂੰ ਸਿਰਫੀ ਆਫਤੀ ਛਤਰੀ ਤਾਣਨ ਵਿੱਚ ਪਲ ਨਹੀਂ ਲੱਗਾ। ਅੱਜਦੇ ਦਿਨੀਂ ਏਦਾਂ ਦੇ ਕੁਝ ਹੋਰ ਦਲਾਂ ਵਿੱਚ ਭਾਜਪਾ ਵੱਲੋਂ ਚਾਬੀ ਘੁਮਾਉਣ ਨਾਲ ਟੱਟਣ ਦੀ ਖਬਰ ਆ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਜਿੰਦਾਂ ਆਮ ਆਮੀ ਪਾਰਟੀ ਦੇ ਪੰਜਾਬ ਵਿਚਲੇ ਰਾਜ ਸਭਾ ਮੈਂਬਰ ਦਲਬਦਲੀਆਂ ਕਰ ਕੇ ਭਾਜਪਾ ਵੱਲ ਚਲੇ ਗਏ ਸਨ। ਅਜਿਹੀ ਬੇਅਸੂਲੀ ਖੇਡ ਦੇ ਸਿੱਟੇ ਭਵਿੱਖ ਵਿੱਚ ਭਾਰਤੀ ਲੋਕਤੰਤਰ ਨੂੰ ਕਿੰਦਾਂ ਦੇ ਭਗਤਣੇ ਪੈ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਇਸ ਦੀ ਪ੍ਰਵਾਹ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ।

ਏਸੇ ਦੌਰਾਨ ਬੀਤੇ ਹਫਤੇ ਕੁਝ ਰਾਜਾਂ ਤੋਂ ਵਿਧਾਨ ਪ੍ਰੀਸ਼ਦ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੀ ਚੋਣ ਅਤੇ ਉਸ ਵਿੱਚ ਪਾਰਟੀਆਂ ਅੰਦਰ ਢਾਹ ਲਾ ਕੇ ਦੂਸਰੀ ਪਾਰਟੀ ਵੱਲ ਭਗਤਣ ਦੀਆਂ ਖਬਰਾਂ ਆਈਆਂ ਹਨ।

ਕਦੇ ਰੋਹੀਲਾ ਪਠਾਣਾਂ ਦਾ ਪਿੰਡ ਹੁੰਦਾ ਸੀ ਰੋਹੀਲਾ (ਸ੍ਰੀ ਹਰਗੋਬਿੰਦਪੁਰ)

ਗੁਰਦਾਸਪੁਰ 'ਚ ਬਿਆਸ ਦਰਿਆ ਦੀ ਉੱਤਰੀ ਬਾਹੀ, ਦਰਿਆਈ ਧਾਰਾਵਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਜ਼ਰਬਖ਼ ਭੇਇ, ਰੋਹੀਲਾ ਨਾਓ ਦਾ ਇੱਕ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਨਗਰ ਵਸਦਾ ਸੀ। ਮੁੱਢ-ਕਦੀਮ 'ਚ ਇਹ ਛੋਟਾ ਜਿਹਾ, ਪਰ ਨਾਮਵਰ, ਖੇਡਾ ਹੁੰਦਾ ਸੀ। ਪਹਿਲਾਂ ਪੱਛਮ ਦੇ ਦਾਉ, ਖਸਲ ਬਰਾਮ ਨਾਲ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਗਰਾਵਾਂ ਅਰ ਬਸਤੀਆਂ ਵਿਚ ਕਈ ਖੂਹ ਬੀਹ ਗਜ਼ ਡੂੰਘੇ, ਅਤੇ ਟਾਵਾ ਟਾਵਾਂ ਤੀਹ ਗਜ਼ ਡੂੰਘਾ, ਅਤੇ ਜਿਹੜੇ ਦਰਿਆਉ ਤੇ ਨੇੜੇ ਚਾਹੇ ਪੁਰ ਹਨ, ਸੌ-ਪੰਜਾਹ ਗਜ਼ ਡੂੰਘੇ ਹਨ; ਗੱਲ ਕੀ, ਸੱਭ ਚਾਰ ਪੰਜ ਖੂਹੇ ਹੋਣਗੇ।

ਪਿੰਡੇ ਵਸਿਆ-81 ਵਿਜੇ ਬੰਬੇਲੀ

ਚੜ੍ਹਤ ਨਾਲ ਇਹ ਪਹਿਲਾਂ ਰੋਹੇਲੇ ਅਤੇ ਮਗਰੋਂ ਰੋਹੀਲਾ ਲਕਬ ਪਾਰਨ ਕਰ ਗਿਆ। ਮਗਰੋਂ; ਹੜ੍ਹਾਂ ਨਿਆਈਂ ਇਹ ਖੋਹ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ। ਪੰਜਵੇਂ ਪਾਤਸ਼ਾਹ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਅਰਜਨ ਦੇਵ ਜੀ ਦੇ ਦੋਖੀਆਂ ਦੀ ਚੁੱਕ ਵਿੱਚ ਆ ਇਸ ਦੇ ਅਹਿਲਕਾਰਾਂ ਗੁਰੂ ਘਰ ਨਾਲ ਦੁਸ਼ਮਣੀ ਪਾ ਲਈ। ਲੋਕ-ਜੁਧਾਂ ਅਨੁਸਾਰ, ਪੰਜਵੇਂ ਪਾਤਸ਼ਾਹ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਅਰਜਨ ਦੇਵ ਜੀ ਨੇ ਖਾਸ ਕਾਰਨੀ ਇਸ ਲਾਗਲੀ ਭੇਇ ਸਿੱਖੀ ਕਾਠਾ ਅਤੇ ਸਰ-ਹਿੰਤ ਵਿੱਚ ਖੀਦ ਲਈ ਸੀ ਤੇ ਇੱਕ ਵਸੋਬ ਦੀ ਨੀਂਹ ਰੱਖੀ। ਸੰਮਤ 1644 ਵਿੱਚ ਇਸ ਵਸੋਬ ਦੀ ਨਾਂਅ ਨਾਅ ਉਹਨਾਂ ਆਪਣੇ ਪੁੱਤਰ ਦੇ ਨਾਓ ਰੱਖਿਆ 'ਗੋਬਿੰਦਪੁਰ'। ਇਧਰਲੇ ਹਿੰਦੂ-ਸਿੱਖ ਜਾਂ ਮੁਸਲਿਮ ਜਨ ਸਾਧਾਰਨ ਦੇ ਮੇਲਜੋਲ ਨੂੰ ਤਾਂ ਕੋਈ ਜ਼ਰਬ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਪਰ ਸਿੱਖੀ ਜਲੰਮ ਰੋਹੀਲੇ ਸਰਦਾਰਾਂ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਸੀ ਭਾਉਂਦਾ।

ਪ੍ਰਸਥਿਤੀਆਂ ਵੱਸ ਚੰਦੂ, ਜਿਸ ਸਿਰ ਗੁਰੂ ਅਰਜਨ ਦੇਵ ਜੀ ਨੂੰ ਸ਼ਹੀਦ ਕਰਵਾਉਣ ਦਾ ਬੱਜਰ ਪਾਪ ਹੈ, ਦੇ ਇੱਕ ਨਜ਼ਦੀਕੀ ਭਰਜਾਨ ਦਾਸ ਘਿਰੜ ਖੱਤਰੀ ਨੇ ਇਸ ਛੋਟੀ ਜਿਹੀ ਵਸੋਬ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਮਾਲ-ਅਸਬਾਬ ਉੱਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰ ਲਿਆ। ਯੁੱਧ ਹੋਇਆ। ਘਿਰੜ, ਜਿਸ ਦੀ ਪਿੱਠ 'ਤੇ ਉਸ ਦੇ ਪੱਟੇਦਾ ਸੋਗੀ ਆਏ, ਮੁਕਾਮੀ ਅਹਿਲਕਾਰਾਂ ਦੀ ਮਦਦ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਮਾਰਿਆ ਗਿਆ। ਲਾਗਲਾ ਰੋਹੀਲਾ ਨਗਰ, ਜਿਹੜਾ ਪਹਿਲਾਂ ਹੜ੍ਹਾਂ ਕਾਰਨ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਅਹਿਲਕਾਰਾਂ ਵੱਲੋਂ ਗੁਰੂ ਹਰਗੋਬਿੰਦ ਜੀ ਨਾਲ ਖੁਦ ਸਹੇੜੇ ਯੁੱਧ ਕਾਰਨ ਤਿੱਖੀ ਹੋਂਦ ਤੀਕ ਦਰਿਆ-ਬੁਰਦ ਤੇ ਨੇੜੇਤਨਦੁਰ ਹੋ ਗਿਆ, ਮੁਸਲਿਮ ਪਠਾਣਾਂ ਦੀ ਸਰਦਾਰੀ ਵਾਲਾ ਸ਼ਹਿਰ ਸੀ।

ਇੱਕ ਸਿੱਖ ਅਨੁਸਾਰ, ਤਾਅ-ਕਿਸਮ ਦੇ ਹਿੰਦੂ ਇੱਥੇ ਨਹਾਇਤ ਘੱਟ ਗਿਣਤੀ ਸਨ। ਪਠਾਣਾਂ ਦਾ ਇਹਨਾਂ ਉੱਤੇ ਨਿਹੰਕਾ ਦਬਦਬਾ ਸੀ। ਸਤੇ ਹੋਏ ਹਿੰਦੂ ਛੇਵੇਂ ਪਾਤਸ਼ਾਹ ਪਾਸ ਜਾ ਫਰਿਆਈ ਹੋਏ, ਜਿਹੜੇ ਉਦੋਂ ਕਰਤਾਰਪੁਰ ਰਹਿੰਦੇ ਸਨ। ਮਸਲੇ ਦੀ ਗੰਭੀਰਤਾ ਬੁੱਝਦਿਆਂ ਗੁਰੂ ਹਰਗੋਬਿੰਦ ਜੀ ਖੁਦ ਆਪਣੀ ਪਿਤਾ-ਪੁਰਖੀ ਵਰਸੋਈ-ਭੇਇ ਵੇਖਣ ਦੇ ਬਹਾਨੇ ਬਿਆਸ ਦਰਿਆ ਦੀ ਉਸ ਜੂਹ ਨੂੰ ਤੁਰ ਪਏ। ਭਗਵਾਨ ਦਾਸ ਨੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੂੰ ਇੱਥੇ ਮੁਕਾਮ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕਿਆ। ਤਿੱਖੀ ਝੜਪ ਦੌਰਾਨ ਭਗਵਾਨ ਮਾਰਿਆ ਗਿਆ। ਉਸ ਦਾ ਫਰਜ਼ਦ ਰਤਨ ਚੰਦ ਜਲੰਧਰ ਦੇ ਸੂਬੇ ਆਲਮ ਗੋਬਿੰਦ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਇਸ ਟੋਕਰ ਦੀ ਸੁਰ ਸਾਂਝੀ ਸੀ, ਪਾਸ ਜਾ ਪੁੱਠਿਆ। ਗੁੱਸੇ-ਖੋਰ ਲਿਖਣ ਨੇ ਤੌਂ-ਤ-ਭੜੱਤ ਅਬਦੁੱਲਾ ਖਾਂ ਜਰਨੈਲ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਹੇਠ ਇੱਥੇ ਵੱਡੀ ਗੁਮਕ ਤੋਰ ਦਿੱਤੀ। ਰੋਹੀਲਾ ਪਠਾਣਾਂ ਨੇ ਅਬਦੁੱਲੇ ਅਤੇ ਰਤਨ ਚੰਦ ਦਾ ਸਾਥ ਦਿੱਤਾ। ਕਰੀਬ ਅੱਧਾ ਮਹੀਨਾ ਖੋਹ ਚੱਲਿਆ। ਇਹ ਵਾਰਿਆ 1621 ਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਜੰਗ ਵਿੱਚ ਚੰਦੂ ਦਾ ਗਰੂਰੀ ਪੁੱਤ ਕਰਮ ਚੰਦ ਵੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਵਿਰੁੱਧ ਸਰਗਰਮ ਰਿਹਾ। ਇਹ ਟੋਲਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਵੱਲੋਂ ਲਾਏ ਤੇ ਖੁਆਣ ਯੋਧਿਆਂ, ਭਾਈ ਜੁੱਟ ਜੀ ਅਤੇ ਭਾਈ ਪਰਾਗ ਜੀ ਹੱਥੋਂ ਬੁਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹਿੱਤ ਹੋਇਆ।

ਤੂਸੀ ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਖੇੜੇ ਬਾਰੇ ਦਾਨਿਸ਼ਵਰ ਬੁਟੇ ਸ਼ਾਹ (ਗੁਲਾਮ ਮੁਹੀਉਲਦੀਨ) ਦੀ ਕਿਤਾਬ 'ਤਾਰੀਖ ਪੰਜਾਬ' (ਪੰਜਾਬ ਦੀ ਜੋਗਰਾਫਕਾਈ ਤਵਾਰੀਖ), ਜਿਹੜੀ 1848 'ਚ ਕਲਾਥੋਪ ਹੋਈ ਸੀ, ਵਿੱਚੋਂ ਇਨ-ਬਿਨ, ਅੰਨ ਉਸ ਦੇ ਹਰਵਾਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਪ੍ਰਕਾਰ, ਕਲਾਥੋਪ ਕਰਨ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿਓ: ਰੋਹੀਲਾ ਬਿਆਸ ਦੇ ਟਿੱਬੇ ਦੇ ਕੰਢੇ ਪੁਰ ਇਕ ਸ਼ਹਿਰ ਹੋ, ਜੋ ਗੁਰੂ ਅਰਜਨ ਨੇ ਆਪਣੇ ਪੁੱਤ੍ਰ ਹਰਗੋਬਿੰਦ ਦੇ ਨਾਉਂ ਪੁਰ ਬਜਾਕੇ ਹਰਗੋਬਿੰਦਪੁਰਾ ਨਾਉਂ ਧਰਿਆ। ਇਸ ਤੋਂ ਅੱਗੇ ਇਕ ਛੋਟਾ ਜਿਹਾ ਪਿੰਡਰਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਕ ਗੁੰਜਾਦਾਰ ਚੂਨੇ ਗੱਠ ਮਸੀਤ, ਸ਼ਹਿਰ ਦੇ ਗੰਢੇ ਮੁਗਲਾਂ ਦੇ ਮਹੱਲੇ, ਹੁਣ ਤੀਹਰ ਅਬਾਦ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਹਿੰਦੁਆਣਾ ਸ਼ਹਿਰ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਅੱਗੇ ਦਰਿਆਉ ਬਿਆਦ, ਸ਼ਹਿਰ ਜੀਂ ਦੋਹੁ ਯਾ ਤਿੰਨਾਂ ਕੰਧੇ ਪੁਰ ਸਾ, ਹੁਣ ਢਾਹੇ ਦੇ ਹਿਨਾੜ ਸ਼ਹਿਰ ਤੇ ਤੀਹ ਦੀ ਮਾਰ ਪੁਰ

ਚੱਲਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹੋ ਜਗਾ ਘਾਟ ਦੀ ਹੈ। ਅਤੇ ਢਾਹੇ ਦੇ ਸਬਬ; ਕਾਰਨੁਵਾਣੇ ਤੇ ਲੋ ਕੇ ਹਰੀਕੋ ਘਾਟ ਤੀਹਰ, ਜਿੱਥੇ ਬਿਆਹ ਅਰ ਸਤਲੁਜ ਕਰੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਖੂਹਾਂ ਦਾ ਪਾਣੀ ਡੂੰਘਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਢਾਹੇ ਦੇ ਕੰਢੇਓ ਅੱਠਾਂ ਕੋਰਾਂ ਤੀਹਰ ਪੱਛਮ ਦੇ ਦਾਉ, ਖਸਲ ਬਰਾਮ ਨਾਲ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਗਰਾਵਾਂ ਅਰ ਬਸਤੀਆਂ ਵਿਚ ਕਈ ਖੂਹ ਬੀਹ ਗਜ਼ ਡੂੰਘੇ, ਅਤੇ ਟਾਵਾ ਟਾਵਾਂ ਤੀਹ ਗਜ਼ ਡੂੰਘਾ, ਅਤੇ ਜਿਹੜੇ ਦਰਿਆਉ ਤੇ ਨੇੜੇ ਚਾਹੇ ਪੁਰ ਹਨ, ਸੌ-ਪੰਜਾਹ ਗਜ਼ ਡੂੰਘੇ ਹਨ; ਗੱਲ ਕੀ, ਸੱਭ ਚਾਰ ਪੰਜ ਖੂਹੇ ਹੋਣਗੇ।

ਪਰੰਤੂ, ਕਾਲਮਨਵੀਬ ਬੁਟੇ ਸ਼ਾਹ ਨੇ ਇਹ ਸਵੈ-ਸਪੱਸ਼ਟ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਕਿ ਪੰਜਵੇਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਵੱਲੋਂ ਮਗਰੋਂ ਵਰਸੋਈ ਨਗਰੀ ਸਿਰੀ ਹਰਗੋਬਿੰਦ ਦੀ ਭੇਇ ਇਸੇ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਨਗਰੀ ਨਾਲ ਅਗਲ-ਵਿੰਡੀ ਸੀ। ਅਤੇ ਇਹ ਵੀ ਕਿ: ਛੇਵੇਂ ਪਾਤਸ਼ਾਹ ਵੱਲੋਂ ਪੰਜਵੇਂ ਪਾਤਸ਼ਾਹ ਦੀ ਵਸੋਬ ਨੂੰ ਇਸੇ ਰੋਹੀਲਾ ਖੋਹ ਵੱਲ ਜਾਂ ਉੱਤੇ ਵਿਗਸਾ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਲੱਗਦਾ; ਰੋਹੀਲਾ ਅਤੇ ਸ੍ਰੀ ਹਰਗੋਬਿੰਦਪੁਰ ਅੰਤਰ-ਸੰਬੰਧਤ ਤੇ ਗਲ-ਵਕਰੀ ਹਨ। ਪਰ, ਜਿਵੇਂ ਉਹ ਲਿਖਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਹਿਰ ਦੇ ਗੰਢੇ ਮੁਗਲਾਂ ਦੇ ਮਹੱਲੇ, ਹੁਣ ਤੀਹਰ ਅਬਾਦ ਹੈ ਉਹ ਹਿੰਦੁਆਣਾ ਸ਼ਹਿਰ ਹੈ। ਆਦਿ। ਇਹ ਸਿੱਖ ਕਹਦੇ ਹੈ ਕਿ ਸ੍ਰੀ ਹਰਗੋਬਿੰਦਪੁਰ ਦੀ ਹੁਣ ਵਾਲੀ ਵਸੋਬ, ਗੁਰੂ ਕਾਲ ਤੋਂ, ਰੋਹੀਲਾ ਖੋਹ ਉੱਤੇ ਹੀ ਆਬਾਦ ਹੋਈ ਹੋਵੇਗੀ। ਪੁੰਡਤਾ ਹਿੰਤ, ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੇ ਇੱਕ ਲੇਖ ਕੁਨਕ ਵਾਸ ਮੁੜ-ਮੁੜ ਜੀਵਤ ਹੋ ਉੱਠਦਾ ਸੀ ਸਿਰੀ ਹਰਗੋਬਿੰਦਪੁਰ ਵਿੱਚੋਂ ਇਹ ਲਾਇਨਾਂ ਲਿਖਣ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿਓ:

ਰੋਹੀਲਾ, ਜਿਹੜਾ ਮਗਰਲੇ ਸਾਲਾਂ ਬਾਅਦ ਆਏ ਭਾਰੀ-ਭਰਕਮ ਹੜ੍ਹਾਂ ਨੇ ਨੇੜਤੇ-ਨਬੂਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਯੁੱਧ ਮਗਰੋਂ ਛੇਵੇਂ ਪਾਤਸ਼ਾਹ ਨੇ ਗੋਬਿੰਦ ਖੇੜੇ ਨੂੰ ਨੇੜੇ ਸਿਰਿਓ ਵੇਲੇ ਦੀ ਆਧੁਨਿਕ ਲੋੜ ਅਨੁਸਾਰ ਮੁੜ ਸਥਾਪਿਤ ਅਤੇ ਵਿਕਸਤ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ-ਮੁਜ਼ਬ ਇਸ ਦੀ ਮੌਜੂ ਭਾਈ ਗੁਰਦਾਸ ਤੋਂ ਮੁੜ ਗਠਵਾ ਕੇ ਉਥੇ ਗੁਰੂ ਘਰ, ਗੁਰੂ ਰਾਮ ਮਹਿਲ ਵੀ ਵਿਉਂਦਿਆ ਅਤੇ ਤਾਅ-ਕਿਸਮ ਦੇ ਧਰਮ-ਆਸਥੀਆਂ ਦੇ ਧਰਮ ਮੱਠ ਵੀ ਉਸਾਰੇ। ਉਹਨਾਂ ਵੱਲੋਂ ਉਸਾਰੀ ਗਈ ਮਸੀਤ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਗੁਰੂ ਕੀ ਮਸੀਤ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਸਦਭਾਈ ਜਲੰਮਾਂ ਅਤੇ ਇੱਕਮੁਕਤਾ ਦੀ ਸਦੀਵੀ ਨਿਸ਼ਾਨੀ ਬਣ, ਹਾਲੇ ਵੀ ਇਥੇ ਬੁਲੰਦ ਖੜ੍ਹੀ ਹੈ। ਨਵੀਂ ਤਾਮੀਰ, ਹਲਚਲੀ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ, ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਹਰਗੋਬਿੰਦ ਜੀ ਦੀਆਂ ਆਹਲਾ ਸਰਗਰਮੀਆਂ ਕਾਰਨ ਇਸ ਮੁੜ ਜੀਵੰਤ ਹੋ ਰਹੇ ਨਗਰ ਦਾ ਨਾਮ ਸਿਰੀ ਹਰਗੋਬਿੰਦਪੁਰ ਪ੍ਰਚੱਲਣ ਹੋ ਗਿਆ। ਉਦੋਂ ਸੁਰੱਖਿਆ ਵਣਨੀ ਤਹਿਤ ਇਸ ਖੇੜੇ ਦੇ ਕੇਂਦਰੀ ਆਬਾਦੀ ਦੁਆਲੇ ਮਜ਼ਬੂਤ ਚਾਰਦੀਵਾਰੀ ਅਤੇ ਮੁੱਖ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਉਸਾਰਿਆ ਗਿਆ। ਸਮੇਂ-ਸਮੇਂ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਦਿਸ਼ਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਛੇ ਮਸ਼ਹੂਰ ਲਾਘੇ ਉਸਰੇ। ਵਕਤ ਦੀ ਮਾਰ ਅਤੇ ਇਤਿਹਾਸ ਨਾ-ਸਾਂਝਣ ਦੀਆਂ ਸਾਡੀਆਂ ਮੁਰਖਤਾਈਆਂ ਕਾਰਨ ਇੱਠੋ-ਘੱਠੇ ਅਤੇ ਖੰਡਤਾਰ ਬਣੇ ਇਹਨਾਂ ਲਾਘਿਆਂ ਦੇ ਸਿਰਨਾਏ, ਅੱਜ ਵੀ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਲਾਹੌਰੀ, ਮਿਆਦੀ, ਸਾਹਮਾਨਾ, ਮੋਰੀ, ਤੇਲੀ ਅਤੇ ਘਿਰੜ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਵਜੋਂ ਪ੍ਰਚੱਲਣ ਹਨ। ਲਾਹੌਰੀ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਅਜੇ ਵੀ ਖੜ੍ਹਾ। ਇਹੀ ਨਹੀਂ, ਲੋੜ ਮੁਜ਼ਬ, ਉਦੋਂ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਤੱਕ, ਅੱਧਾ ਸੈਂਕੜਾ ਤੋਂ ਕੁਝ ਵੱਧ ਖੂਹ ਵੀ ਗੱਲੇ ਗਏ ਸਨ ਅਤੇ ਜਾਤੀ-ਕ੍ਰਮ ਅਨੁਸਾਰ, ਵੱਖ-ਵੱਖ ਬਿਰਾਦਰੀਆਂ ਦੇ ਮੁਹੱਲੇ ਵੀ ਉਸਾਰੇ ਗਏ ਜਾਂ ਉਸਦੇ ਰਹੇ। ਗੱਲ ਕੀ ਹਰ ਜਾਤ-ਧਰਮ ਜਾਂ ਮੁਹੱਲੇ ਦਾ ਆਪਣਾ ਖੂਹ ਅਤੇ ਆਪਣਾ ਇਬਾਦਤਖਾਨਾ, ਪਰ ਸੁਰ ਸਭ ਦੀ ਸਾਂਝੀ-ਸੰਝੀ।

ਭਾਵੇਂ ਇਸ ਨਗਰ ਨੂੰ ਕਈ ਮਨੁੱਖ ਸਿਰਜਤ ਅਤੇ ਕੁਦਰਤੀ ਤਾਸਦੀਆਂ ਦਾ ਵੀ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਨਾ ਪੈਂਦਾ ਸੀ/ਹੈ, ਪਰ ਇਹ ਕੁਕਨਕ ਵਾਂਗ ਮੁੜ ਜੀਵਤ ਹੋ ਉੱਠਦਾ। ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਹਰਗੋਬਿੰਦਪੁਰ ਦੀ ਮੁੱਖ ਵਸੋ ਜਾਂ ਸੁਪਰਸਿੱਧ ਗਲੀਆਂ ਇਹ ਸਨ: ਮੁਹੱਲਾ/ਗਲੀ ਗੁਰੂ ਸਾਹਿਬ, ਗਲੀ ਫ਼ਿਰਜ਼ ਮੰਦਿਰ, ਗਲੀ ਘੁਮਰਾਂ, ਭੱਲਿਆ, ਅਰੋੜਿਆਂ, ਸ਼ਾਹਮਾਨਾ ਅਤੇ ਗਲੀ ਸਲਵਾਨਾਂ। ਅੱਜ ਵੀ ਪੁਰਾਣੇ ਮੁਹੱਲਿਆਂ ਦੇ ਨਾਂ, ਪਹਿਲਕਾਰੀਆਂ ਵਾਂਗ ਲੋਕ-ਜੁਧਾਂ ਵਿੱਚ ਹਨ: ਮੁਹੱਲਾ ਆਹਲਵਾਲੀਆਂ, ਰਾਮਕਾੜੀਆਂ, ਪਾਪਿਆਂ, ਕਾਸ਼ਤਕਾਰਾਂ, ਰਾਮਦਾਸੀਆਂ, ਘੁਮਰਾਂ, ਬੋਸਲਿਆਂ, ਸਲਵਾਨਾਂ, ਬਿਦੜੀਆਂ, ਖਾਰਕੋਰਾਂ, ਪੁਰੀਆਂ, ਬਜ਼ਾਜ਼, ਕੋਕਲੀਆਂ, ਸੈਈਆਂ, ਜੱਦੋਂ, ਜੁਲਾਧਿਆਂ, ਘਿਰੜਾਂ (ਕਰੜਾਂ), ਮਹਿਮਾਰਾਂ, ਮਲਹਾਰਾਂ, ਅਰਾਈਆਂ ਅਤੇ ਮੁਹੱਲਾਂ ਸ਼ੇਖਾਂ। ਜਾਤ ਅਤੇ ਕਿੱਤਾ ਆਧਾਰਿਤ ਇਹਨਾਂ ਮੁਹੱਲਿਆਂ ਵਿੱਚ, ਤੋੜ '47 ਤੀਕ, ਉਸ ਜਾਤ-ਧਰਮ ਅਤੇ ਕ੍ਰਮ ਦੇ ਲੋਕ ਭਾਰੂ ਧਿਰ ਵਜੋਂ ਵੱਸਦੇ ਹਨ। ਮੁੱਕਈ ਗੱਲ; ਸ੍ਰੀ ਹਰਗੋਬਿੰਦਪੁਰ ਕਦੇ ਰੋਹੀਲਾ ਸੀ।

ਮੋਕਾ. 94634-39075

ਲੱਗੇ ਦਿਲਾਂ 'ਤੇ ਦਾਗ ਨਬੀਂ ਮਿਟਦੇ

ਜ਼ਿੰਦਗਾਨੀ ਵਿੱਚ ਵਿਚਰਦਿਆਂ ਕਦੋਂ ਕੀ ਹੋ ਜਾਵੇ? ਕੌਣ ਜਾਣਦੇ? ਖੁਸ਼ੀਆਂ-ਖੰਝਿਆਂ ਦੀ ਤਮੰਨਾ ਪਾਲਦਾ ਬੰਦਾ ਸੁੱਤੇ ਸਿੱਧ ਹੀ ਕਿਹੜੇ ਵੇਲੇ ਦੁੱਖਾਂ ਤੇ ਪੀੜਾਂ ਦੇ ਸਰਵਣ ਵਿਚ ਮੂੰਹ-ਮੂੰਹ ਜਾ ਡਿੱਗੀ, ਕਿਸ ਨੂੰ ਪਤੇ? ਏਥੇ ਅਗਲੇ ਪਲ ਦਾ ਭਰੋਜਾ ਨਹੀਂ। ਭਵਿੱਖ ਬਾਰੇ ਬਾਰੇ ਕਿੱਥੇ ਕਿਆਸ ਲਾਉਣ ਲਗਦਾ ਹੈ। ਹਰ ਬੰਦਾ ਭਲਾ ਨਜ਼ਮੀਂ ਬੈਠ੍ਹੇ ਹੁੰਦੇ? ਨਜ਼ਮੀਂ ਹੋਣਾ ਹਰ ਐਏ-ਗੈਰੇ ਦੇ ਵਸ ਦੀ ਗੱਲ ਵੀ ਨਹੀਂ। ਆਮ ਬੰਦਾ ਤਾਂ ਆਪਣੇ ਨੇੜੇ ਵੀ ਨਹੀਂ ਪਹੁੰਚ ਸਕਦਾ। ਤਾਰਿਆਂ ਦੀ ਲੋਅ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਦਾ ਏਨਾ ਆਸਾਨ ਵੀ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਗੁਰੂ ਨਾਲ ਵਾਚਿਆਂ ਇਹ ਨਤੀਜਾ ਸਾਹਮਣੇ ਆ ਖੜ੍ਹਦੇ ਬਣੀ ਇਹ ਨਜ਼ਮੀ, ਇਹ ਜੋੜਸੀ, ਇਹ ਟੋਵਾ-ਮਾਸਟਰ ਵੀ ਕਿਹੜਾ ਬੰਦੇ ਨੂੰ ਸਿੱਧੇ ਰਾਹੇ ਪਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਵੀ ਸਭ ਤੋਂ ਕੁਰਾਈਏ ਕਾਬਜ਼ ਹੋਏ ਪਏ ਹਨ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਸ ਰਾਹ ਦਾ ਹੀ ਪਤਾ ਨਈਂ ਹੁੰਦਾ, ਜਿਸ 'ਤੇ ਉਹ ਰੋਹਨਾਂ ਨੂੰ ਤਾਰਿਆਂ ਦੀ ਸੇਧ ਤੋਰਨ ਦੀ ਗੱਲ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਕੰਮ ਭੋਲੇ-ਭਾਲੇਤੇ ਬੁੜ੍ਹਾਂ ਮਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਚੱਕਰ ਵਿੱਚ ਪਾਈ ਰੱਖਣਾ ਹੈ। ਫਿਰ ਹੱਲੀ ਹੱਲੀ ਰੋਟੀ-ਰੋਜ਼ੀ ਜਾਂ ਧਰਮ ਦੇ ਚੱਕਰਵਿਉ ਵਿੱਚ ਉਲਝਾ ਕੇ ਭਰਾਕਾਲ ਬਣਾ ਦਿੱਤੀ ਕਈ ਖਲਕਤ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਬਬਭਾਗ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹਾ ਰਹਦੀ ਹੈ, ਜੋ ਅੱਗੇ ਜਾ ਕੇ ਬਹੁਤ ਭਿਆਨਕ ਰੂਪ ਧਾਰ ਲੈਂਦਾ ਹੈ। ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਸਮੇਂ ਦੇ ਹੋਰ-ਫੋਰ ਨਾਲ ਵੱਡੇ ਵੱਡੇ ਜ਼ਖ਼ਮ ਆਪਣੇ ਆਪ ਖੁਰ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਉਥੇ ਜੋ ਭਰਦੇ ਨਈਂ ਤਾਂ ਦਿਲਾਂ 'ਤੇ ਜ਼ਖ਼ਮ ਨਹੀਂ ਭਰਦੇ। ਭਰ ਵੀ ਜਾਣ ਤਾਂ ਦਿਲਾਂ 'ਤੇ ਲੱਗੇ ਦਾਗ ਕਦੇ ਨਈਂ ਮਿਟਦੇ।

ਪਿਛਲੇ ਦਿਨੀਂ ਮੇਰੇ ਇੱਕ ਗਹਿਰੇ ਦੋਸਤ ਦੇ ਭਰਾ ਦੇ ਤੁਰ ਜਾਣ ਦੀ ਮਿਲੀ ਖਬਰ ਨੇ ਮਨ ਦਾ ਔਬਰ ਝੰਬ ਸੁੱਟਿਆ। ਚੜ੍ਹਦੀ ਜਵਾਨੀ ਵਿੱਚ ਤੁਰ ਗਏ ਉਸ ਦੇ ਭਰਾ ਦੇ ਛੋਟੇ ਛੋਟੇ ਬੱਚੇ ਤੇ ਭਰ ਜੁਆਨ ਪਤਨੀ ਗਲ ਅਚਾਨਕ ਵਿਧਵਾ ਦਾ ਲਿਬਾ ਆ ਪਿਆ। ਮਨ ਦੇ ਔਬਰ 'ਤੇ ਪਲਾ ਵਿੱਚ ਹੀ ਗਹਿਰੇ ਕਾਲੇ ਬੱਦਲ ਛਾਏ ਤੇ ਕਿੰਨਾ ਹੀ ਚਿਰ ਜਲ-ਬਲ ਹੁੰਦੀ ਰਹੀ। ਫਿਰ ਮੈਂ ਸੋਚਦਾ ਰਿਹਾਂ, ਕੀ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਉਸ ਗਹਿਰੇ ਦੋਸਤ ਦੇ ਭਰਾ ਦੇ ਵਿਛੋੜੇ ਨੂੰ ਰੋ ਰਿਹਾ ਸੀ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਨੂੰ? ਇਸ ਦਾ ਜਵਾਬ ਮੈਂ ਅੱਜ ਮਿਲਿਆ। ਸੱਚ ਪੁੱਛੋਂ ਤਾਂ ਅਜਿਹੇ ਨਹੀਂ ਵਿੱਚ ਦੂਜਿਆਂ ਦੇ ਦੁੱਖਾਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਰੀਕ ਹੋਣ ਲੱਗਿਆਂ ਸਾਡੇ ਆਪਣੇ ਹੀ ਪਿਆਰਿਆਂ ਦੇ ਵਿਛੋੜੇ ਦੀਆਂ ਢਾਦਾਂ ਤਰੇ-ਤਾਜ਼ਾ ਹੋ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਮੇਰੇ ਮਨ ਦੀ ਗੱਲਾਂ ਦੀ ਕਿਸੇ ਚਿਹਰੇ ਮਾਰੀ ਅੱਲੜ੍ਹ ਮੁਟਿਆਰ ਦੇ

'ਵੇ ਚਰਖਾ ਮੈਂ ਕੱਤਦੀ ਤੰਦ ਤੇਰਿਆਂ ਦੁੱਖਾਂ ਦੀ ਪਾਵਾਂ' ਵਾਲੀ ਹੋ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਰਹੀ। ਅੰਤਿਮ ਅਰਦਾਸ ਦੇ ਦਿਨ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਉੱਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਕੁਲੀਗ ਹੋਏ ਮਿੱਤਰ ਨਾਲ ਵੱਲ ਪਿਆ। ਦਰਦਮਾਲ ਅਸੀਂ ਤਿੰਨੋਂ ਇੱਕ ਆਦਿਸ ਵਿੱਚ ਲੰਮਾ ਸਮਾਂ ਸਹਿਕਰਮੀ ਰਹੇ। ਉਸ ਉੱਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਮਿੱਤਰ ਦੇ ਸਟਾਫ ਮੈਂਬਰ ਹੋਰ ਮੁੱਢੇ ਵੀ ਓਸੇ ਗੱਡੀ ਵਿੱਚ ਸਵਾਰ ਸਨ। ਨਵੀਂ ਉਮਰ ਦੀਆਂ ਨਵੀਆਂ ਗੱਲਾਂ। ਸਾਰੇ ਰਸਤੇ ਦੌਰਾਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵੱਲੋਂ ਮਸਤੀ ਭਰੀਆਂ ਗੀਤੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਦਿੱਚਰਾਂ, ਵਿਅੰਗ ਤੇ ਲੁੱਚੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਸੁਣਦਾ ਮੈਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਹੀ ਸੰਸਾਰ ਵਿੱਚ ਵਿਚਰਦਾ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦਾ ਰਿਹਾ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਅੱਲੜ੍ਹ ਮੁੰਡਿਆਂ ਦੇ ਸੱਚੀਂ ਰੱਥ ਵੀ ਯਾਦ ਨਈਂ ਸੀ ਆਇਆਂ ਕਦੇ ਕਦੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਖਰਮਸਤੀਆਂ ਚੰਗੀਆਂ ਵੀ ਲਗਦੀਆਂ। ਫਿਰ ਮੈਂ ਸੋਚਣ ਲਗਦਾ ਹਾਂ, ਇਹ ਉਮਰ ਹੀ ਅਜਿਹੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਬੇਪਰਵਾਹ ਵੀ ਤੇ ਲਾਪਵਾਹ ਵੀ। ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਬੇਪਰਵਾਹੀਆਂ ਨੂੰ ਮਤਾਸਿਰ ਹੁੰਦਾ ਰਿਹਾ ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਲਾਪਵਾਹੀਆਂ ਮੇਰੇ ਅੰਦਰਲੇ ਨੂੰ ਕੱਟਦੀਆਂ ਵੱਢਦੀਆਂ ਵੀ ਰਹੀਆਂ।

ਰੋਪੜ ਦੇ ਪੁਆਹ ਇਲਾਕੇ ਨੂੰ 'ਵਾਏ ਵਾਏ' ਕਹਿੰਦੀ ਗੱਡੀ ਜਿਉਂ ਹੀ ਨਹਿਰ

ਪਰਜੀਵੀ

(ਨਾਵਲ)
ਕੁਲਦੀਪ ਸਿੰਘ ਬੇਦੀ
ਪੰਨੇ : 166, ਮੁੱਲ : 250 ਰੁਪਏ
ਸਹਿਜ ਪਬਲੀਕੇਸ਼ਨ ਸਮਾਣਾ

ਸਾਹਿਤਕ ਪਿੜ ਵਿੱਚ ਲੰਮੇ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਵੰਨਗੀਆਂ ਰਾਹੀਂ ਆਪਣੀ ਹਾਜ਼ਰੀ ਲਗਾ ਰਹੇ ਕੁਲਦੀਪ ਸਿੰਘ ਬੇਦੀ ਦਾ ਨਵੀਨ ਨਾਵਲ 'ਪਰਜੀਵੀ' ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਹੈ। ਕੁਲਦੀਪ ਸਿੰਘ ਦੇ ਨਾਵਲਾਂ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇ ਹਮੇਸ਼ਾ ਤੋਂ ਹਟ ਕੇ ਰਹੇ। ਇਸ ਨਾਵਲ ਨੂੰ ਵੀ ਇਸੇ ਪੱਖੋਂ ਦੇਖ ਸਕਦੇ ਹਾਂ। ਮਨੁੱਖੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦਾ ਵਰਤਾਰਾ ਇੰਨਾ ਵਸੀਰ ਤੇ ਜਟਿਲ ਹੈ ਕਿ ਪਹਿਲੀ ਨਜ਼ਰੀਂ ਦਿਖਾਏ ਇਹ ਪੌਲੇ ਹੀ ਨਹੀਂ ਪੈਂਦਾ। ਉੱਪਰੋਂ ਦੇਖਣ ਤੋਂ ਜੋ ਖ਼ੁਸ਼ਹਾਲ ਦਿਸਦਾ ਹੈ, ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਅੰਦਰੋਂ ਉਹ ਕਿੰਨਾ ਉਦਾਸ/ਨਿਰਾਸ਼ ਹੋਵੇ, ਬਹੁਤ ਹੀ ਮੁੱਸਿਆ ਹੋਇਆ ਹੋਵੇ, ਸਵਾਰਥੀ ਤੇ ਖ਼ਤਰਨਾਕ ਵੀ ਹੋਵੇ। ਇਹ ਸਾਰੀਆਂ ਹੀ ਗੱਲਾਂ, ਸੁਭਾਅ ਤੇ ਸਥਿਤੀਆਂ ਹਰ ਇਕ ਦੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ। ਸਾਹਿਤਕ ਰਚਨਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੀਆਂ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਸਥਿਤੀਆਂ ਤੇ ਹਾਲਾਤ ਵਿੱਚ ਘਿਰੇ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਸ਼ਿਕਾਰ ਹੋਏ ਜਾਂ ਹੱਥ-ਪੱਰ ਮਾਰ ਕੇ ਪਰੇਸ਼ਾਨੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਨਿਕਲਦੇ ਬੰਦਿਆਂ ਦਾ ਚਿੱਤਰਨ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਸੁਭਾਅ ਪੱਖੋਂ ਬੰਦਾ ਕੁਝ ਗੱਲਾਂ ਵਿੱਚ ਇਕੋ ਜਿਹਾ ਹੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਹਾਲਾਤ ਉਸ ਦੇ ਜੀਵਨ ਦੀ ਦਸ਼ਾ ਤੇ ਦਿਸ਼ਾ ਤੇ ਅਸਰ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਵੱਡੀ ਭੂਮਿਕਾ ਨਿਭਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਫਿਰ ਇਸ ਦੇ ਚੱਲਦੇ ਉਹ ਜੋ ਰਾਹ ਚੁਣਦਾ ਹੈ, ਉਹੀ ਉਸ ਦਾ ਸੱਚ ਬਣਾ, ਉਸ ਨੂੰ ਪਰਿਭਾਸ਼ਤ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਨਾਵਲ 'ਪਰਜੀਵੀ' ਮੁੱਢਲੀ ਤੋਂ ਫਿਲਮੀ ਦੁਨੀਆਂ ਦੀ ਚਮਕ-ਦਮਕ ਵਿੱਚ ਵਿਚਰਦੇ ਪਾਤਰਾਂ ਨੂੰ ਬਿਆਨ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਨਾਵਲ ਇਕ ਅਜਿਹੇ ਪਰਵਾਰ ਦੀ ਕਹਾਣੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਪਤੀ-ਪਤਨੀ ਤੇ ਦੋ ਧੀਆਂ ਹਨ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਪਤੀ-ਪਤਨੀ ਦੇ ਕੇਂਦਰੀ ਪਾਤਰਾਂ ਵਜੋਂ ਸਾਹਮਣੇ ਆਉਂਦੇ ਹਰਨਾਮ ਤੇ ਜਸਮੀਨ ਦਾ ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਵੀ ਇਕ ਅਤੀਤ ਰਿਹਾ, ਜਿਸ ਤੋਂ ਦੋਵੇਂ ਭਲੀ-ਭਾਂਤੀ ਜਾਣੂ ਸਨ। ਦੋਵੇਂ ਮੁੰਬਈ ਵਿੱਚ ਫਿਲਮੀ ਦੁਨੀਆਂ ਨਾਲ ਜੁੜੇ ਹੋਣ ਕਾਰਨ ਇਕੱਠੇ ਹੋ ਗਏ, ਪਰ ਇਹ ਗਿਣਤਾ ਲੰਮੇ ਸਮੇਂ ਤੱਕ ਸਾਵਾਂ ਨਾ ਰਿਹਾ। ਨਾਵਲ ਦੀ ਅਸਲ ਕਹਾਣੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਇਕ-ਦੂਜੇ ਤੋਂ ਵੱਖ ਹੋ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵੀ ਕਿਸੇ ਨਾ ਕਿਸੇ ਮੌਕੇ ਆਮੂਸ਼ਾ-ਸਾਮਣਾ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਲ ਵੱਡੀ ਸਟਾਰ ਬਣੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਧੀ ਸੰਜੀਵਨੀ ਲਈ ਹੁੰਦੀ ਖਿੱਚ-ਧੁੱਗ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ।

ਨਾਵਲ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਚਾਰ ਹੀ ਪਾਤਰ ਹਨ : ਹਰਨਾਮ, ਜਸਮੀਨ, ਸੰਜੀਵਨੀ ਤੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤ। ਪਹਿਲੇ ਤਿੰਨ ਪਾਤਰ ਇੱਕ ਪਰਵਾਰ ਦੇ ਤੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਸਾਂਝਾ ਮਿੱਤਰ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਪਤੀ-ਪਤਨੀ ਤੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਹੀ ਪਾਠਕਾਂ ਸਨਮੁੱਖ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਜਦਕਿ ਸੰਜੀਵਨੀ ਬਹੁਤ ਘੱਟ। ਇਕ ਪਰਵਾਰ ਦੀ ਇਕਾਈ ਰਾਹੀਂ ਨਾਵਲਕਾਰ ਫਿਲਮੀ ਦੁਨੀਆਂ ਦੇ ਹਨੇਰੇ-ਉਜਾਲੇ ਪੱਖਾਂ ਨਾਲ ਜਾਣ ਕਰਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੇ ਬਦਲਦੇ ਵਿਚਾਰ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਤੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸੁਭਾਅ ਦੇ ਵਿਕਾਰਾਂ ਤੇ

ਭਾਵਾਂ ਦੇ ਸੁਖਮ ਪੱਖਾਂ ਦਾ ਪਤਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਤਿੰਨੋਂ ਹੀ ਪਾਤਰ ਆਪਣੇ ਢੰਗ ਨਾਲ ਇਸ ਮੁੱਢਲੇ ਖਿੱਚ-ਧੁੱਗ ਨੂੰ ਵਾਰ-ਵਾਰ ਦੱਸਦੇ ਹਨ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਨਾਵਲ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਦੁਹਰਾਉਂਦਾ ਜਾਪਦਾ ਹੈ। ਹਰਨਾਮ ਤੇ ਜਸਮੀਨ ਆਪਣਾ-ਆਪਣਾ ਪੱਖ ਰੱਖਦੇ ਹਨ ਤੇ ਸਾਂਝੇ ਮਿੱਤਰ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰਾਹੀਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੋਵਾਂ ਦਾ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ ਕਰਦੇ ਦੇਖਦੇ ਹਾਂ। ਜਿਸ ਤੋਂ ਪਤਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਕੋ ਹੀ ਘਟਨਾ ਨੂੰ ਹਰ ਬੰਦਾ ਆਪਣੇ-ਆਪਣੇ ਢੰਗ ਨਾਲ ਬਿਆਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਤੇ ਖੁਦ ਨੂੰ ਨਿਰਦੋਸ਼ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਹਰਨਾਮ ਦੇ ਕਲਾ-ਸਾਹਿਤ ਦੇ ਸ਼ੌਕ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਮੁੰਬਈ ਆਉਣ ਤੋਂ ਫਿਲਮੀ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਕਿਸਮਤ ਅਜਮਾਉਣ ਲਈ ਪ੍ਰੇਰਿਆ। ਉਸ ਨੇ ਕੁਝ ਛੋਟੇ-ਮੋਟੇ ਕੰਮ ਕੀਤੇ, ਲੰਮੇ ਸਮੇਂ ਤੱਕ ਇੱਥੇ ਰਹਿਣ ਕਾਰਨ ਫਿਲਮੀ ਦੁਨੀਆਂ ਦੇ ਨਿਰਮਾਤਾ, ਨਿਰਦੇਸ਼ਕਾਂ, ਪ੍ਰੋਡਕਸ਼ਨ ਹਾਊਸਾਂ ਨਾਲ ਜਾਣ-ਪਛਾਣ ਹੋ ਗਈ। ਕਈ ਕਿਸਮਤ ਅਜਮਾਉਂਦੇ, ਸੰਘਰਸ਼ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਹੋਰ ਕਈ ਛੋਟੇ-ਮੋਟੇ ਕਲਾਕਾਰਾਂ ਨਾਲ ਮੁਲਾਕਾਤ ਹੋਣ ਨਾਲ ਉਸ ਦੀ ਪਛਾਣ ਦਾ ਦਾਇਰਾ ਵਧਦਾ ਗਿਆ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੁਝੀਆਂ ਦੀ ਤਾਦਾਦ ਜ਼ਿਆਦਾ ਰਹੀ। ਹਰਨਾਮ ਦਾ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਖਰਚ ਕਰਨ ਦਾ ਅੰਦਾਜ਼ ਤੇ ਜਾਣ-ਪਛਾਣ ਦੇ ਵੱਡੇ ਦਾਇਰੇ ਕਾਰਨ ਸੋਹਣੀਆਂ ਤੇ ਜਵਾਨ ਕੁੜੀਆਂ ਉਸ ਵੱਲ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਹੁੰਦੀਆਂ। ਉਸ ਕੋਲ ਰਹਿੰਦੀਆਂ-ਖਾਂਦੀਆਂ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਹਰਨਾਮ ਨਾਲ ਕੁਝ ਫਿਲਮੀ ਪਾਰਟੀਆਂ ਵਿੱਚ ਜਾਣ ਦਾ ਮੌਕਾ ਮਿਲ ਜਾਂਦਾ ਸੀ। ਜਿੱਥੇ ਉਹ ਆਪਣੇ ਗਿਸ਼ਾ ਨਾਲ ਕਈਆਂ ਨੂੰ ਮਿਲ ਕੇ ਆਪਣੇ ਰਾਹ ਤਲਾਸ਼ਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦੀਆਂ ਸਨ। ਹਰਨਾਮ ਨੇ ਕਮਾਇਆ ਕੁਝ ਖ਼ਾਸ ਨਹੀਂ, ਪਰ ਉਕਾਇਆ ਖੁੱਲ੍ਹੇ ਹੱਥਾਂ ਨਾਲ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਪ੍ਰੋਜੈਕਟ ਲਈ ਘੇਰ-ਘਾਰ ਕੇ ਲਿਆਂਦੇ ਗਏ ਕਿਸੇ ਫਾਈਨਾਨਸਰ ਦੇ ਪੈਸੇ ਨੂੰ ਉਹ ਬਿਨਾਂ ਸੋਚ-ਸਮਝੇ ਖ਼ਰਚ

ਰਚਾਰਾ ਇਕ ਪੁਸਤਕ ਦੀ ਡਾ. ਜਸਵਿੰਦਰ ਕੌਰ ਬਿਦਰਾ

ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਮਾਹਿਰ ਸੀ, ਜਿਸ ਕਾਰਨ ਉਸ ਦਾ ਕੋਈ ਵੀ ਪ੍ਰੋਜੈਕਟ ਸਿਰੇ ਨਹੀਂ ਚੜ੍ਹ ਸਕਿਆ, ਕਿਉਂਕਿ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕੰਮ ਨੂੰ ਪਲੈਨਿੰਗ ਨਾਲ ਕਰਨ ਤੇ ਵਿਵਸਥਿਤ ਢੰਗ ਨਾਲ ਤਰਨ ਵਾਲੀ ਗੰਭੀਰਤਾ ਉਸ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਗੱਲ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਮਾਹਿਰ, ਦੂਜਿਆਂ ਨੂੰ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਕਰਨ ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ ਹਰਨਾਮ ਦੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਸਦਾ ਭਾਵਾਂਡੋਲ ਰਹੀ, ਦੋ-ਦੋ ਵਿਆਹ ਕਰਨ, ਧੀ-ਪੁੱਤਰ ਹੋਣ ਤੇ ਬਾਵਜੂਦ ਉਹ ਸਾਰੀ ਉਮਰ ਇਕੱਲਾ ਹੀ ਰਿਹਾ। ਕਿਉਂ? ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਦੀ ਐਸ਼ਪਸਤੀ, ਗੈਰ-ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਵਾਲਾ ਵਿਹਾਰ, ਵਾਅਦੇ ਤੋਂ ਮੁਨਕਰ ਹੋਣਾ ਉਸ ਦੀਆਂ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡੀਆਂ ਖਾਮੀਆਂ ਰਹੀਆਂ। ਪੈਸੇ ਦੀ ਕਦਰ ਨਾ ਕਰਨਾ, ਦੂਜਿਆਂ ਦੇ ਭਰੋਸੇ ਨੂੰ ਤੋੜਨ ਵਿੱਚ ਦੇਰ ਨਾ ਕਰਨਾ, ਮੁਸੀਬਤ ਵੇਲੇ ਦੋਸਤਾਂ ਤੋਂ ਵੀ ਮੂੰਹ ਚੁਰਾਉਣ ਵਾਲੇ ਹਰਨਾਮ ਜਿਹੇ ਬੰਦੇ ਹਰ ਥਾਂ ਉੱਤੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ।

ਨਾਵਲਕਾਰ ਹਰਨਾਮ ਜਿਹੇ ਪਾਤਰ ਰਾਹੀਂ ਦੱਸਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਯੋਗ ਹੋਣ ਤੇ ਬਾਵਜੂਦ ਅਜਿਹੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਕਾਰਨ

ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਵਿੱਚ ਕਾਮਯਾਬ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਿਆ। ਇਸ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਛੁਪਿਆ ਕਾਰਨ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਬਿਨਾਂ ਮਿਹਨਤ ਦੇ ਜ਼ਿਆਦਾ ਪੈਸਾ ਮਿਲ ਜਾਏ ਤਾਂ ਉਹ ਬੰਦੇ ਨੂੰ ਵਿਗਾੜਨ ਵਿੱਚ ਵਾਧਾ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਹੌਲੀ-ਹੌਲੀ ਅਜਿਹਾ ਬੰਦੇ ਦਾ ਸੁਭਾਅ ਬਣ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤੇ ਦੂਜਿਆਂ ਉਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ 'ਪਰਜੀਵੀ' ਬਣਦਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਹਰਨਾਮ ਨੇ ਆਪਣੀਆਂ ਚਿਕਨੀਆਂ-ਚੁੜੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਨਾਲ ਬੜੇ ਲੋਕਾਂ ਤੋਂ ਫਾਇਦਾ ਚੁੱਕਿਆ, ਕਬੂਤਰਬਾਜ਼ੀ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਪੈਸਾ ਕਮਾਇਆ, ਪਰ ਐਸ਼ਪਸਤੀ ਦੀ ਆਦਤ ਕਾਰਨ ਲੰਮੇ ਸਮੇਂ ਤੱਕ ਮੁੰਬਈ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਤੇ ਬਾਵਜੂਦ ਆਪਣਾ ਇਕ ਛੋਟਾ ਜਿਹਾ ਵਲੈਟ ਖਰੀਦਣ ਵਿੱਚ ਵੀ ਅਸਮਰੱਥ ਰਿਹਾ। ਹੁਣ ਉਸ ਦਾ ਸਾਰਾ ਦਾਰੋਮਦਾਰ ਆਪਣੀ ਸਟਾਰ ਪੀ ਸੰਜੀਵਨੀ ਉਤੇ ਹੈ, ਜਿਸ ਰਾਹੀਂ ਉਹ ਜ਼ੋਰ-ਤੋਰ ਕਰਕੇ 'ਨੈਟਵਰਕਿੰਗ' ਜਿਹੇ ਵਿਸ਼ਵੀ-ਪੱਧਰ ਚੈਲੰਜ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਣ ਦਾ ਸੁਪਨਾ ਦੇਖਣ ਲੱਗ ਪਿਆ ਹੈ, ਜਦਕਿ ਸਾਰੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਅਜੇ ਹਵਾ ਵਿੱਚ ਤੇ ਉਸ ਦੇ ਦਿਮਾਗ ਵਿੱਚ ਹਨ, ਜਿੱਥੇ ਉਹ ਅਸਲੀਅਤ ਵਿੱਚ ਠੱਸ ਕੁਝ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਹੀ ਬਹੁਤ ਕੁਝ ਪਾਉਣ ਦੀ ਆਸ ਲਗਾਈ ਬੈਠਾ ਹੈ। ਇਹ ਵੀ ਪਤਾ ਨਹੀਂ, ਸੰਜੀਵਨੀ ਇਸ ਵਿੱਚ ਕਿੰਨਾ ਕੁ ਸਹਿਯੋਗ ਕਰ ਸਕੇਗੀ! ਬੰਦੇ ਨੂੰ ਸੋਚਣ ਤੋਂ ਕੋਈ ਰੋਕ ਸਕਦਾ ਹੈ!!

ਜਦਕਿ ਨਾਵਲਕਾਰ ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਉਸ ਦੀ ਦੂਜੀ ਬੀਵੀ ਜਸਮੀਨ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਮੁੰਬਈ ਵਿੱਚ ਸਥਾਪਤ ਹੋਣ ਲਈ ਭਾਵੇਂ ਪਹਿਲੇ-ਪਹਿਲੇ ਉਹ ਹਰਨਾਮ ਵੱਲ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਹੋਈ, ਪਰ ਉਸ ਨੇ ਸੰਘਰਸ਼ ਕਰਨਾ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਛੱਡਿਆ। ਪਰੇਸ਼ਾਨੀਆਂ ਉਸ ਦੇ ਜੀਵਨ ਵਿੱਚ ਵੀ ਘੱਟ ਨਹੀਂ ਆਈਆਂ। ਆਪਣੇ ਵੱਡੇ ਪਰਵਾਰ ਵੱਲੋਂ ਕੋਈ ਸਹਾਇਤਾ ਨਾ ਮਿਲਣ, ਪਹਿਲੇ ਪਤੀ ਤੇ ਸਹੁਰਿਆਂ ਵੱਲੋਂ ਕੀਤੇ ਗਏ ਮਾੜੇ ਵਿਹਾਰ ਕਾਰਨ ਉਸ ਨੇ ਆਪਣਾ ਸ਼ਹਿਰ ਛੱਡ ਕੇ ਮੁੰਬਈ ਵਿੱਚ ਕਿਸਮਤ ਅਜਮਾਉਣ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ। ਭਾਵੇਂ ਪੱਥੇ ਪੈਰੀਂ ਹੋਣ ਲਈ ਹਰਨਾਮ ਨੇ ਉਸ ਦਾ ਸਾਥ ਚਿੱਤਾ, ਪਰ ਜਸਮੀਨ ਨੇ ਮਿੱਤਰ ਨਹੀਂ ਰਾਹੀਂ ਪਹਿਲੇ ਪਤੀ ਤੋਂ ਹੋਈ ਬੇਟੀ ਖੁਸ਼ਬੂ ਤੇ ਹਰਨਾਮ ਨੂੰ ਹੋਈ ਬੇਟੀ ਸੰਜੀਵਨੀ ਦੋਵਾਂ ਦੀ ਪਰਵੇਸ਼, ਪੜ੍ਹਾਈ-ਲਿਖਾਈ ਦੇ ਨਾਲ ਟੀਵੀ, ਫਿਲਮਾਂ ਤੇ

ਵਿਗਿਆਪਨਾਂ ਵਿੱਚ ਜਿੱਥੇ ਵੀ ਉਸ ਨੂੰ ਕੋਈ ਛੋਟਾ-ਮੋਟਾ ਕੰਮ ਮਿਲਦਾ ਰਿਹਾ, ਉਸ ਨੇ ਉਹ ਕੰਮ ਕੀਤਾ। ਹੌਲੀ-ਹੌਲੀ ਉਸ ਨੇ ਆਪਣਾ ਘਰ ਵੀ ਬਣਾ ਲਿਆ ਤੇ ਛੋਟੀ ਬੇਟੀ ਸੰਜੀਵਨੀ ਨੂੰ ਬਚਪਨ ਤੋਂ ਹੀ ਇਕ ਗਲੈਮਰ ਦੁਨੀਆਂ ਦੇ ਅਨੁਕੂਲ ਢੰਗ ਪੂਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਹਰਨਾਮ ਦੀਆਂ ਮਾੜੀਆਂ ਆਦਤਾਂ ਤੋਂ ਉਹ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਣੂ ਸੀ। ਉਸ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਪਰਵਾਰ, ਪਤਨੀ-ਬੱਚੇ, ਉਸ ਦੀਆਂ ਢੇਰ ਸਾਰੀਆਂ ਸਹੇਲੀਆਂ...। ਭਾਵੇਂ ਆਪਣੇ ਸਵਾਰਥ ਲਈ ਜਸਮੀਨ ਨੇ ਇਸ ਸਭ ਤੋਂ ਅੱਖਾਂ ਮੀਟ ਲਈਆਂ ਤੇ ਉਸ ਨਾਲ ਵਿਆਹ ਕਰਵਾ ਲਿਆ, ਪਰ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਵਿੱਚ ਅੱਗੇ ਉਹ ਆਪਣੀ ਮਿਹਨਤ, ਸਿਰਫ਼ ਤੇ ਸਬਰ ਨਾਲ ਵਧਦੀ ਗਈ। ਫਿਲਮੀ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਪੈਰ ਜਮਾਉਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਜਸਮੀਨ ਤੇ ਹਰਨਾਮ ਪ੍ਰਤੀ ਵੱਡੇ-ਵੱਡੇ ਦਾ ਬਦਲ ਜਾਣ ਕੋਈ ਅਨੰਧੀ ਜਾਂ ਜੱਗੋਂ-ਬਾਗਰੀ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਲੱਗਦੀ।

ਜਿਸ ਸੰਜੀਵਨੀ ਨੂੰ ਬਚਪਨ ਤੋਂ ਉਸ ਨੇ ਇਕ ਸਟਾਰ ਵਜੋਂ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ, ਹੁਣ ਜਦੋਂ ਉਹ ਵੱਡੇ-ਵੱਡੇ ਪ੍ਰੋਡਕਸ਼ਨ-ਹਾਊਸਾਂ ਵਿੱਚ ਚੰਗਾ ਕੰਮ ਕਰਕੇ ਨਾਂਅ ਤੇ ਪੈਸਾ ਕਮਾਉਣ ਲੱਗ ਪਈ ਤਾਂ ਹਰਨਾਮ ਨੇ ਉਸ ਤੋਂ ਵੀ ਮਾਇਕ ਸਹਾਇਤਾ ਲੈਣ ਤੋਂ ਗੁਰਜ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ। ਇਹ ਦੇਖ ਕੇ ਜਸਮੀਨ ਦਾ ਬਿਰਤਾ ਜਾਣਾ ਤੇ ਤਲਖ ਹੋਣਾ, ਉਸ ਦੇ ਹੱਥੇ ਅਨੁਭਵਾਂ ਦਾ ਨਤੀਜਾ ਹੈ। ਉਹ ਨਹੀਂ ਚਾਹੁੰਦੀ ਕਿ ਸੰਜੀਵਨੀ ਆਪਣੇ ਥਾਪ ਦੀ ਹਰ ਵੇਲੇ ਮਦਦ ਕਰੇ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਇਹ ਪਤਾ ਹੈ ਕਿ ਸੰਜੀਵਨੀ ਹੀ ਨਹੀਂ, ਖੁਸ਼ਬੂ ਵੀ ਹਰਨਾਮ ਨੂੰ ਥਾਪ ਵਜੋਂ ਬਹੁਤ ਪਿਆਰ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ ਤੇ ਉਸ ਨਾਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਭਾਵੁਕ ਸਾਂਝ ਜੁੜੀ ਹੋਈ ਹੈ। ਸੰਜੀਵਨੀ ਥਾਪ ਹੋਣ ਕਾਰਨ ਹਰਨਾਮ ਦੀ ਮਦਦ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਪਰ ਮਾਂ ਦਾ ਸ਼ਿਕੜਾ ਸ਼ਬਦ ਹੋਣ ਕਾਰਨ ਉਹ ਬਿਨਾਂ ਉਸ ਦੀ ਸਲਾਹ ਦੇ ਵੱਡੇ ਫੈਸਲੇ ਇਕੱਲੇ ਲੈਣ ਤੋਂ ਡਰਦੀ ਹੈ। ਖੁਸ਼ਬੂ ਦੇ ਵਿਆਹ 'ਤੇ ਹਰਨਾਮ ਨੂੰ ਬੁਲਾਉਣਾ, ਉਸ ਨੂੰ ਨਵੇਂ ਸੂਟ ਲੈ ਕੇ ਦੇਣਾ, ਸਭ ਸੰਜੀਵਨੀ ਆਪਣੀ ਅਖੌਬੀ ਨਾਲ ਕਰਦੀ ਰਹੀ, ਉਸ ਵੇਲੇ ਜਸਮੀਨ ਨੇ ਇਸ ਕਰਕੇ ਵੀ ਮਨ੍ਹਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਵਿਆਹ ਵੇਲੇ ਤੇ ਫਿਲਮੀ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਪਾਰਟੀ ਵੇਲੇ ਪਤੀ-ਪਤਨੀ ਦਾ ਇਕੱਠੇ ਖੜਾ ਹੋਣਾ, ਖਾਸ ਵਿੱਚ ਉਸ ਦੀ ਸਥਾਪਤੀ ਜਾਹਰ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਮਦਦਗਾਰ ਸਾਬਤ ਹੋ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਇਸ ਕਰਕੇ ਹਰਨਾਮ ਨੂੰ ਵਿਆਹ ਦਾ ਸੱਦਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

ਨਾਵਲ ਵਿੱਚ ਵਰੀਸ਼, ਸ਼ਿਵਰਾਮ ਤੇ ਹੋਰ ਕਈ ਪਾਤਰ ਆਪਣੇ-ਆਪਣੇ ਸਵਾਰਥ ਕਾਰਨ ਹਰਨਾਮ ਨਾਲ ਜੁੜੇ ਦਿਲਦੇ

● ਬਾਕੀ ਆਖਰੀ ਤੋਂ ਪਹਿਲੇ ਸਫ਼ੇ 'ਤੇ

ਵਿਚਾਰਧਾਰਕ ਗਹਿਰਾਈ ਤੇ ਬੌਧਿਕ ਸਮਰਥਾ ਦਾ ਸੁਮੇਲ

ਬੀਜ ਅੰਦਰਲਾ ਜੰਗਲ

ਰਾਮਪਾਲ ਸ਼ਾਹਪੁਰੀ
ਸਫ਼ੇ : 120, ਮੁੱਲ : 195 ਰੁਪਏ
ਕੈਲੀਬਰ ਪਬਲੀਕੇਸ਼ਨ, ਪਟਿਆਲਾ

ਰਾਮਪਾਲ ਸ਼ਾਹਪੁਰੀ ਕਿਸੇ ਜਾਣ-ਪਛਾਣ ਦਾ ਮੁਹਤਾਜ ਨਹੀਂ, ਆਪਣੀ ਕਾਵਿ ਸਿਰਜਣਾ ਅਤੇ ਆਲੋਚਨਾਤਮਿਕ ਸਮੀਖਿਆ ਦੇ ਨਾਲ ਉਸ ਨੇ ਚੰਗਾ ਨਾਮਣਾ ਖੱਟਿਆ ਹੈ। ਉਸ ਦੇ ਹੁਣ ਤੱਕ ਚਾਰ ਕਾਵਿ-ਸੰਗ੍ਰਹਿ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਹੋ ਚੁੱਕੇ ਹਨ। ਗੁਲਦੇਸਤਾ, ਮਲਾਲ ਅਤੇ 'ਅੱਖਰਾਂ ਦੇ ਸਰਚਸਮੇਂ' ਵਰਗੇ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਕਾਵਿ-ਸੰਗ੍ਰਹਿ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਸ ਦਾ ਹੁਣ ਨਵਾਂ ਕਾਵਿ-ਸੰਗ੍ਰਹਿ 'ਬੀਜ ਅੰਦਰਲਾ ਜੰਗਲ' ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਇਸ ਕਾਵਿ-ਸੰਗ੍ਰਹਿ ਨੇ ਪੰਜਾਬੀ ਪਾਠਕਾਂ ਦਾ ਧਿਆਨ ਆਪਣੇ ਵੱਲ ਖਿੱਚਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਕਾਵਿ-ਸੰਗ੍ਰਹਿ ਵਿੱਚ ਰਾਮਪਾਲ ਸ਼ਾਹਪੁਰੀ ਜਦੋਂ ਵੀ ਬੋਲ ਉਚਾਰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦੇ ਨਵੇਂ ਹੜ੍ਹਾਂ ਦੀ ਤਲਾਸ਼ ਵਿੱਚ ਜੱਦੋ-ਜ਼ਹਿਦ ਕਰ ਰਿਹਾ ਦਿਖਾਈ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਜੱਦੋ-ਜ਼ਹਿਦ ਹੀ ਉਸ ਦੀ ਸਿਰਜਣਾਤਮਕ ਪ੍ਰਤਿਭਾ ਨੂੰ ਹਨਰਮੰਦੀ ਬਖਸ਼ਿਸ਼ ਕਰ ਰਹੀ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਉਹ ਕਲਪਨਾਵਾਂ ਦੇ ਸੰਸਾਰ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਜਿਉਂਦਾ, ਸਗੋਂ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦੀਆਂ ਤਲਖ ਗੰਭੀਰਤਾ ਨਾਲ ਸਬੰਧ ਸੰਦ (ਸ਼ਬਦ) ਸ਼ਬਦ ਲੈ ਕੇ ਇੱਕ ਯੁੱਧ ਲੜ ਰਿਹਾ ਮਹਿਸੂਸ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਯੁੱਧ ਉਸ ਦਾ ਸਵੈ ਨਾਲ ਵੀ ਹੈ ਅਤੇ ਦੂਜਿਆਂ ਤਾਕਤਾਂ ਨਾਲ ਵੀ ਹੈ, ਪਰ ਉਸ ਦੀ ਸਿਰਜਣਾਤਮਕ ਸੰਵੇਦਨਾ ਦੀ ਖੂਬਸੂਰਤੀ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਪਰੰਪਰਾ ਤੋਂ ਉਰਜਾ ਗ੍ਰਹਿਣ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਖੜਨ ਤੇ ਸਨਮੁਖ ਨਵੇਂ ਸਮੱਸਿਆਕਾਰਾਂ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਲਈ ਯਤਨਸ਼ੀਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਹੀ ਨਹੀਂ ਉਹ ਤਾਂ ਸਗੋਂ ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੇ ਮਨੁੱਖ ਬਣੇ ਰਹਿਣ ਲਈ ਵੀ ਫਿਕਰਮੰਦ ਹੈ। ਉਸ ਦੀ ਕਵਿਤਾ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਖ਼ਾਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਡੂੰਘਾਈ ਹੈ, ਇੱਕ ਫਿਕਰ ਹੈ, ਆਸ ਹੈ, ਫ਼ਲਸਫ਼ਾ ਨਹੀਂ, ਜਿਹੜਾ ਉਸ ਨੂੰ ਦੂਜਰੇ ਕਵੀਆਂ ਨਾਲੋਂ ਵੱਖਰਾ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਭਾਵੁਕਤਾ ਭਰੇ ਬੋਲਾਂ ਨਾਲ ਵਕਤੀ ਸੁਆਦ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦਾ, ਸਗੋਂ ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ ਸੋਚਣ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਸਾਡੀ ਚੇਤਨਾ ਉੱਪਰ ਜੇਮ ਗਈਆਂ ਆਵਾਜ਼ਾਂ ਅਤੇ ਪੜ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉੱਥੇਬਾਣਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸਾਨੂੰ ਮਨੁੱਖੀ ਸੰਵੇਦਨਾ ਦੇ ਬਹੁਰੰਗੇ ਸੱਭਿਆਚਾਰਕ, ਸਮਾਜਿਕ ਯਥਾਰਥ ਦੇ ਸਨਮੁੱਖ ਲਿਜਾ ਖੜਾ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਇਸ ਦੀ ਸਿਰਜਣਾਤਮਕ ਪਰਿਕਰਤਾ ਅਤੇ ਕਾਵਿਕ ਸੁਝ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਫਲ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਖੁੱਲ੍ਹੀ ਕਵਿਤਾ ਨੂੰ ਨਵੀਂ ਨੁਹਾਰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਵਿਰਾਸਤੀ ਸਿਰਜਣਾਤਮਕ ਅਮਲ ਨੂੰ ਸਮਝਣ ਲਈ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਨੁਕਤੇ ਉਠਾਉਂਦਾ ਹੈ।

ਇਹ ਸ਼ਾਇਰੀ ਰਵਾਇਤੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਲਿਖੀ ਜਾ ਰਹੀ ਕਵਿਤਾ ਤੋਂ ਵੱਖਰੀ ਸੁਹਜ ਸੰਵੇਦਨਾ ਦਾ ਸੰਚਾਰ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਉਸ ਦੀ ਖੂਬਸੂਰਤੀ ਅਤੇ ਵੱਖਰਤਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਸਾਡੇ ਆਲੇ-ਦੁਆਲੇ ਦੀਆਂ ਸਮੱਸਿਆਵਾਂ, ਗੈਰ-ਸੰਵੇਦਨਸ਼ੀਲਤਾ, ਸਮਾਜਿਕ-ਰਾਜਸੀ ਸਥਿਤੀਆਂ ਅਤੇ ਸੱਭਿਆਚਾਰਕ ਵਿਸ਼ਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਭਾਵੁਕ ਪੱਕਾਈ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ, ਸਗੋਂ ਸਾਂਝੀ ਸਮਾਜਿਕ ਬਣਤਰਾਂ ਵਾਂਗ ਆ ਰਹੀਆਂ ਵਿਸ਼ਾਲੀ ਤਬਦੀਲੀਆਂ ਦੀ ਲੰਮ ਵਿੱਚ ਇਹਨਾਂ ਦੀ ਪੜਚੋਲ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਰਾਮਪਾਲ ਸ਼ਾਹਪੁਰੀ ਆਪਣੀ ਸਿਰਜਣਾ ਵਿੱਚ ਮੱਧ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਚੇਤਨਾ ਤੋਂ ਵਿੱਥੇ 'ਤੇ ਖੜੇ ਕੇ ਸਮਾਜਿਕ, ਸੱਭਿਆਚਾਰਕ ਅਤੇ ਚਿੰਤਰਨੀ ਵਰਤਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਦੇਖਦਾ ਹੈ। ਇਸੇ ਲਈ ਉਹ ਕਵਿਤਾ ਦੇ ਪੂਰਵ ਘੜੇ ਗਏ ਪੋਟਰਨਾਂ ਨੂੰ ਤੋੜਦਾ ਹੈ। ਉਸ ਆਪਣੇ ਕਾਵਿ ਪ੍ਰਵਚਨ ਵਿੱਚ ਸਹਿਜ ਸੁਭਾਅ ਅਜਿਹੀ ਸ਼ਬਦ ਸਿਰਜਣਾ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜਿਹੜੀ ਸਵੈ ਮੋਹ ਦੀਆਂ ਤੇਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਚੇਤਨਾ ਦੀ ਕਟਾਰ ਨਾਲ ਦੋਵਾੜ ਕਰ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਤਰਕ ਨਾਲ ਉਸ ਦੀ ਕਵਿਤਾ ਆਪਣੇ ਆਪ ਦੇ ਮਿਲਾਫ਼ ਗਵਾਹੀ ਦਾ ਪ੍ਰਗਟਾਵਾ ਬਣ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਰਾਮਪਾਲ ਸ਼ਾਹਪੁਰੀ ਇੱਕ ਵਿੱਥੇ 'ਤੇ ਖੜੇ ਕੇ ਸਮਾਜਿਕ, ਸੱਭਿਆਚਾਰਕ ਚਿੰਤਰਨ 'ਤੇ ਹੋ ਰਹੀ ਉਥਲ-ਪੁਥਲ ਅਤੇ ਅਸਾਵੀਆਂ ਘਟਨਾਵਾਂ ਦਾ ਮਹਿਸ਼ ਦਰਕਰ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਉਹ ਇਸ ਵਰਤਾਰੇ ਨੂੰ ਡੂੰਘੀ ਨੀਝ ਨਾਲ ਵੇਖਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਹੀ ਨਹੀਂ, ਉਹ ਹੱਠਲੇ ਮੱਧ ਵਰਗੀ ਬੰਦੇ ਦੀਆਂ ਚਿੱਤ ਬਿਰਤੀਆਂ ਦੀ ਖੋਭ ਨੂੰ ਇੱਕ ਕਵੀ ਵਜੋਂ ਗੰਭੀਰ ਅਤੇ ਚਿੰਤਨੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਤੋਂ ਨਿਰਖਦਾ-ਪਰਖਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਉਸ ਦੀ ਕਵਿਤਾ ਪੰਜਾਬੀ ਸੱਭਿਆਚਾਰਕ ਸਥਲ 'ਤੇ ਵਾਪਰ ਰਹੀਆਂ ਬੇ-ਤਰਤੀਬੀਆਂ ਨੂੰ ਸੰਵੇਦਨਸ਼ੀਲ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਫੜਨ ਦੇ ਸਮਰੱਥ ਹੈ। ਪੰਜਾਬੀ ਬੰਦੇ ਅੰਦਰ ਵਸ ਗਏ ਵਗਿਐਪਤ, ਲਾਲਚ, ਫ਼ਰੋਬ ਅਤੇ ਅਕਾਂਧਿਆਵਾਂ ਦੀ ਲਰਜਣ ਨੇ ਸਾਡੇ ਅੰਦਰੋਂ ਮਨੁੱਖਤਾ, ਇਖਲਾਕ ਅਤੇ ਖ਼ਿਆਲ ਦੀ ਸ਼ੁੱਧਤਾ ਨੂੰ ਮਨਫੀ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਉਹ ਪੰਜਾਬੀ ਸੱਭਿਆਚਾਰ ਦੀਆਂ ਨਰਦੀਆਂ ਕਦਰਾਂ, ਸਥਰ, ਸੁਰਰ ਅਤੇ ਸਿਦਕ ਦੇ ਖੁਰ ਜਾਣ ਨੂੰ ਮਹਿਸ਼ ਇਤਭਾਕ ਨਹੀਂ ਮੰਨਦਾ, ਸਗੋਂ ਇਸ ਦੇ ਪਿਛਕੜ ਵਿੱਚ ਕਾਰਜਸ਼ੀਲ ਪ੍ਰੇਰਨਾਕਾਰਾਂ ਦੀ ਸ਼ਨਾਖਤ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਮਨੁੱਖ ਦੀ ਹਸਤੀ ਵਿੱਚ ਦੁੱਖ ਦੀ ਫੀਜ਼ੀਕਲਟੀ ਅਤੇ ਆਤਮ ਪਛਾਣ ਦੇ ਮਿਣਣ ਦੀ ਪੇਂਨ ਮਨੁੱਖ ਦੇ ਅਤਰਕਰਨ ਨੂੰ ਖੋਜਿੰਨ, ਮੁੜ ਸਿਰਜਣ ਅਤੇ ਵਿਉਂਤਣ ਲਈ ਉਸ ਨੂੰ ਆਪਣੀਆਂ ਜੜ੍ਹਾਂ ਦੀ ਤਲਾਸ਼ ਵੱਲ ਤੋਰਦੀ ਹੈ। ਮਨੁੱਖ ਦੀ ਇਸ ਪ੍ਰਵਿਰਤੀ ਦੇ ਪਿਛਕੜ ਵਿੱਚ ਉਸ ਦੀ ਦਾਰਸ਼ਨਿਕ ਪਰੰਪਰਾ ਪ੍ਰੇਰਨਾਕਾਰ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਕੰਮ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਖੁੱਧ ਦੀ ਚਿੰਤਾ ਅਤੇ ਚਿੰਤਨ ਇਸ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਰਾਹੀਂ ਹੋਣ ਗ੍ਰਹਿਣ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਜਿਸ ਦੀ ਫਲਸਫ਼ਾਨਾ ਪੇਸ਼ਕਾਰੀ ਰਾਮਪਾਲ ਦੀ ਸਿਰਜਣਾ ਵਿੱਚ ਮਿਲਦੀ ਹੈ। ਰਾਮਪਾਲ ਦੀ ਕਵਿਤਾ ਦਾ ਸਫ਼ਰ ਸਿਰਫ਼ ਪਰਤੀ ਤੋਂ ਆਰਾਸ਼ ਵੱਲ ਹੀ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਸਗੋਂ ਇੱਕੋ ਵੇਲੇ ਪਤਾਲ ਵੱਲ ਵੀ ਹੈ। ਭਾਵ ਉਹ ਸਿਰਫ਼ ਮੈਟਾਫਿਜਿਕਲ ਸਟੈਰੀਓ ਵੱਲ ਹੀ ਧਿਆਨ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦਾ, ਸਗੋਂ ਉਹ ਪਰੰਪਰਾ ਦੀ

ਉਰਜਮਈ ਦਾਰਸ਼ਨਿਕਤਾ ਨੂੰ ਵੀ ਓਨੀ ਹੀ ਸ਼ਿੱਦਤ ਨਾਲ ਪਕੜਦਾ ਹੈ।

ਰਾਮਪਾਲ ਦੀ ਸ਼ਬਦ ਸਿਰਜਣਾ ਜਿੱਥੇ ਖ਼ਿਆਲ ਦੀ ਉਡਾਰੀ ਨਾਲ ਮਸਤਕ 'ਤੇ ਚਾਰੇਂ ਤਰਫ਼ ਨਵਾਂ ਆਫ਼ ਮੰਡਲ ਬਣਾਉਂਦੀ ਹੈ, ਉਥੇ ਉਹ ਕਾਵਿਕ ਅਤੇ ਭਾਸ਼ਿਕ ਵਿਰਧੀ ਜੁੱਟ ਸਿਰਜਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਕਵਿਤਾ ਦੀ ਟੈਕਸਟ ਨੂੰ ਵਿਰਧੀ ਸਥਿਤੀਆਂ ਦੇ ਤਨਾਓ ਰਾਹੀਂ ਨਾ ਸਿਰਫ਼ ਉਸਾਰਦਾ ਹੈ,

ਸਾਹਿਤ ਚਿੰਤਨ ਡਾ. ਧਰਮਿੰਦਰ ਸਿੰਘ

ਸਗੋਂ ਉਸ ਦੇ ਡੂੰਘੇ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ਾਲ ਅਰਥਾਂ ਦਾ ਸੰਚਾਰ ਵੀ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿਰਧੀ ਜੁੱਟਾਂ ਦੀ ਸਿਰਜਣਕਾਰੀ ਉਸ ਦੀਆਂ ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਕਵਿਤਾਵਾਂ ਦੀ ਸੰਰਠਨ ਵਿੱਚ ਮਿਲਦੀ ਹੈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਗਹਿਰ-ਗੰਭੀਰ ਵਿਰਧੀ ਜੁੱਟਾਂ ਨਾਲ ਜਿੱਥੇ ਉਸ ਦੀ ਕਵਿਤਾ ਦਾਰਸ਼ਨਿਕ ਗਹਿਰਾਈ ਅਤੇ ਬੌਧਿਕ ਬੁਲੰਦੀ ਨੂੰ ਛੋਂਹਦੀ ਹੈ, ਉਥੇ ਮਨੁੱਖ ਦੀ ਵਿਚਾਰਧਾਰਕ ਚੇਤਨਾ ਨੂੰ ਵੀ ਅੱਭਿਰ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਪ੍ਰੇਰੇਰੁਆਂ ਦੀ ਉਡਾਰੀ ਦੀ ਆਤਮ ਕਥਾ ਨੂੰ ਜਿੱਥੇ ਉਹ ਆਕਾਸ਼ ਦੀ ਸੀਮਾ ਰਹਿਤ ਸਪੇਸ ਨਾਲ ਜੋੜਦਾ ਹੈ, ਉਥੇ ਉਹ ਖੁਰ ਦੇ ਮੈਟਾਫਰ ਨਾਲ ਇਹਨਾਂ ਦੇ ਦਰਦ ਨੂੰ ਪਤਾਲ ਦੀ ਗਹਿਰਾਈ ਨਾਲ ਵੀ ਜੋੜਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਉਸ ਦੀ ਕਾਵਿ ਸਿਰਜਣਾ ਦੀ ਜੁਗਤ ਵੀ ਹੈ ਤੇ ਉਸ ਦੀ ਲਿਆਕਤ ਦੀ ਸੂਤਰਿਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਵੀ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਖ਼ਿਆਲਾਂ, ਜਜ਼ਬਾਤਾਂ, ਅਨੁਭਵਾਂ ਅਤੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕੋ ਕਵਿਤਾ ਵਿੱਚ ਗੁੰਦ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਉਸ ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਦੀ ਮਹੀਨਤਾ ਅਤੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਦਾ ਸੰਗਠਨ ਏਨਾ ਸੰਯੋਕਤ ਅਤੇ ਗਹਿਰਾ ਹੈ ਕਿ ਕਵਿਤਾ ਬੁੱਧਿਮੰਡਕ ਉਚਾਈਆਂ ਦੇ ਸਿਖਰ ਤੱਕ ਜਾ ਪਹੁੰਚਦੀ ਹੈ। ਉਹਦੀ ਕਵਿਤਾ ਦੇ ਰਿਦਮ ਦੁਆਰਾ ਪੈਦਾ ਕੀਤੀ ਧੁੰਨ ਦੀ ਗੂੰਜ ਇੰਨੀ ਸਹਿਜ ਤੋਂ ਸਜੀਲੀ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਮਸਤਕ ਦੇ ਕੱਲੇ ਨੂੰ ਆ ਟੁਕਾਉਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਸਾਡੀ ਸੁਸ਼ਤ ਤੇ ਰਹੀ ਚੇਤਨਾ ਨੂੰ ਗੁਲਾਟ ਦਿੰਦੀ ਹੈ।

ਰਾਮਪਾਲ ਸ਼ਾਹਪੁਰੀ ਕਾਵਿ-ਸਿਰਜਣਾ ਦੇ ਸਫ਼ਰ 'ਤੇ ਤੁਰਦਿਆਂ ਸਦੀਆਂ ਦੇ ਫ਼ਾਲਸੇ ਪਲਾਂ ਦੇ ਫੋਰ ਵਿੱਚ ਤੈਅ ਕਰਨ ਦੀ ਸੰਕਲਪਨਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸਾਡੀ ਕਠੋਰ ਅਤੇ ਕਰੱਥੀ ਨਾਲ ਗਈ ਸੱਭਿਆਤਾ ਦੇ ਖੰਭਰ ਹੋ ਚੁੱਕੇ ਨਕਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਪਛਾਣਣ ਲਈ ਅਸਲੋਂ ਨਿਵੇਕਲੀ ਕਾਵਿ ਭਾਸ਼ਾ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਭਾਸ਼ਾ ਸ਼ਾਬਦਿਕ ਮੈਟਾਫਰਾਂ ਨੂੰ ਵਿਚਾਰਧਾਰਾ ਦੀਆਂ ਅਨੰਧਾਂ ਪਰਤਾਂ ਹੇਠ ਨਪੀੜੇ ਗਏ ਇਤਿਹਾਸਕ ਸੱਚ ਨੂੰ ਮੁੜ ਤੋਂ ਸਤਰ 'ਤੇ ਲਿਆਉਣ ਦਾ ਸਿਰਜਣਾਤਮਕ ਅਮਲ ਆਰੰਭਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਆਪਣਾ ਸਾ ਸਿਰਫ਼ ਤਰਕ ਯੁਕਤ ਖ਼ਿਆਲ ਨਾਲ ਸਾਰਥੋਰ ਹੈ, ਸਗੋਂ ਭਾਵੁਕਤਾ ਅਤੇ ਸੰਵੇਦਨਾ ਦੇ ਸੁੰਦਰ ਸੁਮੇਲ ਨਾਲ ਵੀ

ਸੰਬੰਧਤ ਹੈ। ਰਾਮਪਾਲ ਸ਼ਾਹਪੁਰੀ ਕਿਸੇ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਧਿਰ ਦੀ ਪੀੜ ਜਾਂ ਸੰਸਿਆ ਨੂੰ ਰੋਪਾਫਿਰ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ, ਸਗੋਂ ਉਹਨਾਂ ਸਾਰੀਆਂ ਦਮਿਤ ਪਛਾਣਾਂ ਅਤੇ ਨਸਲਾਂ ਦੇ ਦਫ਼ਨ ਹੋ ਗਏ ਹਾਸਿਆਂ ਅਤੇ ਹਟਕੋਰਿਆਂ ਦੀ ਬਾਤ ਪਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਫਿਊਡਲ ਸਮਾਜ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਮਿਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸੱਤਾ ਦੇ ਪ੍ਰਵਚਨ ਨੂੰ ਚਕਨਾਚੁਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸਦੀਆਂ ਤੋਂ ਕਾਇਮ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੱਭਿਆਚਾਰਕ ਰਿਸ਼ਮਨੀ/ਪ੍ਰਭੂਤਾ ਵਾਲੇ ਸਮਾਜਿਕ ਜ਼ਮ੍ਰਦ ਨੂੰ ਨਵੀਂ ਕਾਵ ਭਾਸ਼ਾ ਰਾਹੀਂ ਤਰੋੜ ਦਿੰਦਾ ਹੈ।

ਰਾਮਪਾਲ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਗਿਆਨ ਦੀ ਸਿਰਜਣਾ ਵਿੱਚ ਪੰਜਾਬ ਦੀ ਜ਼ਰੋਬਜ਼ ਪਰਤੀ ਦੀਆਂ ਨਿਆਮਤਾਂ ਦੀ ਰਵਾਨੀ ਅਤੇ ਮੁਸ਼ਕੀ ਰਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਨਗਮੇ ਗਾਉਂਦੀ ਪੰਜਾਬ ਦੀ ਜਵਾਨੀ ਦੀਆਂ ਲੰਮੀਆਂ ਹੋਕਾਂ ਦੇ ਮੈਟਾਫਰ ਅੰਦਰ ਖੱਸੀ ਹੋਈ ਡੂੰਘੀ ਚੀਸ ਨੂੰ ਫੜਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਜੀਸ ਗੈਰ ਬਰਾਬਰੀ ਅਤੇ ਜਗਹੀਰ ਹੈਜ਼ਮਨੀ ਦੁਆਰਾ ਪੈਦਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਾਲਾਤ ਵਿੱਚ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਅਤੇ ਸਮੂਹਿਕ ਪ੍ਰਜੀਸ਼ਨਾਂ ਨੂੰ ਸੰਬੰਧਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਸਾਨੂੰ ਇਤਿਹਾਸਕ ਹਕੀਕਤਾਂ ਦੇ ਰੂਬਰੂ ਲਿਜਾ ਖੜਾ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਅਤੇ ਸਮੂਹਿਕ ਪੈਨ ਦੀ ਗੀਲਾਈਜ਼ੇਸ਼ਨ ਉਸ ਦੀਆਂ ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਕਵਿਤਾਵਾਂ ਦੇ ਆਰ-ਪਾਰ ਫੈਲੀ ਹੋਈ ਹੈ। ਉਹ ਇਹਨਾਂ ਪੀੜਾਦਾਇਕ ਪ੍ਰਸਥਿਤੀਆਂ ਨੂੰ 'ਹੀਰ' ਦੇ ਮੈਟਾਫਰ ਰਾਹੀਂ ਅਸਲੋਂ ਨਿਵੇਕਲੀ ਕਾਵਿ ਭਾਸ਼ਾ ਰਾਹੀਂ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਰਾਮਪਾਲ ਸ਼ਾਹਪੁਰੀ ਕਾਵਿ ਵਿਵਸਥਾ ਆਪਣੀ ਕਾਵਿ ਸਿਰਜਣਾ ਲਈ ਸਾਡੇ ਸੱਭਿਆਚਾਰਕ ਵਿਰਸੇ ਅਤੇ ਪ੍ਰੰਪਰਿਕ ਰਵਾਇਤਾਂ ਤੋਂ ਉਰਜਾ ਗ੍ਰਹਿਣ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਤਿਹਾਸਕ ਤੇ ਮਿਥਿਹਾਸਕ ਹਵਾਲੇ ਨਾਲ ਜਿੱਥੇ ਉਸ ਦੀ ਕਵਿਤਾ ਵਿੱਚ ਦਾਰਸ਼ਨਿਕ ਗਹਿਰਾਈ ਆਉਂਦੀ ਹੈ, ਉਥੇ ਉਹ ਮੈਥਾਲੋਜੀਕਲ ਵਿੱਥਾਂ ਅਤੇ ਖੌਧਿਆਂ ਨਾਲ ਸੰਵਦ ਵੀ ਰਚਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਉਸ ਦੀ ਸੰਵਦ ਸਿਰਜਣਾ ਦੀ ਖੂਬਸੂਰਤੀ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੀ ਕਵਿਤਾ ਵਿੱਚ ਮਿੱਥ ਸਿਰਜਣਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ, ਸਗੋਂ ਨਵੇਂ ਗਿਆਨ ਪ੍ਰਬੰਧ ਦੇ ਪ੍ਰਸੰਗ ਵਿੱਚ ਮਿੱਥ ਭੰਜਨ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਰਾਮਪਾਲ ਸ਼ਾਹਪੁਰੀ ਦੀ ਸਿਰਜਣਾਤਮਿਕ ਪ੍ਰਤਿਭਾ ਅਤੇ ਕਾਵਿ ਸ਼ੋਦਯ ਦਾ ਆਨੰਦ ਲੈਣ ਲਈ ਉਸ ਦੀ ਕਵਿਤਾ ਨੂੰ ਸਮੁੱਚੇ ਵਿੱਚ ਪੜ੍ਹਨਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਉਸ ਦੀ ਹਰ ਕਵਿਤਾ ਇੱਕ ਸੰਪੂਰਨ ਸੰਗਠਨ ਵਿੱਚ ਉਸਰਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਨੂੰ ਖੰਭ-ਖੰਭ ਕਰਕੇ ਪੜ੍ਹਨ ਨਾਲ ਇਸ ਦੀ ਸਾਰਥਿਕਤਾ ਅਤੇ ਆਰਥਿਕ ਗਹਿਰਾਈ ਨੂੰ ਸਮਝਣ ਤੋਂ ਖੁੱਬ ਅਰਥ ਸੰਭਾਵਨਾਵਾਂ ਨਾ। ਉਹ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦਾ ਜਾਦੂਗਰ ਹੈ। ਇਸੇ ਲਈ ਉਹ ਸ਼ਬਦਾਂ ਨਾਲ ਅਠਖੇਲੀਆਂ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਨਾ ਸਿਰਫ਼ ਆਪਣੀ ਨਵੀਂ ਸ਼ਬਦ ਘਾਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਸਗੋਂ ਸਾਡੇ ਤੋਂ ਖੁੱਬ ਰਹੀ ਪ੍ਰਾਣੀ ਸ਼ਬਦਾਵਲੀ ਦੀ ਮੁੜ ਵਰਤੋਂ ਕਰਕੇ, ਰਵਾਇਤੀ ਭਾਸ਼ਾਈ ਰਜਿਸਟਰ ਨੂੰ ਵੀ ਕਾਇਮ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਉਸ ਦੀ ਇੱਕ-ਇੱਕ ਕਵਿਤਾ ਬਾਰੇ ਬਹੁਤ ਕੁਝ ਲਿਖਿਆ ਅਤੇ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਬੌਧਿਕ ਸਮਰੱਥਾ ਵਿਚਾਰਧਾਰ

ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਦੇ ਰੂਪਨਗਰ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਤੋਂ 20 ਕਿਲੋਮੀਟਰ ਦੀ ਦੂਰੀ 'ਤੇ ਸਥਿਤ ਹਿਮਾਚਲ ਰਾਜ ਦੇ ਸੋਲਨ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਦਾ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣ ਵਾਲਾ ਨਾਲਾਗੜ੍ਹ ਗ੍ਰਿਫ਼ਿ ਰਿਆਸਤ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਜੋ ਹੰਡੂਰ ਰਿਆਸਤ ਦਾ ਦੂਜਾ ਨਾਂਅ ਵੀ ਹੈ। ਸ਼ਿਮਲਾ ਹਿੱਲ ਸਟੇਟ ਗਲਟੀਆ 1910 ਅਨੁਸਾਰ ਇਸ ਰਿਆਸਤ ਨੂੰ 1100 ਈਸਵੀ ਵਿੱਚ ਕਹਿਲੂਰੀਆ ਰਿਆਸਤ (ਬਿਲਾਸਪੁਰ) ਦੇ ਰਾਜਾ ਕਾਹਨ ਚੰਦ ਦੇ ਪੁੱਤਰ ਅਜੈ ਚੰਦ ਨੇ ਇੱਥੋਂ ਦੇ ਹੰਡੂ ਨਾਂਅ ਦੇ ਸ਼ਾਸਕ ਨੂੰ ਹਰਾ ਕੇ ਗੁਲਰਵਾਲ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਰਾਜਧਾਨੀ ਬਣਾਇਆ। ਸੰਨ 1421 ਨੂੰ ਰਾਜਾ ਬਿਕਰਮ ਚੰਦ ਨੇ ਨਾਲਾਗੜ੍ਹ ਸ਼ਹਿਰ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਕਰਕੇ ਇਸ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਰਾਜਧਾਨੀ ਬਣਾਇਆ। ਉਸ ਨੇ ਇੱਕ ਕਿਲ੍ਹੇ ਦਾ ਨਿਰਮਾਣ ਵੀ ਕਰਵਾਇਆ, ਜੋ ਅੱਜ ਵੀ ਆਪਣੀ ਵਿਲੱਖਣ ਸ਼ੈਲੀ ਦਾ ਦ੍ਰਿਸ਼ ਪੇਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਸੰਨ 1619 ਨੂੰ ਹੰਡੂਰ ਦੇ ਰਾਜਾ ਹਿਮਤ ਚੰਦ ਨੂੰ ਜਹਾਂਗੀਰ ਨੇ ਰਿਆਸਤ ਦਾ ਟੈਕਸ ਨਾ ਦੇਣ ਬਦਲ

ਸੁਰਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਰਸੂਲਪੁਰ

ਗਿਫ਼ਤਾਰ ਕਰਕੇ ਗਵਾਲੀਅਰ ਦੇ ਕਿਲ੍ਹੇ ਵਿੱਚ ਕੈਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਇਸ ਸਮੇਂ ਗੁਰੂ ਹਰਗੋਬਿੰਦ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਵੀ ਗਵਾਲੀਅਰ ਦੇ ਕਿਲ੍ਹੇ ਅੰਦਰ ਕੈਦ ਸਨ। ਜਦੋਂ ਗੁਰੂ ਸਾਹਿਬ ਕਿਲ੍ਹੇ 'ਚੋਂ ਰਿਹਾਅ ਹੋ ਕੇ ਆਏ ਤਾਂ 52 ਰਾਜਿਆਂ ਸਮੇਤ ਰਾਜਾ ਹਿਮਤ ਚੰਦ ਹੰਡੂਰੀਆ ਵੀ ਗਵਾਲੀਅਰ ਦੇ ਕਿਲ੍ਹੇ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਆਇਆ। ਅਪਰੈਲ 1624 ਨੂੰ ਰਾਜਾ ਹਿਮਤ ਚੰਦ ਹੰਡੂਰੀਆ ਆਪਣੀ ਰਿਆਸਤ ਦੇ ਨੌਕਲ ਰਾਜਾ ਕਾਲਿਆਣ ਚੰਦ ਕਹਿਲੂਰੀ ਨਾਲ ਗੁਰੂ ਹਰਗੋਬਿੰਦ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਨੂੰ ਮਿਲਣ ਲਈ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਵਿੱਚ ਆਏ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਗੁਰੂ ਸਾਹਿਬ ਨੂੰ ਪਹਾੜੀ ਇਲਾਕੇ ਵਿੱਚ ਸਿੱਖ ਨਗਰ ਵਸਾਉਣ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ। ਗੁਰੂ ਸਾਹਿਬ ਨੇ ਰਾਜਿਆਂ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਦਿਆਂ ਕਹਿਲੂਰ (ਬਿਲਾਸਪੁਰ) ਰਿਆਸਤ ਦੇ ਚਾਰ ਪਿੰਡਾਂ ਦੀ ਜ਼ਮੀਨ ਖ਼ਰੀਦ ਕੇ ਬਾਬਾ ਗੁਰਦਿੱਤਾ ਜੀ ਰਾਹੀਂ 23 ਅਪਰੈਲ 1624 ਨੂੰ ਸਿੱਖ ਨਗਰ ਕੀਰਤਪੁਰ ਸਾਹਿਬ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਕੀਤੀ। ਡੇਠ ਵਰ੍ਹੇ ਮੁਲਤਾਨੀ ਸਿੱਖੀ ਮੁਤਾਬਕ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਦੇ ਸਪੁੱਤਰ ਬਾਬਾ ਸ੍ਰੀਚੰਦ ਜੀ ਨੇ ਇੱਕ ਬਾਉਲੀ ਦਾ ਟੱਕ ਲਾ ਕੇ ਸਿੱਖ ਨਗਰ ਦੀ ਮੜ੍ਹੀ ਗੱਤੀ। 23 ਮਈ 1635 ਈਸਵੀ ਨੂੰ ਗੁਰੂ ਹਰਗੋਬਿੰਦ ਸਾਹਿਬ ਧਰਮ ਦਾ ਪ੍ਰਚਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਨਵੇਂ ਵਸਾਏ ਸਿੱਖ ਨਗਰ ਕੀਰਤਪੁਰ ਸਾਹਿਬ ਆਏ। ਇਸ ਸਮੇਂ ਮੁਗਲ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਜਹਾਂਗੀਰ ਨੇ ਭਾਰਤ ਦੇ ਕਈ ਹਿੱਸਿਆਂ ਨੂੰ ਜਿੱਤ ਕੇ ਆਪਣੇ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਮਿਲਾਉਣ ਦੀ ਮੁਹਿੰਮ ਵਿੱਚੋਂ ਹੋਈ ਸੀ। ਮੁਗਲ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਦੇ ਡਰ ਕੇ ਰਿਆਸਤਾਂ ਦੇ ਰਾਜਿਆਂ ਨੇ ਉਸ ਦੀ ਸ਼ਰਨ ਵਿੱਚ ਜਾ ਕੇ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਅੱਗੇ ਸਿਰ ਝੁਕਾਇਆ ਅਤੇ ਕਈ ਹਜ਼ਾਰ ਚਾਗੀ ਨੇ ਆਪਣੀ ਰਿਆਸਤ ਛੱਡ ਦੂਰ ਚਲੇ ਗਏ। ਸਿੱਖ ਇਤਿਹਾਸਕਾਰ ਹਰਜਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਦਿਲਗੀਰ ਅਨੁਸਾਰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਬਾਗੀ ਰਾਜਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਈਆਂ ਨੇ ਗੁਰੂ ਸਾਹਿਬ ਦੀ ਸ਼ਰਨ ਵਿੱਚ ਕੀਰਤਪੁਰ ਸਾਹਿਬ ਆ ਕੇ ਪਨਾਹ ਲੈ ਲਈ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਜੈਸਲਮੇਰ ਦਾ ਰਾਜਾ ਰਾਮ ਪ੍ਰਤਾਪ ਸਿੰਘ, ਉਸ ਦਾ ਪੁੱਤਰ ਰਾਮ ਸਿੰਘ, ਭਦਨੌਰ ਦਾ ਰਾਜਾ ਸ਼ੇਖਰਾਮ ਸਿੰਘ, ਰਾਮ ਮੰਗਲ ਸ਼ਾਹ (ਪੌਤਾ ਹੇਮੂ) ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਖਾਵਾਜ਼ਾ ਸਰਾਇ ਅਤੇ ਅੱਲਾ ਯਾਰ ਖਾਂ ਵਰਗੇ ਰਾਜੇ ਨੇ ਨਾਂਅ ਖੋਜ ਕਰਵਾਏ। ਗੁਰੂ ਹਰਗੋਬਿੰਦ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਨੂੰ ਸ਼੍ਰੀ ਕੀਰਤਪੁਰ ਸਾਹਿਬ ਆਇਆਂ ਅਜੇ ਦੇ ਕੁ ਮਹੀਨੇ ਹੀ ਹੋਏ ਸਨ ਕਿ ਰੋਪੜ ਦੇ ਨਵਾਬ ਨਾਸਰ ਅਲੀ ਖ਼ਾਨ ਨੇ ਆਪਣੇ ਭਤੀਜੇ ਮੁਹੰਮਦ ਬੇਗ ਦੀ ਅਗਵਾਈ

ਬਾਈਧਾਰ ਦੀਆਂ ਰਿਆਸਤਾਂ 'ਚੋਂ ਇੱਕ ਸੀ ਹੰਡੂਰੀਆ (ਨਾਲਾਗੜ੍ਹ) ਰਿਆਸਤ

ਵਿੱਚ ਫ਼ੌਜ ਭੇਜ ਕੇ ਹੰਡੂਰ ਨਾਲਾਗੜ੍ਹ ਰਿਆਸਤ ਉੱਤੇ ਹਮਲਾ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਹੰਡੂਰ ਰਿਆਸਤ ਦੀਆਂ ਸਰਹੱਦਾਂ ਕਹਿਲੂਰ (ਬਿਲਾਸਪੁਰ) ਅਤੇ ਰੋਪੜ ਇਲਾਕੇ ਨਾਲ ਲੱਗਦੀਆਂ ਸਨ। ਇਹ ਨਵਾਬ ਅਕਸਰ ਹੀ ਕੋਈ ਨਾ ਕੋਈ ਬਹਾਨਾ ਬਣਾ ਕੇ ਇਸ ਰਿਆਸਤ ਨਾਲ ਜੰਗ ਦਾ ਮਾਰਚ ਬਣਾਈ ਰੱਖਦਾ ਸੀ। ਇਸ ਦੀ ਹਰਕਤ ਤੋਂ ਤੰਗ ਆ ਕੇ ਰਾਜਾ ਹਿਮਤ ਚੰਦ ਨੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੀ ਸ਼ਰਨ ਵਿੱਚ ਜਾ ਕੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਮਦਦ ਦੀ ਗੁਹਾਰ ਲਗਾਈ। ਜੁਲਾਈ 1635 ਨੂੰ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਆਪਣੇ ਸਪੁੱਤਰ ਭਾਈ ਗੁਰਦਿੱਤਾ ਜੀ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਵਿੱਚ 100 ਸਿੱਖਾਂ ਦਾ ਜਥਾ ਹੰਡੂਰੀਏ ਰਿਆਸਤ ਦੇ ਰਾਜੇ ਹਿਮਤ ਚੰਦ ਦੀ ਹਿਫ਼ਾਜ਼ਤ ਲਈ ਭੇਜਿਆ। ਨੰਗਲ ਗੁੱਜਰਾਂ ਹੁਣ ਨੰਗਲ ਸਰਪੰਚ (ਰੋਪੜ) ਪਿੰਡ ਵਿੱਚ ਸਰਸਾ ਨਦੀ ਦੇ ਕੰਢੇ 'ਤੇ ਜ਼ਬਰਦਸਤ ਜੰਗ ਹੋਈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਰੋਪੜ ਦੇ ਨਵਾਬ ਦੀਆਂ ਫ਼ੌਜਾਂ ਦਾ ਭਾਰੀ ਨੁਕਸਾਨ ਹੋਇਆ। ਨਵਾਬ ਨਾਸਰ ਅਲੀ ਖ਼ਾਨ ਨੇ ਸਮੇਂ ਦੀ ਨਜ਼ਾਕਤ ਨੂੰ ਵੇਖਦਿਆਂ ਕੋਟਲਾ ਨਿਹੰਗ ਦੇ ਮੁਖੀ ਸ਼ਾਸ਼ ਖ਼ਾਨ ਦੀ ਸਿਫ਼ਾਰਸ਼ ਨਾਲ ਗੁਰੂ ਜੀ ਤੋਂ ਮੁਆਫ਼ੀ ਮੰਗੀ ਅਤੇ ਹੰਡੂਰ ਰਿਆਸਤ ਵਿੱਚ ਕਦੇ ਵੀ ਦਖਲ ਨਾ ਦੇਣ ਦੀ ਗੱਲ ਵੀ ਕਬੂਲੀ।

ਸਿੱਖ ਇਤਿਹਾਸਕਾਰ ਗਿਆਨੀ ਗਰਜਾ ਸਿੰਘ ਅਨੁਸਾਰ ਗੁਰੂ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਜੀ ਦੇ ਸਮੇਂ ਹੰਡੂਰ ਦਾ ਰਾਜਾ ਹਰੀ ਚੰਦ ਹੰਡੂਰੀਆ ਸੀ। 18 ਸਤੰਬਰ 1688 ਈਸਵੀ ਨੂੰ ਭੰਗਾਣੀ ਦੇ ਯੁੱਧ ਦੌਰਾਨ ਰਾਜਾ ਹਰੀ ਚੰਦ ਹੰਡੂਰੀਆ ਗੁਰੂ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਜੀ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਹੋ ਕੇ ਮਾਰਿਆ ਗਿਆ। ਉਹ ਇਸ ਸਮੇਂ ਰਾਜਾ ਫ਼ਤੇ ਸ਼ਾਹ ਗੜ੍ਹਵਾਲੀਆ ਦੀ ਪੁੱਤਰੀ ਦੀ ਸ਼ਾਦੀ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣ ਲਈ ਗੜ੍ਹਵਾਲ ਆਇਆ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਇਸ ਸ਼ਾਦੀ ਦੌਰਾਨ ਦੂਜੀਆਂ ਪਹਾੜੀ ਰਿਆਸਤਾਂ ਦੇ ਰਾਜੇ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਏ। ਰਾਜਾ ਭੀਮ ਚੰਦ ਕਹਿਲੂਰੀਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਵੱਲੋਂ ਉਸ ਨੂੰ ਪ੍ਰਸ਼ਾਦੀ ਹਾਥੀ ਨਾ ਦੇਣ ਕਰਕੇ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਨਰਾਜ਼ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਗੁੱਸੇ ਵਿੱਚ ਆਏ ਭੀਮ ਚੰਦ ਨੇ ਵਿਆਹ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪਹਾੜੀ ਰਾਜਿਆਂ ਦਾ ਸੰਘ ਬਣਾ ਕੇ ਭੰਗਾਣੀ ਪਿੰਡ ਦੇ ਸਥਾਨ 'ਤੇ ਸਿੱਖਾਂ ਉੱਤੇ ਤਹੀ ਦਫ਼ਾ ਰਾਮ ਅਤੇ ਫਿਰ ਜੀਤ ਮੱਲ ਨੇ ਹਰੀ ਚੰਦ ਨੂੰ ਲਕੜਕਾਰਿਆ। ਹਰੀ ਚੰਦ ਦਾ ਘੋੜਾ ਵੀ ਰਾਜੇ ਦੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੀ ਤੇਜ਼-ਤਰਾਰ ਸੀ। ਇਸ ਜੰਗ ਦੌਰਾਨ ਰਾਜਾ ਹਰੀ ਚੰਦ ਅਤੇ ਜੀਤ ਮੱਲ (ਬੀਬੀ ਵੀਰੋ ਦੇ ਸਪੁੱਤਰ) ਦੇ ਘੋੜੇ ਮਾਰੇ ਗਏ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦੋਵੇਂ ਸੂਰਬੀਰਾਂ ਨੇ ਤਲਵਾਰਾਂ ਨਾਲ ਲੜਾਈ ਕਰਨੀ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤੀ। ਇਸ ਸਮੇਂ ਰਾਜਾ ਹਰੀ ਚੰਦ ਬੇਹੋਸ਼ ਹੋ ਕੇ ਧਰਤੀ 'ਤੇ ਡਿੱਗ ਪਿਆ ਅਤੇ ਭਾਈ ਜੀਤ ਮੱਲ ਸ਼ਹੀਦ ਹੋ

ਗਏ। ਰਾਜਾ ਹਰੀ ਚੰਦ ਜਦੋਂ ਹੋਸ਼ ਵਿੱਚ ਆਇਆ ਤਾਂ ਉਸ ਨੇ ਪਹਾੜੀ ਫ਼ੌਜਾਂ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਕਰਦਿਆਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਵੱਲ ਤੀਰਾਂ ਦੀ ਬੁਝਾੜ ਕਰ ਦਿੱਤੀ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਤੀਰ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਘੋੜੇ ਨੂੰ ਲੱਗਾ ਅਤੇ ਦੂਜਾ ਤੀਰ ਗੁਰੂ ਸਾਹਿਬ ਦੇ ਕੰਨ ਨੂੰ ਫੁੱਟਦਾ ਹੋਇਆ ਨਿਕਲ ਗਿਆ। ਤੀਸਰਾ ਤੀਰ ਗੁਰੂ ਸਾਹਿਬ ਦੇ ਕਮਰ ਬੰਦ ਵਿੱਚ ਆਣ ਖੁੰਭਿਆ, ਜਿਸ ਦੇ ਅਗਲੇ ਹਿੱਸੇ ਦੀ ਨੱਕ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਸਰੀਰ ਨੂੰ ਜਾ ਚੁੱਭੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ

ਨਾਲਾਗੜ੍ਹ ਵਿੱਚ ਸਥਿਤ ਰਿਆਸਤੀ ਕਿਲ੍ਹਾ

ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਇਕੋ ਤੀਰ ਨੇ ਹਰੀ ਚੰਦ ਹੰਡੂਰੀਏ ਦੀ ਜਾਨ ਲੈ ਲਈ। ਇਹ ਰਾਜਾ ਚੰਗਾ ਧਨੁੱਧਪਾਰੀ ਯੋਧਾ ਸੀ। ਇਸ ਦੀ ਵੀਰਤਾ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਸ਼ਬਦਿਕ ਨਾਟਕ ਵਿੱਚ ਵੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਤਾਂ ਏਕ ਬੀਰੇ ਹਰੀ ਚੰਦ ਕੇਪੇ। ਇਸ ਯੁੱਧ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਰਾਜਾ ਹਰੀ ਚੰਦ ਹੰਡੂਰੀਆ ਦੀ ਰਾਣੀ ਅਤੇ ਇਸ ਯੁੱਧ ਵਿੱਚ ਮਾਰੇ ਗਏ ਹੋਰ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਪਹਾੜੀ ਜਰਨੈਲਾਂ ਦੀਆਂ ਪਤਨੀਆਂ ਭੰਗਾਣੀ ਦੇ ਇਸ ਸਥਾਨ 'ਤੇ ਜਾ ਕੇ ਸਤੀ ਹੋ ਗਈਆਂ ਸਨ। ਭੰਗਾਣੀ ਦੇ ਯੁੱਧ ਵਿੱਚ ਜਿੱਥੇ ਹਰੀ ਚੰਦ ਹੰਡੂਰੀਆ ਮਾਰਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਉੱਥੇ ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਤੀਰਗੜ੍ਹ ਬਣਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਹਰੀ ਚੰਦ ਹੰਡੂਰੀਏ ਅਤੇ ਪਹਾੜੀ ਜਰਨੈਲਾਂ ਦੀਆਂ ਸਮਾਧਾਂ ਇਸ ਜਗ੍ਹਾ 'ਤੇ ਅੱਜ ਵੀ ਮੌਜੂਦ ਹਨ। ਇੱਥੇ ਦੇ ਮੁਕਾਮੀ ਲੋਕ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਮਾਧਾਂ ਨੂੰ ਸਤੀਆਂ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸੇ ਕਰਦੇ।

ਸੰਨ 1704 ਨੂੰ ਹੰਡੂਰ ਰਿਆਸਤ ਦੇ ਰਾਜਾ ਰੂਪ ਚੰਦ ਹੰਡੂਰੀਏ ਨੇ ਬਿਲਾਸਪੁਰ ਦੇ ਰਾਜਾ ਅਜਮੇਰ ਚੰਦ ਨਾਲ ਸ਼ਿਕੌਤਦਾਰੀ ਬਣਾ ਲਈ। ਇਸ ਰਿਆਸਤ ਦੇ ਰਾਜੇ ਨੇ ਅਜਮੇਰ ਚੰਦ ਕਹਿਲੂਰੀਏ ਨਾਲ ਮਿਲ ਕੇ 16 ਜਨਵਰੀ 1704 ਈਸਵੀ ਨੂੰ ਆਨੰਦਪੁਰ ਸਾਹਿਬ 'ਤੇ ਹਮਲਾ ਕਰ ਦਿੱਤਾ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਬਹੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਹਾਰ ਹੋਈ। ਆਨੰਦਪੁਰ ਸਾਹਿਬ ਨੂੰ ਚੁਫ਼ਰਿਓ ਘੋਰਾ ਪਾਉਣ ਵੇਲੇ ਹੰਡੂਰੀਏ ਰਿਆਸਤ ਦੀਆਂ ਫ਼ੌਜਾਂ ਨੇ ਦੂਜੇ ਪਹਾੜੀ ਰਾਜਿਆਂ ਨਾਲ

ਮਿਲ ਕੇ ਅਹਿਮ ਭੂਮਿਕਾ ਨਿਭਾਈ। ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਜਦੋਂ 5 ਅਤੇ 6 ਦਸੰਬਰ 1705 ਈਸਵੀ ਦੀ ਰਾਤ ਨੂੰ ਕਿਲ੍ਹਾ ਅਨੰਦਗੜ੍ਹ ਸਦਾ ਲਈ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਤਾਂ ਹੰਡੂਰੀਆ ਰਿਆਸਤ ਦਾ ਰਾਜਾ ਰੂਪ ਚੰਦ ਵੀ ਇਨ੍ਹਾਂ ਹਮਲਿਆਂ ਦੌਰਾਨ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਇਆ। ਨਵੰਬਰ 1710 ਈਸਵੀ ਵਿੱਚ ਬਾਬਾ ਬੇਦਾ ਸਿੰਘ ਬਹਾਦਰ ਨੇ ਪਹਾੜੀ ਰਾਜਿਆਂ ਤੋਂ ਈਨ ਮਨਵਾਉਣ ਲਈ ਜਦੋਂ ਪਹਾੜਾਂ ਵੱਲ ਕੂਚ ਕੀਤਾ ਤਾਂ ਹੰਡੂਰ ਰਿਆਸਤ ਦੇ ਰਾਜਾ ਰੂਪ ਚੰਦ ਹੰਡੂਰੀਆ ਨੇ ਸਿੱਖ ਫ਼ੌਜਾਂ ਨੂੰ ਡਰਦਿਆਂ ਆਪਣੀ ਰਿਆਸਤ ਵਿੱਚ ਪਨਾਹ ਦਿੱਤੀ।

ਅੰਗਰੇਜ਼ ਲਿਖਾਰੀ ਜੇਮਜ਼ ਬੇਲੀ ਫਰੇਜ਼ਰ ਨੇ ਨਾਲਾਗੜ੍ਹ ਰਿਆਸਤ ਵਿੱਚ ਅੰਗਰੇਜ਼ਾਂ ਅਤੇ ਗੋਰਖਿਆਂ ਦੇ ਹੋਏ ਯੁੱਧ ਨੂੰ ਅੱਖੀਂ ਵੇਖਿਆ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਸੰਨ 1788 ਤੋਂ 1848 ਦੇ ਦੌਰ ਵਿੱਚ ਹੰਡੂਰ ਰਿਆਸਤ ਦਾ ਰਾਜਾ ਰਾਮਸ਼ਰਨ ਸਿੰਘ ਹੰਡੂਰੀਆ ਸੀ। ਗੋਰਖਿਆਂ ਨੇ ਰਾਮ ਸ਼ਹਿਰ ਦੇ ਕਿਲ੍ਹੇ ਨੂੰ ਤਿੰਨ ਸਾਲ ਤੱਕ ਘੇਰਾ ਪਾਈ ਰੱਖਿਆ। ਜਦੋਂ ਸੰਨ 1814-15 ਨੂੰ ਅੰਗਰੇਜ਼ ਹਕੂਮਤ ਨੇ ਗੋਰਖਿਆਂ ਵਿਰੁੱਧ ਜੰਗ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ, ਤਾਂ ਰਾਮਸ਼ਰਨ ਸਿੰਘ ਨੇ ਅੰਗਰੇਜ਼ਾਂ ਦਾ ਪ੍ਰਭੂ ਸਾਥ ਦਿੱਤਾ। ਇਸ ਸਮੇਂ ਮਲਨੋ ਦੀ ਲੜਾਈ ਦੌਰਾਨ ਗੋਰਖਾ ਨੇਤਾ ਭਗਤੀ ਬਾਪਾ ਅਤੇ ਅੰਗਰੇਜ਼ ਅਫ਼ਸਰ ਲੈਫ਼ਟੀਨੈਂਟ ਵਿਲੀਅਮਜ਼ ਰਾਮ ਸ਼ਹਿਰ ਵਿੱਚ ਮਾਰੇ ਗਏ ਸਨ। ਇਸ ਅੰਗਰੇਜ਼ ਅਫ਼ਸਰ ਦੀ ਸ਼ਹੀਦੀ ਨੂੰ ਖ਼ਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅੰਗਰੇਜ਼ ਅਫ਼ਸਰ ਆਦਿਵਰਾਜ ਯਾਦਗਾਰ ਵਜੋਂ ਉੱਥੇ ਮੌਜੂਦ ਹੈ। ਅੰਗਰੇਜ਼ ਹਕੂਮਤ ਨੇ ਗੋਰਖਿਆਂ ਨੂੰ ਭਜਾ ਕੇ ਹੰਡੂਰ ਰਿਆਸਤ 'ਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰ ਲਿਆ। 20 ਅਕਤੂਬਰ 1815 ਨੂੰ ਅੰਗਰੇਜ਼ਾਂ ਨੇ ਹੀਰੋ ਅਧਿਕਾਰਤ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਰਾਹੀਂ ਰਾਮਸ਼ਰਨ ਸਿੰਘ ਹੰਡੂਰੀਆ ਨੂੰ ਕੁਝ ਪਾਬੰਦੀਆਂ ਲਗਾ ਕੇ ਨਾਲਾਗੜ੍ਹ ਦਾ ਸ਼ਾਸਕ ਮੰਨ ਲਿਆ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਪਾਬੰਦੀਆਂ ਵਿੱਚ ਇਹ ਵੀ ਸੀ ਕਿ ਰਾਜਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ ਹਕੂਮਤ ਨੂੰ 5000 ਰੁਪਏ ਸਾਲਾਨਾ ਦੇਵੇਗਾ।

20ਵੀਂ ਸਦੀ ਵਿੱਚ ਰਾਜਾ ਸੁਰਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਦੇ ਰਾਜਕਾਲ ਦੌਰਾਨ ਵੀ ਹੰਡੂਰ ਰਿਆਸਤ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਰਾਜ ਅਧੀਨ ਸੀ। ਰਾਜਾ ਸੁਰਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਅੰਗਰੇਜ਼ਾਂ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸੀਵਾਵਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਮੁੱਖ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮਾਲੀਆ ਇਕੱਠ ਕਰਨ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਵਿਵਸਥਾ ਬਣਾਈ ਰੱਖਣ ਲਈ ਜਿਮੇਂਵਾਰੀ ਨਿਯਮਤਾ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਹੰਡੂਰ ਰਿਆਸਤ ਵਿੱਚ ਭਾਰਤ ਦੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਜ਼ਾਦੀ ਦਾ ਸੰਘਰਸ਼ ਸਿੱਧਾ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਸਗੋਂ ਇਹ ਪਰਜਾ ਮੰਡਲ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਹੰਡੂਰ ਰਿਆਸਤ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਇਸ ਲਹਿਰ ਨਾਲ ਜੁੜ ਕੇ ਆਪਣੇ ਹੱਕਾਂ ਪ੍ਰਤੀ ਆਵਾਜ਼ ਉਠਾਈ। ਅਜ਼ਾਦੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹੰਡੂਰ ਰਿਆਸਤ ਦੇ ਆਖਰੀ ਰਾਜਾ ਸੁਰਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਇੰਡੀਅਨ ਨੈਸ਼ਨਲ ਕਾਂਗਰਸ ਪਾਰਟੀ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋ ਗਏ। ਉਹ ਆਪਣੇ ਪੁਰਾਣੇ ਰਾਜ ਖੇਤਰ ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਕਰਦਿਆਂ ਨਾਲਾਗੜ੍ਹ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਉਲਕੇ ਤੋਂ ਚੋਣ ਜਿੱਤ ਕੇ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੇ ਮੈਂਬਰ ਬਣੇ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਹਿਮਾਚਲ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਦੀ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਵਿੱਚ ਮੰਤਰੀ ਵਜੋਂ ਵੀ ਸੇਵਾਵਾਂ ਨਿਭਾਈਆਂ ਹਨ। ਰਾਜਾ ਸੁਰਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਦਾ ਵਿਆਹ ਪਟਿਆਲਾ ਦੇ ਸ਼ਾਹੀ ਪਰਵਾਰ ਵਿੱਚ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਕਰਕੇ ਦੋਵੇਂ ਰਿਆਸਤਾਂ ਰਾਜਸੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇੱਕ-ਦੂਜੇ ਨਾਲ ਜੁੜੀਆਂ ਰਹੀਆਂ ਹਨ। ਸੰਖਾ. 94173-70699

ਅੱਜ ਗਿਜ਼ਤਿਆਂ ਦੀ ਮਿਠਾਸ ਵਿੱਚੋਂ ਪੈ ਗਈ ਤੇ ਇਹ ਬਕਰੇ ਜਾਪਣ ਲੱਗੇ ਹਨ। ਕਦੇ ਸਮਾਂ ਸੀ ਜਦੋਂ ਘਰ ਗਿਜ਼ਤਦਾਰ ਆਉਣ 'ਤੇ ਵਿਆਹ ਜਿੰਨਾ ਚਾਅ ਚੜ੍ਹ ਜਾਂਦਾ ਸੀ, ਪਰ ਅੱਜ ਜੇ ਕੋਈ ਗਿਜ਼ਤਦਾਰ ਘਰ ਆਉਣ ਬਾਰੇ ਆਖ ਦੇਂਦਾ ਤਾਂ ਇਕ ਭੇਡ ਜਿਹਾ ਲੰਗਣ ਲੱਗਦਾ ਹੈ। ਅੱਗੇ ਘਰ ਪਾਹੁਣਿਆਂ ਨੇ ਆਉਣਾ ਤਾਂ ਮਾਰੂ ਘਰਦਿਆਂ ਨੇ ਮਨਿਆਈ ਮੰਗਵਾਉਣੀ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਰੋਜ਼ ਕੇ ਮਾਤਰਦਾਰੀ ਕਰਨੀ। ਗਤ ਰਹਿਣ 'ਤੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਸ਼ਬਦੀਆਂ ਬਣਵਾਉਣੀਆਂ ਤੇ ਕਈ ਘਰਾਂ 'ਚ ਸਪੈਲ ਮੀਟ ਬਣਾਇਆ ਜਾਣਾ ਤੇ ਸ਼ਕਤੀ ਵਾਟਰ ਵੀ ਪਾਹੁਣਿਆਂ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ। ਫਿਰ ਕਈ ਪਾਹੁਣਿਆਂ ਨੇ ਤਾਂ ਕਈ-ਕਈ ਦਿਨ ਰਹਿਣਾ। ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਵੀ ਫੁੱਟੀਆਂ 'ਚ ਨਾਨਕੇ ਰਹਿਣਾ। ਆਲੇ-ਦੁਆਲੇ ਸਾਰੇ ਗਿਜ਼ਤਦਾਰਾਂ ਬਾਰੇ ਦੋਰ ਹਾਰ ਰਜਾਈਆਂ 'ਚ ਬਹਿ ਵਿਚਾਰ ਸਾਂਝੇ ਕਰਨੇ। ਇਕ-ਦੂਜੇ ਦੀਆਂ ਚੁਗਲੀਆਂ ਵੀ ਕਰਨੀਆਂ, ਜਿੰਨਾ ਦਾ ਬੇਬੱਚ ਚੁਗਲੀਆਂ ਕਰਨੀਆਂ, ਪਰ ਇਸ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਕਦੇ ਕਿਸੇ ਗਿਜ਼ਤਦਾਰ ਦੇ ਮਨ 'ਚ ਇਕ-ਦੂਜੇ ਪ੍ਰਤੀ ਕੁਝ ਤੌਰ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਸੀ। ਬਸ ਟਾਈਮ ਪਾਸ ਕਰਨ ਲਈ ਕੁਝ ਵਕਤ ਦਾ ਸ਼ੁਗਲ ਹੁੰਦਾ ਸੀ ਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਵੱਧ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਸੀ। ਫਿਰ ਨਹੀਂ ਸਨ ਤੇ ਚਿੰਨੀ ਪੱਤਰ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੱਥ ਘੱਲੇ ਰੁੱਕੇ ਰਾਹੀਂ ਗਿਜ਼ਤਦਾਰਾਂ ਦਾ ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਸੰਬੰਧ ਬਣਿਆ ਰਹਿੰਦਾ ਸੀ। ਸੁੱਖ-ਸੁੱਦ ਜਾਨਣ ਲਈ ਵੀ ਚਿੰਨੀ ਜਾਂ ਰੁੱਕੇ ਹੀ ਸਾਧਨ ਹੁੰਦੇ ਸਨ, ਪਰ ਉਸ ਸਮੇਂ ਗਿਜ਼ਤਦਾਰਾਂ 'ਚ ਮੋਹ ਅੱਤਾਂ ਦਾ ਪ੍ਰਭੂ ਸੀ, ਪਰ ਅੱਜ ਫੋਨਾਂ ਨੇ ਮੋਹ-ਮੁਹੱਬਤ ਕਰਨ ਕਰਨ ਦੇ ਨਾਲ ਗਿਜ਼ਤਦਾਰੀਆਂ ਦੀ ਮਤਮਤ ਫ਼ਕਰ ਮੱਠ ਦਿੱਤੀਆਂ ਹਨ। ਸਕੀਆਂ ਗਿਜ਼ਤਦਾਰੀਆਂ ਵਿਚਲਾ ਪਿਆਰ ਵੀ ਖੋਲ੍ਹ ਲਾ ਕੇ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਕਿੱਧਰ ਉੱਡ ਗਿਆ। ਇਸ ਮੋਹ-ਮੁਹੱਬਤ ਉੱਡਣ ਦੇ ਕਈ ਕਰਨ ਹਨ।

ਫਿੱਕੇ ਪੈ ਗਏ ਗੁੜ ਵਰਗੇ ਮਿੱਠੇ ਗਿਜ਼ਤੇ!

ਵਾਂਗ ਮਿੱਠਾ ਹੁੰਦਾ ਸੀ ਤੇ ਹਰ ਗਿਜ਼ਤੇ ਦੀ ਆਪਣੀ ਅਹਿਮੀਅਤ ਹੁੰਦੀ ਸੀ ਤੇ ਹਰ ਗਿਜ਼ਤੇ ਨੂੰ ਬਾਬੂਬੀ ਨਿਭਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ। ਫੇਰ ਉਹ ਗਿਜ਼ਤਾ ਡੋਰ ਡੋਰ ਦਾ ਹੁੰਦੇ ਜਾਂ ਚਾਚੇ-ਤਾਏ ਦਾ, ਭੂਠਾ ਭਫਾ ਹੁੰਦੇ ਜਾਂ ਜੀਜਾ ਸਾਲੀ ਦਾ, ਦਿੱਚਰ ਭਰਜਾਈ ਦਾ ਹੁੰਦੇ ਜਾਂ ਫਿਰ ਮਾਮਾ ਮਾਮੀ ਦਾ ਹੁੰਦਾ। ਸਭ ਦੀ ਆਪਣੀ ਵੱਖੀ ਮਹੱਤਤਾ ਹੁੰਦੀ ਸੀ। ਵਕਤ ਦੇ ਕਰਵਣ ਲੋਕ ਨਾਲ ਹੱਲੀ-ਹੱਲੀ ਪੈਸੇ ਦੀ ਦੌੜ ਨੇ ਗਿਜ਼ਤਿਆਂ ਦਾ ਅਜਿਹਾ ਘਾਟ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅਰਥ ਹੀ ਬਦਲ ਗਏ।

ਪੁਰਾਣੇ ਸਮੇਂ 'ਚ ਵਿਆਹ ਤੇ ਹੋਰ ਸਮਾਗਮ ਗਿਜ਼ਤਿਆਂ ਨੂੰ ਬਚਾਉਣ ਤੇ ਗੱਦਣ 'ਚ ਵੱਡੀ ਭੂਮਿਕਾ ਨਿਭਾਉਂਦੇ ਸਨ। ਕਿਤੇ ਗਿਜ਼ਤੇ 'ਚ ਮਾੜੀ-ਮੱਟੀ ਦਰਾੜ ਪੈਂਦੀ ਤਾਂ ਸਮਾਗਮਾਂ 'ਚ ਆਉਣ 'ਤੇ ਬਾਕੀ ਗਿਜ਼ਤਦਾਰ ਰਲ-ਮਿਲ ਕੇ ਉਸ ਦਰਾੜ ਨੂੰ ਭਰ ਦਿੰਦੇ, ਭਾਵ ਗਿਜ਼ਤੇ 'ਚ ਆਏ ਮਨ-ਮੁਟਾਵ ਜਾਂ ਗਿਲੇ-ਸਿਕਵੇ ਨੂੰ ਰਲ-ਮਿਲ ਕੇ ਦੂਰ ਕਰਦੇ। ਜਿਸੇ ਕਿਸੇ ਕਾਰਨ ਗਿਜ਼ਤਿਆਂ 'ਚ ਬੇਬੰਦੀ-ਬੁਝੀ ਦੂਰੀ ਪੈ ਵੀ ਜਾਂਦੀ ਤਾਂ ਜਦੋਂ ਕੋਈ ਵਿਆਹ, ਸ਼ਾਦੀ ਜਾਂ ਕੋਈ ਹੋਰ ਸਮਾਗਮ ਆਉਂਦਾ ਤਾਂ ਸਾਰੇ ਗਿਜ਼ਤਦਾਰ ਇਕੱਠੇ ਹੋ ਕੇ ਰੁੱਸੇ ਹੋਏ ਗਿਜ਼ਤਦਾਰ ਨੂੰ ਮਨਾ ਲੈਂਦੇ। ਜਿਸ ਨਾਲ ਉਹ ਗਿਜ਼ਤਾ ਕਿਰਨ ਭਾਵ ਟੁੱਟਣੇ ਬਚ ਜਾਂਦਾ, ਪਰ ਅੱਜਕੱਲ੍ਹ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਅਜਕੱਲ੍ਹ ਕਮਰਸ਼ੀਅਲ ਯੁੱਗ 'ਚ ਗਿਜ਼ਤਿਆਂ 'ਚ ਐਨੀਆਂ ਦਰਾੜਾਂ ਪੈ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ ਕਿ ਪੁੱਛੋ ਫੁੱਛ ਨਾ, ਜਿਸ ਤੋਂ ਮਰਜ਼ੀ ਪੁੱਛ ਲਵੋ, ਹਰ ਕੋਈ ਆਪਣੇ ਗਿਜ਼ਤਦਾਰਾਂ ਦਾ ਮਰਜ਼ੀ ਪੁੱਛ ਨੂੰ ਤਿਆਰ ਨਹੀਂ। ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਲੋਕ ਹੁਣੇਗੇ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਗਿਜ਼ਤਦਾਰੀਆਂ ਬਚਾ ਕੇ ਰੱਖੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਹਨ। ਵਰਨਾ ਨਾ ਚਾਚੇ-ਤਾਏ, ਨਾ ਭੈਣ-ਭਰਾ ਤੇ ਨਾ ਹੋਰ ਕੋਈ ਗਿਜ਼ਤਦਾਰੀ। ਮਿਲਵਰਤਣ ਦੀ ਤਾਂ ਗੱਲ ਹੀ ਡਿੱਠੋ, ਕੋਈ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਚੱਜ ਨਾਲ ਬੁਲਾ ਕੇ ਵੀ ਰਾਜੀ

ਨਹੀਂ। ਇਸੇ ਕਰਕੇ ਮੋਹ-ਮੁਹੱਬਤ ਦੀਆਂ ਤੰਦਾਂ ਐਨੀਆਂ ਸੱਕਲੀਆਂ ਹੋ ਚੁੱਕੀਆਂ ਹਨ ਕਿ ਲੋਕ ਆਪਣੇ ਗਿਜ਼ਤਿਆਂ ਦੀ ਮਿਠਾਸ ਨੂੰ ਫਿੱਕਾ ਪਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਗਿਜ਼ਤਿਆਂ ਵਿਚਲਾ ਫਰਕ ਮੁੱਕ ਗਿਆ ਹੈ। ਪਹਿਲਾਂ ਪਤਾ ਹੁੰਦਾ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਚਾਚਾ ਹੈ, ਇਹ ਤਾਇਆ ਹੈ ਤੇ ਇਹ ਮਾਮਾ ਹੈ, ਪਰੰਤੂ ਅੱਜ ਅੰਕਲ ਕਹਿ ਕੇ ਸਭ ਗਿਜ਼ਤਿਆਂ ਦਾ ਰਲਭੰਗ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਕਿਉਂਕਿ ਅੰਕਲ ਆਈ ਬਰਦ ਬਾਕੀ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬੇਬੱਚ ਪੰਜਾਬੀ ਭਾਸ਼ਾ 'ਚ ਫਿੱਟ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ, ਪਰ ਲੱਗਦਾ ਅੱਜ ਵੀ ਇਹ ਬਣਾਵਟੀ ਹੀ ਹੈ। ਇਹ ਸ਼ਬਦ ਅਣਜਾਣ ਬੰਦੇ ਲਈ ਵਰਤੋਂ 'ਚ ਲਿਆਂਦਾ ਜਾਂਦਾ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੇ ਪੱਕੇ ਗਿਜ਼ਤਿਆਂ ਦੀ ਜਗ੍ਹਾ ਮਲੋਂਗ ਲਈ ਹੈ। ਇਸੇ ਸਦਕਾ ਅੱਜ-ਕੱਲ੍ਹ ਸਭ ਨੂੰ ਅੰਕਲ ਆਂਟੀ ਕਹਿ ਸੰਬੋਧਨ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਸਹੀ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ।

ਪੁਰਾਣੇ ਵਕਤਾਂ 'ਚ ਹਰ ਸਮਾਗਮ 'ਚ ਗਿਜ਼ਤਿਆਂ ਦੀ ਮਿਠਾਸ ਤੇ ਅਹਿਮੀਅਤ ਖੁੱਲ੍ਹ ਕੇ ਵੇਖਣ ਨੂੰ ਮਿਲਦੀ ਸੀ। ਵਿਆਹ 'ਚ ਮੁੰਡੇ ਕੁੜੀ ਨੂੰ ਖਾਰੇ ਤੇ ਉਤਾਰਨ ਦੀ ਰਸਮ ਕੇਵਲ ਮਾਮਾ ਹੀ ਅਦਾ ਕਰਦਾ ਸੀ। ਦਿੱਚਰ ਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ 'ਚ ਸੁਰਮਾ ਪਾਉਣ ਦੀ ਰਸਮ ਭਾਬੀ ਨਿਭਾਉਂਦੀ ਸੀ। ਵਿਆਹ 'ਚ ਮੁੰਡੇ ਦੇ ਸਿਰ ਤੋਂ ਪਾਣੀ ਵਾਰਨ ਦੀ ਰਸਮ ਮਾਮਾ ਕੋਲੋਂ ਸੀ। ਗਿਜ਼ਤਿਆਂ ਦੇ ਸਿਰ ਤੋਂ ਪਾਣੀ ਵਾਰਨ ਦੀ ਰਸਮ ਸਾਲੀਆਂ ਨਿਭਾਉਂਦੀਆਂ ਸਨ, ਪਰ ਅੱਜਕੱਲ੍ਹ ਰਸਮਾਂ ਬਦਲ ਗਈਆਂ ਤਾਂ ਗਿਜ਼ਤੇ ਵੀ ਬਦਲ ਗਏ। ਜਿਸੇ ਕੋਈ ਗਿਜ਼ਤਦਾਰ ਸਮਾਗਮ 'ਚ ਗੁੱਸੇ-ਪਿੱਛੋ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡਾ ਕਾਰਨ ਪੈਸੇ ਦੀ ਦੌੜ ਤੇ ਸ਼ਾਨ-ਸ਼ੌਕਤ ਦੇ ਟੱਕ ਹੈ। ਪੈਸੇ ਨੇ ਗਿਜ਼ਤਿਆਂ ਦਾ ਤਵਾਜ਼ ਵਿਚਾਰ ਕੇ ਪੱਕੇ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਬਹੁਤੇ ਗਿਜ਼ਤਿਆਂ ਨੂੰ ਹੁਣ ਇਕ ਨਾਂਅ ਨਾਲ ਹੀ ਬੁਲਾਇਆ ਜਾਣ ਲੱਗਾ ਹੈ ਤੇ ਉਹ ਨਾਂਅ ਹੈ ਆਂਟੀ। ਅੰਕਲ, ਕੋਈ ਚਾਚਾ ਚਾਚੀ, ਭਾਇਆ ਤਾਈ ਜਾਂ ਮਾਮਾ ਮਾਮੀ, ਮਾਸ਼ਜ ਮਾਸ਼ੀ ਜਾਂ ਮੋਹ-ਮੁਹੱਬਤ ਏਨਾ ਜ਼ਿਆਦਾ ਹੁੰਦਾ ਸੀ ਕਿ ਕੁੱਸੇ ਬੰਦੇ ਨੂੰ ਮਨਾਉਣ ਸਾਰੇ ਗਿਜ਼ਤਦਾਰ ਰਲ ਕੇ ਮਨਾ ਲੈਂਦੇ, ਪਰ

ਹੁਣ ਜੇ ਕੋਈ ਗਿਜ਼ਤਦਾਰ ਗੁੱਸ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਮਨਾਉਣ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਜਾਂਦਾ, ਸਗੋਂ ਆਖ ਦਿੰਦੇ ਨੇ, ਉਸ ਬਿਨ ਕਿਹੜਾ ਸਰਦਾ ਨਹੀਂ? ਰਹਿਣ ਦੇ ਉਸ ਨੂੰ? ਇਹੀ ਵਜ੍ਹਾ ਹੈ ਕਿ ਗਿਜ਼ਤੇ ਕਿਰ ਰਹੇ ਹਨ। ਮੋਹ ਖ਼ਤਮ ਹੋ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ।

ਅਸਲ 'ਚ ਗਿਜ਼ਤਿਆਂ ਦੀ ਥਾਂ ਪੈਸੇ ਨੇ ਲੈ ਲਈ ਹੈ। ਬਾਬੇ ਹਰ ਗੱਲ ਦੀ ਪੁਰਤੀ ਪੈਸੇ ਨਾਲ ਕਰਦੇ ਹੋ ਗਏ। ਆਬੇ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹੀ ਕਾਰਨ ਹੈ ਕਿ ਹਰ ਵਿਆਹਕੁਟੀ ਟੈਂਸ਼ਨ 'ਚ ਨਜ਼ਰ ਆਉਂਦਾ ਹੈ, ਜਦ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਇਕ-ਦੂਜੇ ਨਾਲ ਗਿਲੇ-ਸਿਕਵੇ ਰਲ-ਮਿਲ ਮਿਟਾ ਲਏ ਜਾਂਦੇ ਸਨ। ਇੱਥੇ-ਸੁੱਖ-ਸਾਂਝਾ ਕਰਕੇ ਰਲ-ਮਿਲ ਵੇਠਾਅ ਲਿਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਮਨ ਹਲਕਾ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਤੇ ਕੋਈ ਟੈਂਸ਼ਨ ਨਾ ਹੁੰਦੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਪਤਾ ਹੁੰਦਾ ਸੀ ਕਿ ਕੋਈ ਮੁਹੀਬਤ ਜਾਂ ਭੀੜ ਪਈ ਤਾਂ ਮਿਲ ਕੇ ਉਸ ਦਾ ਗੱਲ ਕੱਢ ਲਿਆ ਜਾਵੇਗਾ, ਪ੍ਰੰਤੂ ਅੱਜਕੱਲ੍ਹ ਗਿਜ਼ਤਿਆਂ ਦੇ ਕਿਰਨ ਨੀਂਹੀ ਕਿਹਾ ਗੁਰਪਾਲ ਲਿੱਟ (ਟ੍ਰੈੱਟ) ਕਰਕੇ ਸਮਾਜਿਕ ਤਾਣੇ-ਬਾਣੇ ਉਲਝਦਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਜੇ ਜੱਚ ਪੁੱਛੋ ਤਾਂ ਅਸਲ 'ਚ ਗਿਜ਼ਤਿਆਂ ਦੇ ਮਾਇਨੇ ਹੀ ਬਦਲ ਗਏ ਹਨ।

ਸੋ ਲੋੜ ਹੈ ਸਮਾਜਿਕ ਤਾਣੇ-ਬਾਣੇ ਨੂੰ ਸੋਧਣਾ ਵੀ, ਗਿਜ਼ਤਿਆਂ ਦੀ ਅਹਿਮੀਅਤ ਨੂੰ ਸਮਝਣ ਵੀ, ਜਿੰਦਗੀ ਦੇ ਘਾਟੇ-ਵਾਧੇ ਜਰਦਿਆਂ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਗਿਜ਼ਤਿਆਂ ਨੂੰ ਨਿਭਾਉਣ ਦੀ। ਯਾਤਰਾਂ-ਦੋਸਤਾਂ ਨਾਲ ਯਾਗੀਆਂ ਨਿਭਾਉਣੀਆਂ ਬਾਕੀ ਗਿਜ਼ਤਿਆਂ ਨੂੰ ਵੀ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਣ ਦੀ ਨੀਤੀਆਂ ਤਾਂ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਏਨਾ ਨੇ ਜਿੰਦਗੀ ਗੁਜ਼ਾਰਣਾ ਹੋਇਆ ਇਨਸਾਨ ਇਸ ਜਮ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਰੁਖ਼ਸਤ ਹੁੰਦਾ ਰਹੇਗਾ। ਆਉਂਦੀ ਦੂਰੀਆਂ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰਕੇ ਗੱਲ ਮਿਲੀਏ ਅਤੇ ਮੋਹ-ਮੁਹੱਬਤਾਂ ਵੱਢਦੇ ਹੋਏ ਹਾਸੇ-ਠੱਠਿਆਂ 'ਚ ਖੁਸ਼ਹਾਲਤ ਰਹਿ ਕੇ ਅਨਮੋਲ ਜਿੰਦਗੀ ਦਾ ਮਜ਼ਾ ਲਏ।

ਸੰਖਾ. 76967-54669

ਪੰਜਾਬੀ ਸਾਹਿਤ ਸਭਾ ਨਵੀਂ ਦਿੱਲੀ ਵੱਲੋਂ ਸਾਹਿਤਕ ਸਮਾਗਮ

ਨਵੀਂ ਦਿੱਲੀ: ਪੰਜਾਬੀ ਸਾਹਿਤ ਸਭਾ, ਨਵੀਂ ਦਿੱਲੀ ਵੱਲੋਂ ਪੰਜਾਬੀ ਭਵਨ ਵਿਖੇ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸਾਹਿਤਕ ਸਮਾਗਮ ਕਰਵਾਇਆ ਗਿਆ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸਾਹਿਤ ਜਗਤ ਦੀਆਂ ਨਾਮਵਰ ਸ਼ਖ਼ਸੀਅਤਾਂ ਨੇ ਸ਼ਿਰਕਤ ਕੀਤੀ। ਇਸ ਸਮਾਗਮ ਦੀ ਪ੍ਰਧਾਨਗੀ ਦਿੱਲੀ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੇ ਪੰਜਾਬੀ ਵਿਭਾਗ ਦੇ ਪ੍ਰੋ. ਰਵਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਨੇ ਕੀਤੀ। ਸਭਾ ਦੇ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਕੇਸਰਾ ਰਾਮ ਨੇ ਆਏ ਹੋਏ ਸਮਾਗਮ ਦਾ ਸਮੀਖਿਤ ਸਵਾਗਤ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਸਮਾਗਮ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਸਾਹਿਤਕਾਰਾਂ ਦੀ ਜਾਣ-ਪਛਾਣ ਕਰਵਾਈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਦਿੱਲੀ ਵਿੱਚ ਪੰਜਾਬੀ ਦੇ ਬਹੁਤ ਹੀ ਜ਼ਰਯੋਗ ਲੇਖਕ ਮੌਜੂਦ ਹਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਸੱਠ-ਸੱਠ, ਸੱਤਰ-ਸੱਤਰ ਕਿਤਾਬਾਂ ਛਪ ਚੁੱਕੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਨਵੀਆਂ ਕਿਤਾਬਾਂ ਲਗਾਤਾਰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਹੋ ਰਹੀਆਂ ਹਨ। ਇਸ ਮੌਕੇ ਸ਼ਾਮਲ ਸਾਹਿਤਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰੋ. ਰਵੇਲ ਸਿੰਘ, ਪ੍ਰੋ. ਮਨਜੀਤ ਸਿੰਘ, ਡਾ. ਵਨੀਤਾ, ਮਨੀਸ਼ਾ ਆਨੰਦ ਅਤੇ ਤੁਲੋਚਨ ਕੌਰ ਵੱਲੋਂ ਗੁਲਰਵਾਲ ਤੇ ਭੇਟ ਕਰਕੇ ਸਨਮਾਨਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਇਸ ਸਮਾਗਮ ਦੌਰਾਨ ਉੱਪਰੋਂ ਕਾਵਿ-ਮਹਿਫਲ ਅਤੇ ਕਹਾਣੀ-ਪਾਠ ਦਾ ਵੀ ਚੱਲਿਆ। ਸਮਾਗਮ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਰਾਜਿੰਦਰ ਬਿਅਾਲਾ ਨੇ ਆਪਣੀਆਂ ਕਵਿਤਾਵਾਂ 'ਤੇਰਾ ਸੁਪਨਾ' ਅਤੇ 'ਨਿਸ਼ਬਦ ਕਵਿਤਾ' ਨਾਲ ਕੀਤੀ, ਜਿਸ ਨੇ ਸਰਤਿਆਂ ਦਾ ਪਿਆਨ ਪਿੱਚਿਆ। ਇਸ ਤੋਂ

ਬਾਅਦ ਜਸਵਿੰਦਰ ਕੌਰ ਬਿੰਦਰਾ ਨੇ ਆਪਣੀਆਂ ਰਚਨਾਵਾਂ 'ਮੇਰਾ ਆਪਾ', 'ਅਣਕਰੇ ਵਿਚਾਰ' ਅਤੇ 'ਤੇਰਾ ਬੇਦਾ' ਰਾਹੀਂ ਖੂਬ ਰੋਗ ਬੰਨ੍ਹਿਆ। ਅਗਲੀ ਪੇਸ਼ਕਾਰੀ ਵਿੱਚ ਰਾਜੀਵ ਸੇਠ ਨੇ ਆਪਣੀਆਂ ਕਵਿਤਾਵਾਂ 'ਯੋਮੀ' ਤੇ 'ਰਾਗ ਸੋਹਰੀ' ਅਤੇ ਗਜ਼ਲਾਂ ਤਰੀਮਨ ਵਿਚ ਸੁਣਾ ਕੇ ਸਭ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕੀਤਾ। ਸਮਾਗਮ ਦੇ ਮੁੱਖ ਆਕਰਸ਼ਣ ਵਜੋਂ ਸਾਹਿਤ ਅਕਾਦਮੀ ਪੁਰਸਕਾਰ ਜੇਤੂ ਕਹਾਣੀਕਾਰ ਤੇ ਨਾਵਲਕਾਰ ਨਵੰਤਰ ਨੇ ਆਪਣੀ ਚਰਚਿਤ ਕਹਾਣੀ 'ਮਹਿਕ ਦੀ ਮੱਤ' ਸੁਣਾਈ। ਲੰਬੀ ਹੋਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਇਸ ਕਹਾਣੀ ਨੇ ਪੂਰਾ ਸਮਾਂ ਸਰਤਿਆਂ ਨੂੰ ਖਿੱਚ ਕੇ ਰੱਖਿਆ। ਆਪਣੇ ਪ੍ਰਧਾਨਗੀ ਭਾਸ਼ਣ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰੋ. ਰਵਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਨੇ ਪੰਜਾਬੀ ਭਾਸ਼ਾ ਅਤੇ ਸਾਹਿਤ ਦੇ ਪ੍ਰਚਾਰ-ਪ੍ਰਸਾਰ ਲਈ ਪੰਜਾਬੀ ਸਾਹਿਤ ਸਭਾ, ਨਵੀਂ ਦਿੱਲੀ ਦੇ ਉਪਰਾਲਿਆਂ ਦੀ ਸ਼ਲਾਘਾ ਕੀਤੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਕਿਹਾ ਕਿ ਸਭਾ ਵੱਲੋਂ ਲਗਾਤਾਰ ਕਰਵਾਏ ਜਾਂਦੇ ਅਜਿਹੇ ਸਾਹਿਤਕ ਸਮਾਗਮਾਂ ਅਤੇ ਸੈਮੀਨਾਰਾਂ ਨਾਲ ਦਿੱਲੀ ਦੇ ਪੰਜਾਬੀ ਸਾਹਿਤਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਹੌਸਲਾ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਸਮਾਗਮ ਵਿੱਚ ਰਣਜੀਤ-ਰਾਜੀ, ਗਗਨ ਮੀਤ, ਉਪਮਾ ਭਾਰਾ ਪਾਰਥ, ਰੂਪ ਸਿੰਘ, ਜਸਵੰਤ ਸਿੰਘ ਸੇਖਵਾਂ ਅਤੇ ਤਰਜੋਮ ਸਮੇਤ ਵੱਡੀ ਗਿਣਤੀ ਵਿੱਚ ਖੱਜਾਰਬੀ, ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਅਤੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਨਗਰ ਦੇ ਨੁਮਾਇੰਦੇ ਵੀ ਮੌਜੂਦ ਸਨ।

ਪਾਠਕਾਂ ਦੇ ਬਰੋਥੇ 'ਚੋਂ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ

14 ਜੂਨ ਦੇ 'ਐਤਵਾਰ ਵਿੱਚ 'ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ' ਨੇ ਪੰਜਾਬ ਵਿਚ ਚੱਲ ਰਹੀ ਐੱਸ ਆਈ ਆਰ ਪ੍ਰਕਿਰ

ਬਾਪੂ ਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਵਿਚ, ਸਮੁੰਦਰ ਤਰਦਾ ਦੇਖਿਆ ! ਬਾਪੂ ਨੂੰ ਸਮੇਂ ਦੇ ਵਹਾਅ ਅੰਦਰ ਮੈਂ ਹੜ੍ਹਦਾ ਦੇਖਿਆ !

ਕਿਰਤ ਕਰਦੇ ਕਰਦੇ, ਚੂਹੀ ਵੀ ਟੇਢੀ ਹੋ ਗਈ ਕਿ, ਦੁਪਹਿਰ ਸਮੇਂ ਉਸ ਨੂੰ ਇਬਾਦਤ ਕਰਦਾ ਦੇਖਿਆ !

ਗਿਲਾ ਨਾ ਰੰਜ ਕੋਈ, ਭਾਣੇ ਵਿਚ ਉਹ ਰਹਿ ਸਦਾ, ਰੁੱਖਾਂ-ਸਿੱਸਾ ਖਾ ਕੇ ਖੁਸ਼ੀ ਵਿਚ ਹਸਦਾ ਦੇਖਿਆ !

ਕਿੰਨੇ ਤੁਫਾਨ ਝੁੱਲੇ, ਕਿੰਨੇ ਹੀ ਫਾਕੇ ਕੱਟ ਕੇ ਐਪਰ, ਹੌਲੀ ਹਾਰ ਕੇ ਵੀ ਐਸੇ ਸਾਹ ਨਾ ਭਰਦਾ ਦੇਖਿਆ !

ਸੋਚਦਾ ਹਾਂ ਕਿਸ ਮਿੱਟੀ ਦਾ ਬਣਿਆ ਸੀ ਬਾਪੂ ਮੇਰਾ ? ਪਹਾੜਾਂ ਸੰਗ ਮੱਥਾ ਲਾ ਵੀ ਕਦੇ ਨਾ ਹਰਦਾ ਦੇਖਿਆ !

ਲੱਕ ਬੰਨ੍ਹ ਕੇ ਖਲੋ ਜਾਣ ਦੀ, ਆਦਤ ਤੋਂ ਜਾਣੂ ਹਾਂ ਮੈਂ, ਪਰ ਕਈ ਥਾਵਾਂ 'ਤੇ ਖੁਦ ਨੂੰ ਹਉਂਕੇ ਭਰਦਾ ਦੇਖਿਆ !

ਬੜੇ ਹੁੰਦੇ ਨੇ ਲੋਕ ਸਮੇਂ ਦੇ ਨਾਲ ਬਦਲਦੇ ਆਏ ਜੋ, ਪਰ ਬਾਪੂ ਨੂੰ ਸਮੇਂ ਦਾ ਬਦਲਾਅ ਕਰਦਾ ਦੇਖਿਆ !

ਪੈਰ 'ਚ ਪੈਰ ਪਾ ਵਡੇਰਿਆਂ ਦੀ ਮੱਤ ਮਨ 'ਚ ਵਸਾ, ਸਦਾ 'ਆਜ਼ਾਦ' ਰਹਿ ਪੱਥ ਅਗੇਰੇ ਪਰਦਾ ਦੇਖਿਆ !

(2)
ਕੰਡਿਆਂ ਸੰਗ ਜਦੋਂ ਦੀ ਪਾਈ ਹੈ ਦੋਸਤੀ।
ਦੁੱਖਾਂ ਨੂੰ ਕਦੇ ਨਾ, ਫੇਰ ਕੀਤੀ ਹੈ ਬੇਨਤੀ!

ਮੈਂ ਸਰਬਾਂਗੀ ਲੋਕ ਰਣਜੀਤ ਆਜ਼ਾਦ ਕਾਂਝਲਾ (ਸੇਵਾ-ਮੁਕਤ ਲੈਕਚਰਾਰ) ਨੂੰ ਪਿਛਲੇ 40 ਸਾਲ ਤੋਂ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ। ਅਕਸਰ ਹੀ ਇਹਨਾਂ ਦੀਆਂ ਰਚਨਾਵਾਂ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿਭਾਗ ਦੇ ਰਸਾਲੇ 'ਜਨ ਸਾਹਿਤ' ਵਿਚ ਛਪਦੀਆਂ ਰਹਿੰਦੀਆਂ ਸਨ। ਬੜੇ ਮਿਲਾਪੜੇ ਤੇ ਸਾਊ ਬਿਰਤੀ ਦੇ ਏਸ ਪ੍ਰਾਣੀ ਨਾਲ ਕਰੀਬ ਤਾਂ ਇੰਜ ਮਾਲੂਮ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬੜੀ ਦੇਰ ਤੋਂ ਜਾਣਦਾ ਹੋਵੇ। ਸਪੱਸ਼ਟ ਗੱਲ ਮੂੰਹ 'ਤੇ ਕਹਿਣ ਵਾਲਾ ਇਹ ਸੋਜੀਦਾ ਸੱਜਣ ਜਦ ਵੀ ਮਿਲਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਬੜੇ ਅਦਬ, ਸਤਿਕਾਰ ਤੇ ਪਰ ਖੁਲ੍ਹਾ ਨਾਲ ਮਿਲਦਾ ਹੈ ਤੇ ਮਿਲ ਕੇ ਇੰਝ ਮਾਲੂਮ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕੋਈ ਗੁਆਚੀ ਵਸਤੂ ਲੱਭ ਗਈ ਹੋਵੇ। ਇਹ ਖੁਦਦਾਰ ਲੋਕ ਆਪਣੀ ਲੋਭਣੀ ਨੂੰ ਪੂਰ ਅੰਦਰੋਂ ਘਰੋਂ ਕੇ ਫੇਰ ਕਾਗਜ਼ ਦੀ ਚਿੱਕ 'ਤੇ ਪੈਂਨ ਦੀ ਨੋਕ ਧਰ ਰਚਨਾ ਝਰੀਟਦਾ ਹੈ। ਰਣਜੀਤ ਆਜ਼ਾਦ ਕਾਂਝਲਾ ਨੇ ਲੱਭੋਭੰਗ ਹਰ ਵਿਧਾ ਵਿਚ ਲਿਖ ਕੇ ਸਾਹਿਤ ਵਿਚ ਜ਼ਿਕਰਯੋਗ ਯੋਗਦਾਨ ਪਾਇਆ ਹੈ ਤੇ ਇਹ ਸਿਲਸਿਲਾ ਜਾਰੀ ਹੈ। ਇਹ ਪੰਜਾਬੀ ਦੇ ਵੱਡੇ-ਛੋਟੇ 170 ਸਾਹਿਤਕ ਪੇਪਰਾਂ ਵਿਚ ਹੁਣ ਤੱਕ 4387 ਰਚਨਾਵਾਂ ਛਪ ਚੁੱਕੀਆਂ ਹਨ, ਜਿਹਨਾਂ ਨੂੰ ਕਟਿੰਗ ਰੂਪ ਵਿਚ ਸੰਭਾਲਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਇਹਨਾਂ ਦੀਆਂ ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਮਿੰਨੀ ਕਹਾਣੀਆਂ ਹੋਰ ਭਾਸ਼ਾਵਾਂ ਵਿਚ ਅਨੁਵਾਦ ਹੋ ਕੇ ਸਾਂਝੇ ਸੰਗ੍ਰਹਿਆਂ ਵਿਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋ ਪਾਠਕਾਂ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚ ਚੁੱਕੀਆਂ ਹਨ। ਇਹਨਾਂ ਦੀਆਂ ਤਿੰਨ ਪੁਸਤਕਾਂ ਅੱਲ੍ਹੇ ਜ਼ਖਮ, ਕੁਰਕੁਤਾਰੀਆਂ, ਅਰਜ਼ ਦੇ ਤਾਰੇ ਅਤੇ ਟਿਗਟੀਓਂ ਟੁੱਟੇ ਫੁੱਲ ਛਪ ਚੁੱਕੀਆਂ ਹਨ ਤੇ ਨੌਂ ਹੋਰ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਵਿਧਾ ਦੇ ਖਰੜੇ ਛਪਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਪਏ ਹਨ। ਰੋਡੀਓ, ਟੀ. ਵੀ. ਕੇਂਦਰਾਂ 'ਤੇ ਵੀ ਗਾਜ਼ਰੀ ਭਰ ਪਾਠਕਾਂ, ਦਰਸ਼ਕਾਂ-ਸਰੋਤਿਆਂ ਦੇ ਵੀ ਹੁਬੂਧ ਹੁੰਦਾ ਆ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਕਈ ਸਾਹਿਤਕ ਸਭਾਵਾਂ-ਸੰਗਠਨਾਂ ਵੱਲੋਂ ਸਨਮਾਨਿਤ ਹੋ ਚੁੱਕਾ ਹੈ। ਅਕਸਰ ਸਾਹਿਤਕ ਸਮਾਗਮਾਂ ਪੰਜਾਬ ਤੇ ਪੰਜਾਬ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਵੀ ਗਾਜ਼ਰੀ ਭਰਦਾ ਆ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਇਹਦੇ ਮਨ ਦੀ ਇੱਕ ਇੱਛਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਮਾਂ ਬੋਲੀ ਪੰਜਾਬੀ, ਪੰਜਾਬ ਤੇ ਪੰਜਾਬੀਅਤ ਦੀ ਤੰਦਰੁਸਤ, ਨਰੋਏ ਤੇ ਪ੍ਰਗਤੀਵਾਦੀ ਸਾਹਿਤ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰੰਤਰ ਮਰਦੇ ਦਮ ਤੱਕ ਸੇਵਾ ਕਰਦਾ ਰਹੇ। — ਸਤਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਨੰਦਾ

ਰਣਜੀਤ ਆਜ਼ਾਦ ਕਾਂਝਲਾ ਦੀਆਂ ਗਜ਼ਲਾਂ

ਕਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਬਣ ਗਿਆ ਹੈ ਆਦਮੀ ?
ਕੇਹਾ ਰੰਗ ਵਿਖਾ, ਰਹੀ ਏ ਬਖਸ਼ਿਦਗੀ !

ਇੱਕ-ਦੂਜੇ ਤਾਈਂ, ਜਾਣਦੇ ਪਛਾਣਦੇ,
ਪਲ ਵਿੱਚ ਬਣ, ਜਾਂਦੇ ਹਾਂ ਅਜਨਬੀ !

ਕਿੱਦਾਂ ਫੇਰ ਦੇਸ਼, ਉਹ ਗੁਲਾਮ ਹੋਊਗਾ ?
ਸ਼ਹੀਦਾਂ ਦੀ ਲੋਕ ਜੋ ਉਤਾਰਦੇ ਨੇ ਆਰਤੀ !

ਬਿਸ਼ਟਾਚਾਰ, ਘੁਟਾਲੇ ਤੇ ਬਦਅਮਨੀਆਂ,
ਕਿਹੋ ਜਿਹੇ ਅਸੀਂ ਬਣ ਗਏ ਹਾਂ ਭਾਰਤੀ ?

ਭਾਈ ਭਾਈ ਤੋਂ ਹੋਇਆ ਯਕੀਨ ਕਤਲ ਹੈ,
ਇਕਲਾਕ ਦੇ ਕੱਢੇ ਖੜ੍ਹੀ ਕੁਰਲਾਵੇ ਇਸਤਰੀ !

ਘਰ ਦਾ ਬੱਚਾ ਵੀ, ਓਏ ਨਾ ਕਹਾਏ ਹੁਣ,
ਦੇਈਏ ਸਲਾਹ ਅੱਗੇ ਮਿਲਦੀ ਨਾਰਾਜ਼ਗੀ !

ਲਿਖ ਕੇ ਗਜ਼ਲਾਂ ਪੰਨੇ ਸਿਆਹ ਨਾ ਕਰ ਰਹੇ,
ਮਿਲਦੇ 'ਆਜ਼ਾਦ' ਕੁਝ ਸਕੂਨ ਤੇ ਤਾਜ਼ਗੀ !

(3)
ਹੈ ਕੁਝ ਦਾ ਬੋਲ ਬਾਲਾ-ਭਰੇ ਬਾਜ਼ਾਰ ਵਿੱਚ।
ਹੈ ਰਿਹਾ ਘਾਲਾ ਮਾਲਾ-ਭਰੇ ਬਾਜ਼ਾਰ ਵਿੱਚ।
ਲਿਬਾਸ ਪਹਿਨ ਕੇ ਸੁੱਚਾ ਕਰੇ ਜੋ ਖਰਮਸਤੀ,
ਉਹ ਉਣੀ ਅਕਲ ਵਾਲਾ-ਭਰੇ ਬਾਜ਼ਾਰ ਵਿੱਚ।
ਪਿਆ ਕਰੇ ਧੱਕਾ ਹੱਥ 'ਚ ਲੈ ਅਸੁਲ ਸਭ,
ਹੈ ਕੇ ਉਹ ਮਤਵਾਲਾ-ਭਰੇ ਬਾਜ਼ਾਰ ਵਿੱਚ।
ਲੋਕਾਂ ਦਾ ਹੜ੍ਹਮ ਜੋ ਸਭ ਕੁੱਝ ਵੇਖ ਰਿਹਾ,
ਲਾਊਗਾ ਮੂੰਹ ਨੂੰ ਤਾਲਾ-ਭਰੇ ਬਾਜ਼ਾਰ ਵਿੱਚ।

ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਦੁਰਕਾਰੇ ਮਿੱਤਰ ਉਹਦੇ ਸਭ,
ਕਰਦੇ ਧੰਦਾ ਕਾਲਾ-ਭਰੇ ਬਾਜ਼ਾਰ ਵਿੱਚ।
ਪੰਚਾਂ ਦਾ ਕਹਿਣਾ ਸਿਰ-ਮੱਥੇ ਹੋ ਪਰ,
ਬਾਇ ਰੱਖੋ ਪਰਨਾਲਾ-ਭਰੇ ਬਾਜ਼ਾਰ ਵਿੱਚ।
ਸ਼ਰਮ ਹਜਾ ਨੂੰ ਉੱਕਾ ਹੀ ਮਨੋਂ ਵਿਸਾਰ ਕੇ,
ਕਰਦੇ ਸਾਂਝ ਪਿਆਲਾ-ਭਰੇ ਬਾਜ਼ਾਰ ਵਿੱਚ।
ਹੈ ਲੋਟੂ ਜਮਾਤ ਇੱਕ-ਕਿਰਤੀ ਖਿੜੇ ਪਏ,
ਦੇ ਦੋ ਦੋਸ ਨਿਕਾਲਾ-ਭਰੇ ਬਾਜ਼ਾਰ ਵਿੱਚ।
ਮਾਰ ਦੁਗਾੜਾ ਕਹਿ ਦਿਓ ਲੋਟੂ ਜੋਕਾਂ ਨੂੰ,
ਛੱਡਦੇ ਧੰਦਾ ਕਾਲਾ-ਭਰੇ ਬਾਜ਼ਾਰ ਵਿੱਚ।
ਕਿਰਤੀ ਵੀਰੋ, ਕਦ ਤੱਕ ਲੁੱਟਦੇ ਰਹਿਣਾ ਜੇ ?
ਫੜ ਲਓ ਲੋਟੂ ਕਾਲਾ-ਭਰੇ ਬਾਜ਼ਾਰ ਵਿੱਚ।
'ਆਜ਼ਾਦ' ਗੁਲਾਮੀ ਕੈਸੀ ਜੀਭਾ ਬੰਦ ਰਹੇ,
ਸੱਚ ਦੀ ਫੇਰੇ ਮਾਲਾ-ਭਰੇ ਬਾਜ਼ਾਰ ਵਿੱਚ।

(4)
ਹੁਣ ਸਭ ਫਿਰਦੇ ਪਏ ਮਾਰੇ-ਮਾਰੇ ਲੋਕ।
ਜਿੱਤ ਕੇ ਬਾਜ਼ੀ ਜਿਊਂ ਗਏ ਨੇ ਹਾਰੇ ਲੋਕ !

ਬਣ ਜਿਊਦੀਆਂ ਲਾਸ਼ਾਂ ਪਏ ਟਰਦੇ ਐ,
ਪੈਦੀ ਤੇਜ਼ ਮਹਿਗਾਈ ਨੇ ਸਭ ਮਾਰੇ ਲੋਕ !

ਅੱਜ-ਕੱਲ੍ਹ ਦੁੱਧ ਦੀ ਰਾਖੀ ਬਹਿਦੇ ਬਿੱਲੇ ਐ,
ਖਾ ਗਏ ਮਲਾਈਏ ਇਹ ਹਤਿਆਰੇ ਲੋਕ !

ਪੱਲੇ ਹੋ ਆਪਣੇ ਤਾਂ ਕੁਝ ਖਾ ਪੀ ਲਓ,
ਬੜੇ ਮਿਲਣਗੇ ਐਸੇ ਰੱਬ ਦੇ ਮਾਰੇ ਲੋਕ !

ਫੁੱਟਪਾਥਾਂ 'ਤੇ ਚੜੇ ਰੋਟੀ ਮਿਲਦੀ ਨਈਂ,
ਸਮਾਜਵਾਦ ਦੇ ਲਾਈ ਜਾਂਦੇ ਨਾਅਰੇ ਲੋਕ !

ਲੱਕ ਕਰਦੇ ਹੋ ਇੰਝੇ ਠੰਢੀਆਂ ਪੱਣਾਂ ਦੀ,
ਠੰਢ 'ਚ ਵੀ ਛੱਡਦੇ ਪਏ ਅੰਗਿਆਰੇ ਲੋਕ !

ਸਭ ਉਚੱਕੇ ਚੌਧਰੀ ਗੱਦੀ ਮੱਲੀ ਬੈਠੇ ਐ,
ਇਹ ਜਨਤਾ ਦੇ ਸੱਚੇ ਸੇਵਕ ਪਿਆਰੇ ਲੋਕ !

ਝਾਂਸੇ ਵਿੱਚ 'ਆਜ਼ਾਦ' ਕਿਤੇ ਨਾ ਆ ਜਾਵੇ,
ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਕੀਰਤੀ ਨੂੰ ਕਰ ਸਿਜਦਾ ਸਕੂਲ ਨੂੰ ਵੀ ਸਿਜਦਾ ਕਰ ਆਇਆ ਹਾਂ।

ਪਿੰਡ ਦਾ ਗੇੜਾ

ਪਿੰਡ ਦਾ ਗੇੜਾ ਲਾ ਆਇਆ ਹਾਂ।
ਬਚਪਨ ਚੇਤੇ ਕਰ ਆਇਆ ਹਾਂ।
ਦਿਸਿਆ ਨਾ ਕਿਤੇ ਬਾਣੀਆਂ ਵਾਲਾ ਖੂਹ,
ਜਿੱਥੇ ਠੰਡੇ ਪਾਣੀ ਨਾਲ ਨਹਾਉਂਦੇ ਸਾਂ।
ਇਕ ਦੂਜੇ ਤੋਂ ਅੱਗੇ ਹੋ ਹੋ ਤੜੀ ਨਾਲ
ਖੂਬ ਮਲ ਮਲ ਕੇ ਨਹਾਉਂਦੇ ਸਾਂ।
ਯਾਦਾਂ ਦੇ ਵਿਚ ਰਹਿ ਗਿਆ ਖੂਹ
ਅੱਖਾਂ ਨਾਲ ਦੇਖ ਆਇਆ ਹਾਂ।

ਤਾਈ ਕਿਸ਼ਨੋ ਦੀ ਕੱਠੀ ਗਾਇਬ ਸੀ
ਦਾਣੇ ਭਨਾ ਮਾਰ ਪਚਾ ਕੇ ਖਾਂਦੇ ਸੀ।
ਇਕ ਦੂਜੇ ਮੂਹਰੇ ਹੋ ਹੋ ਮੱਕੀ ਦੇ ਮੁਮਾਰੇ
ਛੱਲਿਆਂ ਦੀ ਦਾਲ ਬਣਾ ਖਾਂਦੇ ਸੀ।
ਦਿਸ਼ ਨੂੰ ਨੈਣਾਂ 'ਚ ਸੋਮੇ ਆ ਲਿਆਇਆ ਹਾਂ।

ਜੇਹੂ ਚਾਰਜ ਦੀ ਹੱਟ ਢਹਿ ਢੇਰੀ ਹੋ ਗਈ
ਪੱਗਾਂ ਰੰਗਾਉਣ ਲਈ ਮੇਲਾ ਜੁੜਦਾ ਸੀ।
ਕੰਨ ਪਾਈ ਨਾ ਸੁਣਦੀ ਸੀ ਉਦੋਂ

ਹਰੇਕ ਬੱਚਰ ਆ ਕੇ ਉੱਥੇ ਖੜ੍ਹਦਾ ਸੀ।
ਕਿੰਨੀ ਦੁਨੀਆ ਹੋ ਹੋ ਹੋ ਤੁਰਗੀ
ਵਿੱਛੜੀਆਂ ਰੂਹਾਂ ਨੂੰ ਚੇਤੇ ਕਰ ਆਇਆ ਹਾਂ।

ਗਲੀ ਮੁਹੱਲੇ ਤਾਂ ਸਭ ਖੁੱਲ੍ਹੇ ਹੋ ਗਏ
ਪਰ ਦਿਲ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਤੰਗ ਨੇ ਜਾਪੇ।
ਬਚਪਨ ਦੇ ਦਿਨਾਂ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਕੇ
ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਪਾਲਦੇ ਚੇਤੇ ਆਏ ਮਾਪੇ।
ਨੈਣਾਂ 'ਚ ਵਹਿ ਤੁਰੇ ਹੁੰਦੇ ਖਾਰੇ
ਹੁੱਥਕੀ ਹੁੱਥਕੀ ਰੋਮ ਆਇਆ ਹਾਂ।

ਪੜ੍ਹਾਉਣ ਵਾਲੇ ਉਹ ਭਲੇ ਮਾਸਟਰ
ਜੋ ਕੁੱਟਦੇ ਘੱਟ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਵੱਧ ਸੀ।
ਪੁੱਤਰਾਂ ਵਾਂਗ ਪਿਆਰ ਸੀ ਕਰਦੇ
ਆਪਸੀ ਮੁਕਾਬਲੇ ਕਰਾਉਂਦੇ ਵੱਧ ਸੀ।
ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਕੀਰਤੀ ਨੂੰ ਕਰ ਸਿਜਦਾ
ਸਕੂਲ ਨੂੰ ਵੀ ਸਿਜਦਾ ਕਰ ਆਇਆ ਹਾਂ।

ਕਿੰਨਾ ਕੁਝ ਪਿੱਛੇ ਰਹਿ ਗਿਆ
ਤੇ ਕਿੰਨਾ ਕੁਝ ਬਦਲ ਗਿਆ ਹੈ।
ਬੜੀ ਤਰੱਕੀ ਕੀਤੀ ਹੈ ਵੀਰੋ
ਪਿੰਡ ਦਾ ਨਕਸ਼ਾ ਬਦਲ ਗਿਆ ਹੈ।
ਬਚਪਨ ਦੇ ਬੋਲੀ ਸਾਥੀ ਸਾਰੇ
ਇਕ ਇਕ ਕਰ ਜਹਾਨੋਂ ਤੁਰ ਗਏ ਨੇ।
ਯਾਦਾਂ ਦੇ ਬੁਰਮਣ 'ਚ ਮਿੱਤਰੋ
ਉਹ ਗਾਂਗਲੇ ਦਿਨ ਭੁਰ ਗਏ ਨੇ।
ਸਭ ਨੂੰ ਆਪੋ ਆਪਣੀ ਥਾਂ 'ਤੇ ਜੀ
ਸਭ ਲਈ ਹਉਕਾ ਭਰ ਆਇਆ ਹਾਂ।

ਗੁਰਦਾਸਪੁਰ, ਮੰਦਰ, ਸ਼ਿਵ ਦਿਵਾਲੇ, ਪੀਰ ਖਾਨਾ,
ਮਸੀਤ, ਸਮਾਧਾਂ ਨੂੰ ਸਿੱਜਦਾ ਕਰ ਖੋਰ ਮਨਾਈ ਹੈ।
ਮਿਹਰਤ ਮੁਸ਼ੱਕਤ ਸਦਕਾ ਜੀਵਨ ਵਿਚ
ਇਕ ਵਿਲੱਖਣ ਤਰੱਕੀ ਪਾਈ ਹੈ।
ਰਗਾਂ ਵਿਚ ਰਮੇ ਪਿੰਡ ਕਾਂਝਲਾ ਨੂੰ
ਮੁੜ ਮੁੜ ਚੇਤੇ ਕਰ ਆਉਂਦਾ ਹਾਂ।
ਦਸਵੀ, ਮੱਸਿਆ, ਸੰਗਰਾਦ ਦਿਨਾਂ ਹੋਰ
ਬਰਸੀ ਸਮਾਗਮਾਂ 'ਤੇ ਗਾਜ਼ਰੀ ਭਰ ਆਇਆ ਹਾਂ।

ਜੜ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਸਦਾ ਜੁੜੇ ਹੋ ਰਹੀਏ
ਦਾਣੇ ਅੱਗੇ ਏਹੇ ਅਰਜ਼ ਗੁਜ਼ਾਰੀ ਹੈ।
ਲੱਖ ਤਰੱਕੀ ਪਾ ਜਾਈਏ ਭਾਵੇਂ ਪਰ
ਨਗਰ ਤੋਂ ਮੁੱਖ ਮੰਜ਼ਨ ਦੀ ਕਦੇ ਨਾ ਪਾਰੀ ਹੈ।
ਹੋਏ, ਬੀਤੇ, ਗੁਜ਼ਰੇ ਦੀਆਂ ਕਥਾ ਕਹਾਣੀਆਂ
ਦਿਮਾਗ ਵਿਚ ਭਰ ਲਿਆਇਆ ਹਾਂ।
ਅਪਣੇ ਪਿੰਡ ਦਾ ਗੇੜਾ ਲਾ ਆਇਆ ਹਾਂ।
ਬਚਪਨ ਦੇ ਦਿਨ ਚੇਤੇ ਕਰ ਆਇਆ ਹਾਂ।

ਸੰਬਾ. 094646-97781

ਸਫ਼ਾ 3 ਦੀ ਬਾਕੀ

ਰਿਸ਼ਤਿਆਂ ਦੇ ਸਾਵੇਂਪਨ 'ਚ ਪਰਜੀਵੀ ਸੋਚ ਘਾਤਕ...

ਹਨ। ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਨਿਰਮਾਤਾ ਜਾਂ ਅਜਿਹੇ ਲੋਕ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਫਿਲਮੀ ਦੁਨੀਆ ਦੀ ਚਮਕ-ਦਮਕ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਉਹ ਹਰਨਮ ਦੀ ਕਿਸੇ-ਕਿਸੇ ਕਹਾਣੀ ਉੱਤੇ ਕੁਝ ਲੱਖ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਵੀ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਪਰ ਨਤੀਜਾ ਕਦੇ ਵੀ ਚੰਗਾ ਨਾ ਨਿਕਲਿਆ। ਉਸ ਨੇ ਤਾਂ ਆਪਣੇ ਪੁਰਾਣੇ ਮਿੱਤਰ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨੂੰ ਵੀ ਚੁਨਾ ਲਗਾਉਣ ਵਿੱਚ ਗੁਰੁੱਖ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ। ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨੇ ਪੁਰਾਣੀ ਦੋਸਤੀ ਕਾਰਨ ਚਾਹੁੰਦੇ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਹਰਨਮ ਨਾਲੋਂ ਨਾਤਾ ਨਾ ਤੋੜਿਆ। ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਵਿਚਕਾਰ ਕਈ ਸਾਲ ਇਕ-ਦੂਜੇ ਤੋਂ ਦੂਰ ਰਹੇ। ਹਰਨਮ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਝੂਠ-ਸੱਚ ਤੇ ਦੁੱਖ-ਦਰਦ ਦੋਸਤ ਲਈ ਸਿਰਫ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਜ਼ਰ ਆਉਂਦਾ ਹੈ, ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਸਮੀਨ ਉਸ ਅੱਗੇ ਖੁੱਲ੍ਹ ਕੇ ਹਰ ਗੱਲ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਉਹ ਦੋਵਾਂ ਦੀ ਸੁਣਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੇ ਦੋਸਤ ਹੋਣੇ ਬਹੁਤ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹਨ, ਜੋ ਤੁਹਾਡੇ ਅੰਦਰਲੇ ਉਥਲ ਨੂੰ ਸੁੱਖ ਨਾਲ ਸੁਣ ਸਕਣ। ਉਹ ਜਾਣਦਾ ਦੋਵਾਂ ਨੂੰ ਹੈ, ਦੋਵੇਂ ਆਪਣੀ-ਆਪਣੀ ਥਾਂ ਠੀਕ ਵੀ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ ਤੇ ਆਪਣੇ ਸਵਾਰਥ ਨੂੰ ਮੁੱਖ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਆਪਣੇ ਦਾਮਨ ਉੱਤੇ ਕੋਈ ਦਾਗ਼ ਵੀ ਨਹੀਂ ਲੱਗਣ ਦੇਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ।

ਨਾਵਲ ਇਹ ਵੀ ਦੱਸਦਾ ਹੈ ਕਿ ਫਿਲਮੀ ਦੁਨੀਆ ਵਿੱਚ ਪੈਸਾ ਲਗਾਉਣ ਵਾਲੇ ਹਮੇਸ਼ਾ ਹੀ ਨਾਮਵਰ ਸ਼ਖਸੀਅਤਾਂ ਤੇ ਪੈਸੇ ਵਾਲੇ ਅਮੀਰ ਲੋਕ ਹੀ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਬੇਬਾਪ ਪੈਸੇ ਹੋ ਤੇ ਉਹ ਚੁਸ ਚੁਸ ਨੂੰ ਇੱਧਰ-ਉੱਧਰ ਖੋਤਵੀ ਵਿੱਚ ਲਗਾ ਕੇ ਇਸ ਨੂੰ ਹੋਰ ਦੁਣਾ-ਚੌਗੁਣਾ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਉਦਯੋਗਪਤੀ, ਫੈਕਟਰੀਆਂ ਵਾਲੇ, ਯਹਿਰ ਦੇ ਨਾਅ 'ਤੇ ਡੇਰੇ ਚਲਾਉਣ ਵਾਲੇ ਰਾਮੇ ਮਾਂ ਜਿਰ, ਗੁਰਦੁਆਰਿਆਂ ਦੇ ਵੱਡੇ ਪ੍ਰਧਾਨ, ਠੇਕੇਦਾਰ, ਰਾਜਨੀਤਕ ਆਦਿ ਸਭ ਸ਼ਾਮਲ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਕਿਉਂਕਿ ਪੈਸਾ ਹੀ ਇਨ੍ਹਾਂ ਗਿਣੇ-ਚੁਣੇ ਲੋਕਾਂ ਕੋਲ ਹੈ ਤੇ ਫਿਲਮਾਂ ਉੱਤੇ ਕਈ-ਕਈ ਕਰੋੜਾਂ ਖਰਚ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਜੇ ਇਕ ਵਾਰ ਕੋਈ ਫਿਲਮ ਕਾਮਯਾਬ ਹੋ ਗਈ ਤਾਂ ਉਹ ਕਈ ਸੌ ਗੁਣਾ ਬਣ ਕੇ ਵਾਪਸ ਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

'ਪਰਜੀਵੀ' ਰਾਹੀਂ ਨਾਵਲਕਾਰ ਨੇ ਫਿਲਮੀ ਦੁਨੀਆ ਦੇ ਅੰਦਰੂਨੀ ਪੱਖਾਂ, ਆਲੋ-ਦੁਆਲੇ ਦੇ ਮਾਹੌਲ, ਕਾਮਯਾਬੀ-ਨਾਕਾਮੀ, ਪੌੜੀ ਬਣਾ ਕੇ ਅੱਗੇ ਵਧਣ ਜਿਹੇ ਕਈ ਵਰਤਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਬਿਰਤਰਤ ਵਿੱਚ ਵੇਖ ਕੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ। ਹਰ ਬੰਦਾ ਚੰਗੇ-ਮਾੜੇ ਹਾਲਾਤ ਦੀ ਉੱਪਜ ਹੈ। ਹਰਨਮ ਵਿੱਚ ਭਾਵੇਂ ਕਿੰਨੀਆਂ ਹੀ ਮਾੜੀਆਂ ਆਦਤਾਂ

ਰਹੀਆਂ ਹੋਣ, ਪਰ ਉਸ ਨੇ ਖੁਸ਼ਬੂ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਧੀ ਵਾਂਗ ਹੀ ਪਿਆਰ ਕੀਤਾ। ਉਸ ਨੇ ਕਦੇ ਉਸ ਉੱਤੇ ਇਹ ਜ਼ਾਹਰ ਨਹੀਂ ਹੋਣ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਉਹ ਉਸ ਦਾ ਪਿਤਾ ਨਹੀਂ। ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਹੋ ਸਕਿਆ, ਖੁਸ਼ਬੂ ਨੂੰ ਡਿਪਰੈਸ਼ਨ ਦੀ ਬਿਮਾਰੀ ਵਿੱਚੋਂ ਕੱਢਣ ਲਈ ਹਮੇਸ਼ਾ ਉਸ ਦਾ ਸਾਥ ਦਿੱਤਾ। ਉਸ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਆਵਿਸ ਵਿੱਚ ਬਿਠਾ ਕੇ ਉਸ ਦੇ ਆਤਮ-ਵਿਕਾਸ ਵਿੱਚ ਵਾਧਾ ਕਰਨਾ ਚਾਹਿਆ। ਉਸ ਦੇ ਵਿਆਹ ਵਿੱਚ ਬਾਪ ਹੋਣ ਦਾ ਫ਼ਰਜ਼ ਨਿਭਾਉਣ ਲਈ ਜਸਮੀਨ ਨਾਲ ਖੜਾ ਹੋਇਆ। ਹੁਣ ਜਦੋਂ ਫਿਰ ਸੰਜੀਵਨੀ ਦੇ ਫੋਨ ਤੋਂ ਉਸ ਦੇ ਡਿਪਰੈਸ਼ਨ ਦਾ ਸ਼ਿਕਾਰ ਹੋਣ ਤੇ ਹਸਪਤਾਲ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਣ ਦਾ ਪਤਾ ਲੱਗਾ ਤਾਂ ਉਸ ਨੇ ਤੁਰੰਤ ਜਲੰਧਰ ਤੋਂ ਮੁੱਖੀ ਜਾਣ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰ ਲਿਆ। ਅਜਿਹੀ ਇਕ ਖੁਸ਼ੀ ਵੀ ਬੰਦੇ ਦੇ ਦਸ ਝੂਠ ਮਾੜ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਫੀ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਤੋਂ ਪਤਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਹਰਨਮ ਵੀ ਇਨਸਾਨ ਹੈ, ਜਿਸ ਅੰਦਰ ਦਿਲ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਜਜ਼ਬਾਤ ਹਨ। ਉਸ ਨੇ ਸ਼ੁਰੂ ਤੋਂ ਖੁਸ਼ਬੂ ਨੂੰ ਧੀ ਮੰਨਿਆ, ਭਾਵੇਂ ਸੰਜੀਵਨੀ ਰਾਹੀਂ ਉਹ 'ਨੈਟਵਰਕਿੰਗ' ਤੱਕ ਦਾ ਦਾਵ ਲਗਾਏ ਬੈਠਾ ਹੈ, ਪਰ ਖੁਸ਼ਬੂ ਨਾਲ ਉਸ ਦਾ ਸਨੇਹ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਸਵਾਰਥ ਦਾ ਹੋ, ਕਿਉਂਕਿ ਖੁਸ਼ਬੂ ਦਾ ਉਸ ਉੱਤੇ ਆਪਣੇ ਬਾਪ ਵਜੋਂ ਭਰੋਸਾ ਕਰਨਾ ਹੀ ਉਸ ਲਈ ਵੱਡੀ ਪੁੱਜੀ ਹੈ। ਬਿਮਾਰੀ ਵੇਲੇ ਵੀ ਜੋ ਖੁਸ਼ਬੂ ਉਸ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਜ਼ਾਹਰ ਹੈ, ਹਰ ਰਿਸ਼ਤੇ ਦੀ ਬੁਨਿਆਦ ਵਿੱਚ ਸਵਾਰਥ ਨਹੀਂ ਭਰੋਸੇ ਹੀ ਜਿੱਤਦੇ ਹਨ।

ਸਮਾਜ ਵਿੱਚ ਅਸੀਂ ਸਾਰੇ ਹੀ ਇਕ-ਦੂਜੇ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦੇ ਤੇ ਆਪਸੀ ਸਹਾਰਾ ਬਣਦੇ ਹਾਂ। ਪਰ ਜਦੋਂ ਬੰਦਾ ਆਪਣੇ ਹੀ ਸਹਾਰੇ ਨੂੰ ਹੀ ਖਾਣ ਲੱਗ ਜਾਵੇ, ਉਸ ਤੋਂ ਆਪਣਾ ਸਾਰਾ ਭਾਰ ਬੋਜ਼ਮੀ ਨਾਲ ਪਾ ਕੇ ਲਾਪਰਵਾਹ ਹੋ ਜਾਵੇ, ਤਾਂ ਇਹ 'ਪਰਜੀਵੀ' ਸਥਿਤੀ ਨਿਰਭਰ ਬੰਦੇ ਨੂੰ ਭਾਵੇਂ ਲਾਹੇਵੰਦ ਲੱਗੇ, ਪਰ ਇਸ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਾਂ ਦੇ ਬਦਲਣ ਹੋਣ ਵਿੱਚ ਦੇਰ ਨਹੀਂ ਲੱਗਦੀ।

ਲੋਕਾਂ ਤੇ ਫਿਲਮਾਂ ਅਕਸਰ ਘਟਨਾਵਾਂ ਤੇ ਪਾਤਰਾਂ ਦੇ ਮਨੋਕਲਪਿਤ ਹੋਣ ਦਾ ਸੰਕੇਤ ਪ੍ਰਸਾਰ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਪਰ ਮਨੁੱਖੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦੇ ਵਰਤਾਰਿਆਂ ਦਾ ਤਾਣਾ-ਬਾਣਾ ਕਿਸੇ ਨਾ ਕਿਸੇ ਨਾਲ ਟਕਰਾ ਕੇ, ਕਿਧਰੇ ਤੇ ਕਿਸੇ ਨਾਲ ਮਿਲ ਵੀ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਆਖਰ ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਸਮਾਜ ਵਿੱਚੋਂ ਹੀ ਤਾਂ ਸਭ ਗ੍ਰਹਿਣ ਕਰਨਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

ਸੰਬਾ. 98681-82835

ਸਫ਼ਾ 1 ਦੀ ਬਾਕੀ

ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਸਿੱਕਾ ਬਚਾਉਣਾ ਹੈ। ਇਸ ਦਾ ਅਧਾਰ ਹੈ ਕਿ ਜਨਵਰੀ 2026 ਵਿੱਚ ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਸਿੱਕਾ ਭੰਡਾਰ 723.8 ਬਿਲੀਅਨ ਡਾਲਰ ਸਨ ਅਤੇ ਵਰਵਰੀ 728.5 ਬਿਲੀਅਨ ਡਾਲਰ ਸਨ, ਪਰ ਮਈ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਹਫ਼ਤੇ ਦੇ ਅਖੀਰ ਵਿੱਚ ਇਹ ਭੰਡਾਰ 690.7 ਬਿਲੀਅਨ ਡਾਲਰ ਚਲਿਆ ਗਿਆ। ਜਨਵਰੀ ਦੇ ਮੁਕਾਬਲੇ ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਸਿੱਕਾ ਭੰਡਾਰ ਵਿੱਚ 33.1 ਬਿਲੀਅਨ ਡਾਲਰ ਦੀ ਕਮੀ ਆਈ ਹੈ। (ਪਾਠਕਾਂ ਦੀ ਸੋਝ ਲਈ ਇੱਕ ਗਜ਼ਾਰ ਲੱਖ ਦਾ ਇੱਕ ਬਿਲੀਅਨ)। ਇਸ ਸਮੇਂ ਕੌਮਾਂਤਰੀ ਬਾਜ਼ਾਰ ਵਿੱਚ ਜੋ ਹਾਲਾਤ ਬਣੇ ਹੋਏ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਸਿੱਕੇ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਵਧ ਰਹੀ ਹੈ। ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਸਿੱਕੇ ਦੀ ਘਾਟ ਦੇ ਦੋ ਵੱਡੇ ਕਾਰਨ ਹਨ। ਇੱਕ ਤਾਂ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਭਾਰਤੀ ਕਰੰਸੀ ਦੀ ਕਦਰ ਲਗਾਤਾਰ ਘਟ ਰਹੀ ਹੈ। ਇਸ ਸਮੇਂ ਅਮਰੀਕੀ ਡਾਲਰ ਦੀ ਕੀਮਤ 97 ਰੁਪਏ, ਯੂਰੋ ਦੀ 111 ਰੁਪਏ, ਬਰਤਾਨਵੀ ਪੌਂਡ ਦੀ 128 ਰੁਪਏ, ਕਨੇਡੀਅਨ ਡਾਲਰ 70 ਰੁਪਏ ਅਤੇ ਆਸਟਰੇਲੀਅਨ ਡਾਲਰ 69 ਰੁਪਏ ਹੈ। ਡਾਕਟਰ ਮਨਮੋਹਨ ਸਿੰਘ ਦੇ ਸਮੇਂ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਕਰੰਸੀ ਦਰ (ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸਰਕਾਰ ਕਰੰਸੀ ਦੀ ਕੀਮਤ ਤੈਅ ਕਰਦੀ ਸੀ) ਵਾਲਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਖ਼ਤਮ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ, ਉਸ ਦੀ ਥਾਂ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਕੀਮਤ ਪ੍ਰਬੰਧ (Floating) ਲਾਗੂ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ ਖੁੱਲ੍ਹੀ ਕਰੰਸੀ ਮੰਡੀ ਵਿੱਚ, ਕਿਸੇ ਕਰੰਸੀ ਦੀ ਮੰਗ ਅਤੇ ਸਪਲਾਈ ਅਨੁਸਾਰ ਕਰੰਸੀ ਦੀ ਕੀਮਤ ਤੈਅ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਹੁਣ ਕਰੰਸੀ ਦੀ ਕੀਮਤ ਨੂੰ ਸਰਕਾਰ ਤੈਅ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ, ਪਰ ਵਿੱਤੀ ਸਾਧਨਾਂ ਰਾਹੀਂ ਇਸ ਨੂੰ ਠੰਮ੍ਹਣਾ ਜ਼ਰੂਰ ਦੇ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ ਆਪਣੀ ਕਰੰਸੀ ਦੀ ਲੁੜਕਣ ਨੂੰ ਠੰਮ੍ਹਣਾ ਦੇਣ ਲਈ ਵਿੱਤੀ ਬਾਜ਼ਾਰ ਵਿੱਚ ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਸਿੱਕਾ ਸੁੱਟਦੀ ਰਹੀ ਹੈ। ਇਸ ਨਾਲ ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਸਿੱਕੇ ਦੇ ਭੰਡਾਰਾਂ ਵਿੱਚ ਕਮੀ ਆਈ ਹੈ, ਪਰ ਕੇਵਲ ਇਹੋ ਇੱਕ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਇਸ ਦਾ ਦੂਸਰਾ ਕਾਰਨ ਹੈ, ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਸਿੱਕੇ ਦੀ ਆਮਦ ਦਾ ਸੁਝਾ। ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਸਿੱਕੇ ਦੀ ਆਮਦ ਦਾ ਇੱਕ ਸਾਧਨ ਵਿਦੇਸ਼ ਵਪਾਰ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਪਰ ਇਹ ਤਦ ਹੀ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੇਕਰ ਆਯਾਤ ਨਾਲੋਂ ਨਿਰਯਾਤ ਵਧੇਰੇ ਹੋਵੇ ਅਤੇ ਵਪਾਰ ਵਿੱਚੋਂ ਲਾਭ ਹੋਵੇ, ਪਰ 2025-26 ਦੇ ਮਹੀਨੇ ਵੱਲੋਂ ਵਿੱਚ 979 ਬਿਲੀਅਨ ਡਾਲਰ ਦਾ ਆਯਾਤ ਹੋਇਆ ਅਤੇ 860 ਬਿਲੀਅਨ ਡਾਲਰ ਦਾ ਨਿਰਯਾਤ ਹੋਇਆ। ਇਸ ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ ਕਿ ਵਿਦੇਸ਼ ਵਪਾਰ ਵਿੱਚ 119 ਬਿਲੀਅਨ ਡਾਲਰ ਦਾ ਘਾਟਾ ਰਿਹਾ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵਿਦੇਸ਼ ਵਪਾਰ ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਸਿੱਕੇ ਦੇ ਭੰਡਾਰ ਨੂੰ ਵਧਾਉਣ ਦਾ ਸਾਧਨ ਨਾ ਹੋ ਕੇ ਘਟਾਉਣ ਦਾ ਸਾਧਨ ਬਣਿਆ। ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਸਿੱਕੇ ਦਾ ਦੂਸਰਾ ਸਾਧਨ ਮਾਲੀ ਬਾਜ਼ਾਰ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਵਿੱਤੀ ਸਰਮਾਏ ਦੀ ਖਸਲਤ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਦੀ ਠੋਸ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲੀ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਲੈਨਿਨ ਨੇ ਕ੍ਰੂਪਨ ਕੱਟ ਕੇ

ਸਰਮਾਇਆ ਲਾਉਣਾ ਕਿਹਾ ਹੈ, ਇਸ ਕਰਕੇ ਇਹ ਮੁਨਾਫ਼ੇ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ 'ਚ ਉੱਧਰ ਨੂੰ ਉਡਾਰੀ ਮਾਰ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਇੱਕ ਉਡਾਰੀ ਮਾਰ ਸਰਮਾਇਆ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਆ ਰਹੇ ਸੰਕਟ ਦੀ ਆਗੂ ਸ਼ਕਤੀ ਦੇ ਅਖੀਰ ਵਿੱਚ ਇਹ ਭੰਡਾਰ 690.7 ਬਿਲੀਅਨ ਡਾਲਰ ਚਲਿਆ ਗਿਆ। ਜਨਵਰੀ ਦੇ ਮੁਕਾਬਲੇ ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਸਿੱਕਾ ਭੰਡਾਰ ਵਿੱਚ 33.1 ਬਿਲੀਅਨ ਡਾਲਰ ਦੀ ਕਮੀ ਆਈ ਹੈ। (ਪਾਠਕਾਂ ਦੀ ਸੋਝ ਲਈ ਇੱਕ ਗਜ਼ਾਰ ਲੱਖ ਦਾ ਇੱਕ ਬਿਲੀਅਨ)। ਇਸ ਸਮੇਂ ਕੌਮਾਂਤਰੀ ਬਾਜ਼ਾਰ ਵਿੱਚ ਜੋ ਹਾਲਾਤ ਬਣੇ ਹੋਏ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਸਿੱਕੇ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਵਧ ਰਹੀ ਹੈ। ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਸਿੱਕੇ ਦੀ ਘਾਟ ਦੇ ਦੋ ਵੱਡੇ ਕਾਰਨ ਹਨ। ਇੱਕ ਤਾਂ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਭਾਰਤੀ ਕਰੰਸੀ ਦੀ ਕਦਰ ਲਗਾਤਾਰ ਘਟ ਰਹੀ ਹੈ। ਇਸ ਸਮੇਂ ਅਮਰੀਕੀ ਡਾਲਰ ਦੀ ਕੀਮਤ 97 ਰੁਪਏ, ਯੂਰੋ ਦੀ 111 ਰੁਪਏ, ਬਰਤਾਨਵੀ ਪੌਂਡ ਦੀ 128 ਰੁਪਏ, ਕਨੇਡੀਅਨ ਡਾਲਰ 70 ਰੁਪਏ ਅਤੇ ਆਸਟਰੇਲੀਅਨ ਡਾਲਰ 69 ਰੁਪਏ ਹੈ। ਡਾਕਟਰ ਮਨਮੋਹਨ ਸਿੰਘ ਦੇ ਸਮੇਂ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਕਰੰਸੀ ਦਰ (ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸਰਕਾਰ ਕਰੰਸੀ ਦੀ ਕੀਮਤ ਤੈਅ ਕਰਦੀ ਸੀ) ਵਾਲਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਖ਼ਤਮ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ, ਉਸ ਦੀ ਥਾਂ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਕੀਮਤ ਪ੍ਰਬੰਧ (Floating) ਲਾਗੂ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ ਖੁੱਲ੍ਹੀ ਕਰੰਸੀ ਮੰਡੀ ਵਿੱਚ, ਕਿਸੇ ਕਰੰਸੀ ਦੀ ਮੰਗ ਅਤੇ ਸਪਲਾਈ ਅਨੁਸਾਰ ਕਰੰਸੀ ਦੀ ਕੀਮਤ ਤੈਅ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਹੁਣ ਕਰੰਸੀ ਦੀ ਕੀਮਤ ਨੂੰ ਸਰਕਾਰ ਤੈਅ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ, ਪਰ ਵਿੱਤੀ ਸਾਧਨਾਂ ਰਾਹੀਂ ਇਸ ਨੂੰ ਠੰਮ੍ਹਣਾ ਜ਼ਰੂਰ ਦੇ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ ਆਪਣੀ ਕਰੰਸੀ ਦੀ ਲੁੜਕਣ ਨੂੰ ਠੰਮ੍ਹਣਾ ਦੇਣ ਲਈ ਵਿੱਤੀ ਬਾਜ਼ਾਰ ਵਿੱਚ ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਸਿੱਕਾ ਸੁੱਟਦੀ ਰਹੀ ਹੈ। ਇਸ ਨਾਲ ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਸਿੱਕੇ ਦੇ ਭੰਡਾਰਾਂ ਵਿੱਚ ਕਮੀ ਆਈ ਹੈ, ਪਰ ਕੇਵਲ ਇਹੋ ਇੱਕ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਇਸ ਦਾ ਦੂਸਰਾ ਕਾਰਨ ਹੈ, ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਸਿੱਕੇ ਦੀ ਆਮਦ ਦਾ ਸੁਝਾ। ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਸਿੱਕੇ ਦੀ ਆਮਦ ਦਾ ਇੱਕ ਸਾਧਨ ਵਿਦੇਸ਼ ਵਪਾਰ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਪਰ ਇਹ ਤਦ ਹੀ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੇਕਰ ਆਯਾਤ ਨਾਲੋਂ ਨਿਰਯਾਤ ਵਧੇਰੇ ਹੋਵੇ ਅਤੇ ਵਪਾਰ ਵਿੱਚੋਂ ਲਾਭ ਹੋਵੇ, ਪਰ 2025-26 ਦੇ ਮਹੀਨੇ ਵੱਲੋਂ ਵਿੱਚ 979 ਬਿਲੀਅਨ ਡਾਲਰ ਦਾ ਆਯਾਤ ਹੋਇਆ ਅਤੇ 860 ਬਿਲੀਅਨ ਡਾਲਰ ਦਾ ਨਿਰਯਾਤ ਹੋਇਆ। ਇਸ ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ ਕਿ ਵਿਦੇਸ਼ ਵਪਾਰ ਵਿੱਚ 119 ਬਿਲੀਅਨ ਡਾਲਰ ਦਾ ਘਾਟਾ ਰਿਹਾ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵਿਦੇਸ਼ ਵਪਾਰ ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਸਿੱਕੇ ਦੇ ਭੰਡਾਰ ਨੂੰ ਵਧਾਉਣ ਦਾ ਸਾਧਨ ਨਾ ਹੋ ਕੇ ਘਟਾਉਣ ਦਾ ਸਾਧਨ ਬਣਿਆ। ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਸਿੱਕੇ ਦਾ ਦੂਸਰਾ ਸਾਧਨ ਮਾਲੀ ਬਾਜ਼ਾਰ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਵਿੱਤੀ ਸਰਮਾਏ ਦੀ ਖਸਲਤ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਦੀ ਠੋਸ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲੀ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਲੈਨਿਨ ਨੇ ਕ੍ਰੂਪਨ ਕੱਟ ਕੇ

ਆਰਥਿਕ ਸੰਕਟ, ਸਰਕਾਰ ਅਤੇ ਲੋਕ...

ਸਰਮਾਇਆ ਲਾਉਣਾ ਕਿਹਾ ਹੈ, ਇਸ ਕਰਕੇ ਇਹ ਮੁਨਾਫ਼ੇ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ 'ਚ ਉੱਧਰ ਨੂੰ ਉਡਾਰੀ ਮਾਰ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਇੱਕ ਉਡਾਰੀ ਮਾਰ ਸਰਮਾਇਆ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਆ ਰਹੇ ਸੰਕਟ ਦੀ ਆਗੂ ਸ਼ਕਤੀ ਦੇ ਅਖੀਰ ਵਿੱਚ ਇਹ ਭੰਡਾਰ 690.7 ਬਿਲੀਅਨ ਡਾਲਰ ਚਲਿਆ ਗਿਆ। ਜਨਵਰੀ ਦੇ ਮੁਕਾਬਲੇ ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਸਿੱਕਾ ਭੰਡਾਰ ਵਿੱਚ 33.1 ਬਿਲੀਅਨ ਡਾਲਰ ਦੀ ਕਮੀ ਆਈ ਹੈ। (ਪਾਠਕਾਂ ਦੀ ਸੋਝ ਲਈ ਇੱਕ ਗਜ਼ਾਰ ਲੱਖ ਦਾ ਇੱਕ ਬਿਲੀਅਨ)। ਇਸ ਸਮੇਂ ਕੌਮਾਂਤਰੀ ਬਾਜ਼ਾਰ ਵਿੱਚ ਜੋ ਹਾਲਾਤ ਬਣ

ਇਨਕਲਾਬੀ ਐਲਾਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੇ ਪੂਰੀ ਮਨੁੱਖਤਾ ਨੂੰ ਇੱਕ ਜੱਟ ਕਰ ਦੇਣਾ ਸੀ। 1854 ਵਿੱਚ ਪਹਿਲੀ ਟਰਾਂਸ ਐਟਲਾਂਟਿਕ ਕੇਬਲ ਵਿਛਾਈ ਗਈ ਅਤੇ ਇਸ ਪਿੱਛੋਂ 19ਵੀਂ ਸਦੀ ਦੌਰਾਨ ਟੈਲੀਗਰਾਮ ਰਾਹੀਂ ਸੰਚਾਰ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਬੇਹੱਦ ਤੇਜ਼ੀ ਆ ਗਈ। ਇਸ ਟੈਲੀਗਰਾਫ਼ ਨੇ ਇੱਕ-ਦੂਜੇ ਤੱਕ ਛੇਤੀ ਸੁਨੇਹਾ ਪਹੁੰਚਾਉਣਾ ਸੰਭਵ ਕੀਤਾ, ਪ੍ਰੰਤੂ ਆਮ ਲੋਕਾਂ ਤੋਂ ਵੱਧ ਇਸ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਦੂਰਦੀ ਚੀਆਂ ਬਸਤੀਵਾਦੀ ਹਕੂਮਤਾਂ ਨੇ ਆਪਣੀਆਂ ਬਸਤੀਆਂ ਉੱਤੇ ਹਕੂਮਤ ਕਰਨ ਅਤੇ ਉੱਥੋਂ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਅਤੇ ਬਗ਼ਾਵਤਾਂ ਨੂੰ ਦਬਾਉਣ ਲਈ ਕੀਤਾ। ਇਹ ਤਾਰਾਂ ਮਹਾਂਦੀਪਾਂ

ਦੌਰਾਨ ਅੰਕੜਿਆਂ ਦੀ ਆਵਾਜਾਈ ਦਾ ਸਾਧਨ ਬਣ ਕੇ ਸੰਸਾਰ ਪੱਧਰ ਦੇ ਸੰਚਾਰ ਅਤੇ ਸਮਾਜ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹਨ। ਅੱਜ ਵੀ ਸਮੁੰਦਰਾਂ ਵਿੱਚ ਵਿਛੋਲੀਂ ਤਾਰਾਂ ਰਾਹੀਂ ਡਿਜੀਟਲ ਅੰਕੜਿਆਂ ਨੂੰ ਪੂਰੇ ਸੰਸਾਰ ਅੰਦਰ ਸੰਚਾਰਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਤਾਰਾਂ ਜਾਂ ਕੇਬਲਾਂ ਬਸਤੀਵਾਦ ਦੀ ਉਪਜ ਹਨ। ਸ਼ਾਇਦ ਇਹਨਾਂ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਯੂਰਪੀਅਨ ਬਸਤੀਵਾਦੀ ਮੁਲਕ ਆਪਣੀਆਂ ਏਸ਼ਿਆਈ ਅਤੇ ਅਫ਼ਰੀਕੀ ਬਸਤੀਆਂ ਉੱਤੇ ਏਨਾ ਲੰਬਾ ਸਮਾਂ ਹਕੂਮਤ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਰ ਸਕੇ। ਪ੍ਰੰਤੂ ਸਮੁੰਦਰ ਵਿੱਚ ਤਾਰਾਂ ਵਿਛਾਉਣੀਆਂ ਏਨਾ ਸੌਖਾ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਸਮੁੰਦਰ ਦੀਆਂ ਛੱਲਾਂ ਅਤੇ ਠੰਢਾ ਗਰਮ ਮੌਸਮ ਇਹਨਾਂ ਤਾਰਾਂ ਨੂੰ ਨੁਕਸਾਨ ਪਹੁੰਚਾਉਂਦਾ ਸੀ। ਬਸਤੀਵਾਦੀ ਇੰਜੀਨੀਅਰਾਂ ਨੇ ਖੋਜ ਕੀਤੀ ਕਿ ਜੇਕਰ ਇਹਨਾਂ ਤਾਰਾਂ ਦੇ ਆਲੇ-ਦੁਆਲੇ ‘ਪਲੈਕੁਇਮ ਗੱਟਾ’ ਨਾਮ ਦੇ ਦੱਖਣ ਪੂਰਬੀ ਖੇਤ ਤੋਂ ਨਿਕਲਣ ਵਾਲੀ ਗੁੰਦ ਜਾਂ ਰਬੜ ਦੀਆਂ ਚਾਰ ਤਹਿਆਂ ਲਪੇਟ ਦਿੱਤੀਆਂ ਜਾਣ ਤਾਂ ਇਹ ਤਾਰਾਂ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਰਹਿ ਸਕਦੀਆਂ ਸਨ। ਸੋ ਜਿਵੇਂ ਦੁਨੀਆ ਦਾ ਸਬਮੈਰੀਨ ਟੈਲੀਗਰਾਫ਼ ਦਾ ਕਾਰੋਬਾਰ ਵਧਦਾ ਗਿਆ, ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਸ ਪੇਂਦੇ ਦੀ ਮੰਗ ਵਧਦੀ ਗਈ। ਬਸਤੀਵਾਦੀ

ਕਾਰੋਬਾਰੀਆਂ ਵੱਲੋਂ ਮਲਾਈ ਅਤੇ ਚੀਨੀ ਮਜ਼ਦੂਰਾਂ ਨੂੰ ਇਹਨਾਂ ਰੁੱਖਾਂ ਦੀ ਕਟਾਈ ਕਰਕੇ ਰਬੜ ਇਕੱਠੀ ਕਰਨ ਦੇ ਖਤਰਨਾਕ ਮੰਮ ਲਈ ਨਿਗੂਣੇ ਜਿਹੇ ਪੈਸੇ ਦਿੱਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਰਬੜ ਨੂੰ ਪ੍ਰੈੱਸ ਕਰਕੇ ਸਿੰਗਾਪੁਰ ਦੀ ਮੰਡੀ ਰਾਹੀਂ ਬਰਤਾਨਵੀ ਮੰਡੀ ਵਿੱਚ ਪਹੁੰਚਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਸੀ। ਇੱਥੇ ਇਸ ਨੂੰ ਮਜ਼ਬੂਤ ਕੇਬਲ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਵਰਤਿਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ।

ਪੂਰੇ ਵੱਡੇ ਪੱਧੇ ਵਿੱਚੋਂ ਤਕਰੀਬਨ 11 ਆਉਂਸ ਰਬੜ ਨਿਕਲਦੀ ਸੀ, ਪ੍ਰੰਤੂ 1857 ਵਿੱਚ ਪਹਿਲੀ ਟਰਾਂਸ-ਐਟਲਾਂਟਿਕ ਕੇਬਲ ਕਰੀਬ 1800 ਮੀਲ ਲੰਬੀ ਅਤੇ 2 ਹਜ਼ਾਰ ਟਨ ਵਜ਼ਨ ਦੀ ਸੀ, ਜਿਸ ਲਈ ਲੱਗਭੱਗ 250 ਟਨ ਰਬੜ ਲੋੜੀਂਦੀ ਸੀ। ਇਸ ਪਦਾਰਥ ਦਾ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਟੋਨ ਪੈਦਾ ਕਰਨ ਲਈ 9 ਲੱਖ ਰੁੱਖਾਂ ਦੇ ਤਣਿਆਂ ਦੀ ਲੋੜ ਪੈਂਦੀ ਸੀ। ਫਿਰ ਕੀ ਸੀ, ਮਲੇਸ਼ੀਆ ਅਤੇ ਸਿੰਗਾਪੁਰ ਦੇ ਜੰਗਲਾਂ ਨੂੰ ਸਾਫ਼ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। 1880ਵਿਆਂ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਸਾਲਾਂ ਤੱਕ ਇਹ ਰੁੱਖ ਧਰਤੀ ਤੋਂ ਗਾਇਬ ਹੋ ਗਿਆ। ਆਪਣੀ ਸਪਲਾਈ ਚੇਨ ਨੂੰ ਬਚਾਉਣ ਦੇ ਆਖਰੀ ਯਤਨ ਵਜੋਂ ਬਰਤਾਨੀਆ ਹਕੂਮਤ ਨੇ 1883 ਵਿੱਚ ਰਬੜ ਕੱਢਣ ਉੱਤੇ ਮੁਕੰਮਲ ਪਾਬੰਦੀ ਲਾ ਦਿੱਤੀ, ਪਰ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਰੁੱਖ ਅਲਪ ਹੋ ਚੁੱਕੇ ਸੀ। ਸੰਸਾਰ ਸੂਰਬਤ ਅਰਥਚਾਰਿਆਂ ਦੇ ਉਦੇ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਵਿਕਟੋਰੀਅਨ ਯੁੱਗ ਦੀ ਇਹ ਉਦਾਰਵਾਦ ਦਸਮਾਉਣੀ ਹੈ ਕਿ ਕਿਵੇਂ ਤਕਨਾਲੋਜੀ, ਇਸ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਤ ਮਾਲ ਅਸਥਾਯ, ਵਾਤਾਵਰਣ ਅਤੇ ਕਿਰਤ ਅਮਲ ਦੇ ਸਿਰਤੇ ਵਿੱਚ-ਦੂਜੇ ਨਾਲ ਜੁੜੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਸੰਚਾਰ ਤਕਨਾਲੋਜੀ ਨੇ ਜੋ ਵਿਕਟੋਰੀਅਨ ਯੁੱਗ ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ, ਉਹ ਹੁਣ ਅੱਜ ਦੇ ਮਸ਼ਹੂਰੀ ਬੁੱਧੀ ਦੇ ਯੁੱਗ ਵਿੱਚ ਹੋ ਰਿਹਾ ਹੈ। 19ਵੀਂ ਸਦੀ ਦੇ ਮਲੇਸ਼ੀਆ-ਸਿੰਗਾਪੁਰ ਦੇ ਸਾਫ਼ ਜੰਗਲ ਅਤੇ 21ਵੀਂ ਸਦੀ ਦੀਆਂ ਚੀਨੀ, ਅਮਰੀਕੀ ਕਾਲੀਆਂ ਈਲਾਂ ਸੰਸਾਰ ਸਮਾਜੇਦਾਰੀ ਵੱਲੋਂ ਕੁਦਰਤ ਦੀ ਲਈ ਗਈ ਬਲੀ ਦੀਆਂ ਹੀ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹਨ।

ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅੱਜ ਦੀ ਸੰਸਾਰਕ ਕੰਪਿਊਟਰਨ ਜਿਸ ਦੇ ਆਸਰੇ ਮਨੁੱਖੀ ਬੁੱਧੀ ਜਾਂ ਐਲਗੌਰਿਥਮਾਂ ਕੰਮ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ, ਉਸ ਦੇ ਵੀ ਆਪਣੇ ਹਨੇਰੇ ਪੂਰਵ-ਇਤਿਹਾਸ ਹਨ। ਅੱਜ ਦੇ ਵਿਸ਼ਾਲ ਮਨੁੱਖੀ ਬੁੱਧੀ ਸਿਸਟਮ ਵਾਤਾਵਰਣ ਅਤੇ ਮਨੁੱਖੀ ਅੰਕੜਿਆਂ ਦਾ ਸ਼ਿਕਾਰ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ ਪ੍ਰੰਤੂ ਪਹਿਲਾਂ ਜ਼ਿਕਰ ਵਿੱਚ ਆਏ ਵਿਕਟੋਰੀਅਨ ਯੁੱਗ ਵਿੱਚ ਵੀ ਇਹਨਾਂ ਨਾਲ ਜੁੜੇ ਇਹਦੇ ਨੇਕ ਨਹੀਂ ਸਨ। ਐਲਗੌਰਿਥਮਕ ਕੰਪਿਊਟੇਸ਼ਨ ਦਾ ਅਡੱਬ ਵੀ ਵਿਕਟੋਰੀਅਨ ਯੁੱਗ ਵਿੱਚ ਹੀ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਜਿਹਨਾਂ ਪਿਛਲਾ ਮਕਸਦ ਸਮਾਂ ਉੱਤੇ ਨਿਯੰਤਰਣ ਅਤੇ ਜਿੱਤ ਦੇ ਨਾਲ ਵਾਤਾਵਰਣ ਅਤੇ ਅਬਾਦੀਆਂ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲੀ ਵਰਨੀ ਸੀ। ਇਤਿਹਾਸਕਾਰ ਬਿਓਡੋਰਾ ਡਰਾਇਰ ਨੇ ਐਲਗੌਰਿਥਮਕ ਕੰਪਿਊਟੇਸ਼ਨ ਦਾ ਇਤਿਹਾਸ ਖ਼ਿਆਨ ਕਰਦਿਆਂ ਦੱਸਿਆ ਹੈ ਕਿ ਅੰਕੜਾ ਵਿਗਿਆਨ (Statistics) ਦੀ ਨੀਂਹ ਰੱਖਣ ਵਾਲਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ ਵਿਗਿਆਨੀ ਕਾਰਲ ਪੀਅਰਸਨ ਸਟੈਂਡਰਡ ਡੈਵੀਏਸ਼ਨ, ਕੌਰੀਗੇਸ਼ਨ ਅਤੇ ਰਿਗਰੇਸ਼ਨ ਜਿਹੀਆਂ ਅੰਕੜਾ ਵਿਗਿਆਨਕ ਤਕਨੀਕਾਂ ਨਾਲ ਯੋਜਨਾਬੱਧ ਅਤੇ ਪ੍ਰਥਮਾਨ ਵਿਚਲੀਆਂ ਅਨਿਯੰਤਰਤਾਵਾਂ ਦੂਰ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ। ਉਹ Eugenics ਭਾਵ ਨਸਲ ਵਿਗਿਆਨ ਜਿਹੇ ਜਾਅਲੀ ਵਿਗਿਆਨਕ ਤਕਨੀਕਾਂ ਨਾਲ ਯੋਜਨਾਬੱਧ ਅਤੇ ਪ੍ਰਥਮਾਨ ਵਿਚਲੀਆਂ ਅਨਿਯੰਤਰਤਾਵਾਂ ਦੂਰ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ। ਉਹ Eugenics ਭਾਵ ਨਸਲ ਵਿਗਿਆਨ ਜਿਹੇ ਜਾਅਲੀ ਵਿਗਿਆਨਕ ਤਕਨੀਕਾਂ ਨਾਲ ਯੋਜਨਾਬੱਧ ਅਤੇ ਪ੍ਰਥਮਾਨ ਵਿਚਲੀਆਂ ਅਨਿਯੰਤਰਤਾਵਾਂ ਦੂਰ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ। ਦੂਜੀ ਸਦੀਆਂ ਵਿੱਚ ਇਹਨਾਂ ਨੂੰ ਜੰਗ ਸੰਬੰਧੀ ਸਟੀਕ ਅੰਦਾਜ਼ੇ ਲਾਉਣ ਲਈ ਵਰਤਿਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਜੰਗ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇਹ ਨਵੇਂ ਕੰਪਿਊਟੇਸ਼ਨ ਮਾਡਲ ਮੌਸਮ ਦੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਕਰਨ ਜਿਹੇ ਨਵੇਂ ਖੇਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਪਰਥੇ ਗਏ ਤਾਂ ਜੋ ਉਤਪਾਦਨ ਵਾਤਾਵਰਣ ਲਈ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਜਿਹੇ ਸੈਕਟਰਾਂ ਵਿੱਚ ਸਹੀ ਫੈਸਲੇ ਕੀਤੇ ਜਾ ਸਕਣ।

ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੰਪੱਟ ਹੈ ਕਿ ਸੰਚਾਰ ਅਤੇ ਐਲਗੌਰਿਥਮਾਂ ਸ਼ੁਰੂ ਤੋਂ ਹੀ ਗੁਕਮ ਵਿਚਾਰਾਂ ਦੀ ਸਫਾਰੀਅ ਅਧੀਨ ਕੰਮ ਕਰਦੀਆਂ ਰਹੀਆਂ ਹਨ। ਅੱਜ ਦੀ ਮਸਨੂਈ ਬੁੱਧੀ ਕੀ ਕੋਈ ਅਪਵਾਦ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਬੁੱਧੀ ਨੂੰ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲੀਆਂ ਝੂਠ ਗਿਣਤੀ ਦੀਆਂ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨਾਂ ਹਨ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਗਿਣਤੀ ਦੇ ਸਾਧਕ ਹਨ। ਇਸੇ ਲਈ ਮਸਨੂਈ ਬੁੱਧੀ ਦੇ ਯੁੱਗ ਵਿੱਚ ਸਮਾਜੇਦਾ ਦਾ ਧਰੁਵੀਕਰਨ ਹੋਰ ਵੀ ਤੇਜ਼ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਮਸਨੂਈ ਬੁੱਧੀ ਦੇ ਚਮਤਕਾਰਾਂ ਦੀਆਂ ਕਹਾਣੀਆਂ ਮਿੱਥਾਂ ਤੋਂ ਵੱਧ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਬੰਦੇ ਦੀ ਸਿਰਜਣਾਤਮਕਤਾ ਦਾ ਪਾਰ ਕੋਈ ਮਸ਼ੀਨ ਨਹੀਂ ਪਾ ਸਕਦੀ। ਘੱਟ-ਘੱਟ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਨਹੀਂ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਮਸ਼ੀਨਾਂ ਮਨ ਸਿਰਜਣ ਵਿੱਚ ਸਫਲ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀਆਂ।

ਫੋਨ-98-550-36890

ਮਸਨੂਈ ਬੁੱਧੀ ਦੀਆਂ ਮਿੱਥਾਂ

ਇਸ ਸਾਰੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਵਿੱਚ ਜਿੰਨੇ ਦੁਰਲੱਭ ਧਰਤ ਤੱਤ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਉਸ ਤੋਂ ਕਈ ਗੁਣਾ ਵੱਧ ਕੁਝਾ ਪੈਦਾ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਕੁਦਰਤੀ ਸਰੋਤਾਂ ਦੇ ਮਾਹਿਰ ਡੇਵਿਡ ਅਬਰਾਹਮ ਨੇ ਚੀਨ ਦੇ ਜ਼ਿਆਂਗਜੀ ਵਿੱਚ ਕਈ ਹਾਈ ਟੈਂਕ ਯੰਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਵਰਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਡਿਸਪਰੋਸ਼ੀਅਮ ਅਤੇ ਟਰਬੀਅਮ ਦੀ ਕੀਤੀ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਮਾਈਨਿੰਗ ਬਾਰੇ ਦੱਸਦਿਆਂ ਲਿਖਿਆ ਹੈ ਕਿ “ਪੁੱਟੀ ਗਈ ਚੱਟਾਨੀ ਮਿੱਟੀ ਵਿੱਚ ਸਿਰਫ਼ 0.2 ਫੀਸਦੀ ਹੀ ਮੁੱਲਵਾਨ ਦੁਰਲੱਭ ਧਰਤ ਤੱਤ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਦਾ ਅਰਥ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਦੁਰਲੱਭ ਧਰਤ ਤੱਤਾਂ ਦੀ ਮਾਈਨਿੰਗ ਲਈ ਪੁੱਟੀ ਗਈ ਮਿੱਟੀ ਦੇ 99.8 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਨੂੰ ਕੂੜਾ ਕਹਿ ਕੇ ਸੁੱਟ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਕੁਝੇ ਨੂੰ ‘ਟੇਲਿਗਜ਼’ ਆਖਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਪਹਾੜਾਂ ਅਤੇ ਨਦੀਆਂ ਵਿੱਚ ਡੱਪ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।” ਇਸ ਨਾਲ ਅਮੈਨੀਆ ਜਿਹੇ ਨਵੇਂ ਪ੍ਰਦੂਸ਼ਕ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਚੀਨ ਦੀ ਦੁਰਲੱਭ ਧਰਤ ਤੱਤਾਂ ਸੰਬੰਧੀ ਸੋਸਾਇਟੀ ਦਾ ਅਨੁਮਾਨ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਟਨ ਦੁਰਲੱਭ ਧਰਤ ਤੱਤਾਂ ਨੂੰ ਸੋਧਣ ਦੌਰਾਨ 75000 ਲੀਟਰ ਤੇਜ਼ਾਬੀ ਪਾਣੀ ਅਤੇ ਇੱਕ ਟਨ ਰੇਡੀਓ ਐਕਟਿਵ ਕੂੜਾ ਨਿੱਕਲਦਾ ਹੈ।

ਇਸ ਵੇਲੇ ਚੀਨ ਕੋਲ ਦੁਨੀਆਂ ਦੀ 60 ਤੋਂ 70 ਫੀਸਦੀ ਮਾਈਨਿੰਗ ਦਾ ਨਿਯੰਤਰਣ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਸੰਸਾਰ ਦੀ ਪ੍ਰੋਸੈਸਿੰਗ ਸਮਰੱਥਾ ਦਾ 85 ਫੀਸਦੀ ਦਾ ਮਾਲਕ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਉਹ ਸੰਸਾਰ ਧਰਤ ਉੱਤੇ ਇਹਨਾਂ ਦੁਰਲੱਭ ਧਰਤ ਤੱਤਾਂ ਦੀ ਸਪਲਾਈ ਉੱਤੇ ਦਬਦਬਾ ਰੱਖਦਾ ਹੈ। ਪ੍ਰੰਤੂ ਇਸ ਦੇ ਵਾਤਾਵਰਣਕ ਪ੍ਰਭਾਵਾਂ ਦੀ ਜਿਉਂਦੀ-ਜਾਗਦੀ ਉਦਾਹਰਣ ਵੀ ਚੀਨ ਦੇ ਬਣਾਉ ਦੀ ਹੈ। ਬਣਾਉ ਵਿੱਚ ਦੁਨੀਆ ਦਾ ਦੁਰਲੱਭ ਧਰਤ ਤੱਤਾਂ ਦਾ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡਾ ਪ੍ਰੋਸੈਸਿੰਗ ਯੂਨਿਟ ਹੈ। ਏੱਧ ਮੁੱਖ ਵਿੱਚ ਸੀਰੀਅਮ ਅਤੇ ਨਿਓਭੀਮੀਅਮ ਦਾ ਉਤਪਾਦਨ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਅੱਜ ਏਥੇ 10 ਵਰਗ ਕਿਲੋਮੀਟਰ ਦੀ ਕਾਲੀ ਝੀਲ ਬਣ ਚੁੱਕੀ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ 180 ਮਿਲੀਅਨ ਟਨ ਤੋਂ ਵੱਧ ਦਾ ਰੇਡੀਓ ਐਕਟਿਵ ਅਤੇ ਹੋਰ ਤੇਜ਼ਾਬੀ, ਜ਼ਹਿਰੀਲਾ ਕੂੜਾ ਕਰਕਟ ਹੈ। ਆਸੇ-ਪਾਸੇ ਦੇ ਪਿੰਡ ਗਿਲਾ ਚੁੱਕੇ ਹਨ। ਸ਼ਹਿਰ ਵਿੱਚ ਕਾਲੀ ਝੂਠ ਜੰਮੀ ਹੋਈ ਹੈ ਅਤੇ ਹਵਾ ਵਿੱਚੋਂ ਹਰ ਵੇਲੇ ਸਲਫਰ ਦੀ ਗੰਧ ਆਉਂਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਝੀਲ ਦਾ ਕੋਈ ਕਿਨਾਰਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਦਾ ਅਰਥ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਲਗਾਤਾਰ ਚਾਰੇ ਪਾਸੇ ਫੈਲ ਰਹੀ ਹੈ।

ਬਣਾਉ ਤੋਂ ਲੱਗਭੱਗ 3 ਹਜ਼ਾਰ ਮੀਲ ਦੱਖਣ ਵੱਲ ਇੰਡੋਨੇਸ਼ੀਆ ਦੇ ਛੋਟੇ ਟਾਪੂ ਬੰਗਕਾ ਤੇ ਬੋਲਿਟੁੰਗ ਹਨ। ਇਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੰਡੋਨੇਸ਼ੀਆ ਦਾ 90 ਫੀਸਦੀ ਟਿਨ ਨਿਕਲਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਦਾ ਇਤੋਤਮਾਲ ਸੈਮੀਕੰਡਕਟਰ ਬਣਾਉਣ ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਚੀਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇੰਡੋਨੇਸ਼ੀਆ ਟਿਨ ਦਾ ਦੂਜਾ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡਾ ਉਤਪਾਦਕ ਹੈ। ਇੰਡੋਨੇਸ਼ੀਆ ਦੀ ਰਾਸ਼ਟਰੀ ਟਿਨ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਸਿੱਧੇ-ਅਸਿੱਧੇ ਸੈਮਸਨ, ਐਪਲ, ਟੈਸਲਾ ਅਤੇ ਐਮੋਜ਼ਨ ਜਿਹੀਆਂ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨਾਂ ਨੂੰ ਟਿਨ ਸਪਲਾਈ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਪਰ ਇਹਨਾਂ ਛੋਟੇ ਟਾਪੂਆਂ ਉੱਤੇ ਸਿਰਫ਼ ਸਰਕਾਰੀ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਹੀ ਟਿਨ ਨਹੀਂ ਲੱਭਦੀ। ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਸਾਧਨਕ ਲੋਕ ਵੀ ਸਮੁੰਦਰ ਵਿੱਚ ਚੁੱਗੀਆਂ ਮਾਰ, ਵੱਡੀਆਂ ਖੋਖਲੀਆਂ ਟਿਊਬਾਂ ਅੰਦਰੋਂ ਸਾਹ ਲੈਂਦੇ ਬਾਂਸਾਂ ਨਾਲ ਸਮੁੰਦਰ ਤਲ ਤੋਂ ਟਿਨ ਖੁਰਕ ਕੇ ਲਿਆਉਣ ਦੇ ਕੰਮ ਵਿੱਚ ਲੱਗੇ ਹੋਏ ਹਨ। ਇਹ ਲੋਕ ਆਪਣੇ ਲੱਭੇ ਟਿਨ ਨੂੰ ਵਿਚੋਲਿਆਂ ਕੋਲ ਵੇਚ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਜੋ ਅੱਗੋਂ ਇਸ ਟਿਨ ਨੂੰ ਵੀ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਦੇ ਟਿਨ ਨਾਲ ਹੀ ਮਿਲਾ ਕੇ ਵੇਚਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਸਾਰੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਉੱਤੇ ਕੋਈ ਨਿਯੰਤਰਣ ਜਾਂ ਸੁਰੱਖਿਆ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਬਾਰੇ ਇੱਕ ਪੜਤਾਲੀਆ ਪੱਤਰਕਾਰ ਕੇਟ ਚਿੱਟਾ ਹੇ, ਮੈਡੀ ਦੇ ਡੰਡਾਰਾਂ ਅਤੇ ਮੂੰਗੇ ਦੀਆਂ ਚੱਟਾਨਾਂ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਇਸ ਦੇ ਪਿਆਰੇ ਪਾਮ ਦੇ ਰੁੱਖਾਂ ਨਾਲ ਭਰੇ ਸਮੁੰਦਰੀ ਕੰਢਿਆਂ ’ਤੇ ਸੈਲਾਨੀਆਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਨੁਕਸਾਨ ਨੂੰ ਦੇਖਣ ਦਾ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆਂ ਤਰੀਕਾ ਹੈ-ਅਸਮਾਨ ਵਿੱਚੋਂ ਦੇਖਣਾ। ਏਥੋਂ ਵਿਸ਼ਾਲ ਬੰਜਰ ਸੰਤਰੀ ਧਰਤੀ ਦੇ ਦਰਮਿਆਨ ਕਿਤੇ ਸੰਘਣੇ ਪਾਣੀ ਦੇ ਟੋਟੇ ਦਿਸਦੇ ਹਨ। ਜਿਸ ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਮਾਈਨਾਂ ਦਾ ਦਬਦਬਾ ਨਹੀਂ ਦਿਸਦਾ, ਉੱਥੇ ਕਬਜ਼ਾ ਦਿਸਦੀਆਂ ਹਨ, ਜੋ ਉਹਨਾਂ ਮਾਈਨਾਂਰ ਦੀਆਂ ਹਨ, ਜੋ ਇਸ ਕੰਮ ਵਿੱਚ ਮਾਰੇ ਗਏ ਸਨ।”

ਇਹ ਸਾਰੇ ਦ੍ਰਿਸ਼ ਉਹਨਾਂ ਵਰਕ ਸਟੇਸ਼ਨਾਂ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਦੇ ਹਨ, ਜਿਹਨਾਂ ਅੰਦਰ ਮਸਨੂਈ ਬੁੱਧੀ ਖੇਤਰ ਦੇ ਹਨਰੀ ਕਾਮੇ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਸਧਾਰਨ ਬੁੱਧੀ ਸਿਰਫ ਉਸ ਉੱਤੇ ਫ਼ੋਕਸ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਜੋ ਉਸ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਸਾਹਮਣੇ ਨਜ਼ਰ ਆ ਰਿਹਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਹੋ ਕਿ ਮਸਨੂਈ ਬੁੱਧੀ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਡਿਜੀਟਲ ਲੈਂਟ-ਦੇਣ ਆਦਿ ਸਭ ਵਾਤਾਵਰਣ ਪੱਖੀ ਹਨ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹਨਾਂ ਨੇ ਕਾਗਜ਼ ਉੱਤੇ ਨਿਰਭਰਤਾ ਘਟਾ ਕੇ ਧਰਤੀ ਦੇ ਰੁੱਖਾਂ ਦੀ ਕਟਾਈ

ਮਸਨੂਈ ਬੁੱਧੀ ਦੀਆਂ ਮਿੱਥਾਂ

ਜੋ ਪਹਿਲਾਂ ਮਨੁੱਖ ਹੀ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਉਹਨਾਂ ਕੰਪਿਊਟਰ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਹੀ ਆਪਣੇ ਅਨੁਭਵਾਂ ਅਤੇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੁੰਦੇ ਅੰਕੜਿਆਂ ਤੋਂ ਲਗਾਤਾਰ ਸਿੱਖਦੇ ਜਾਣਾ ਵੀ ਸਿਖਾਇਆ ਹੋਵੇਗਾ। ਸਾਡੇ ਜ਼ਿਹਨ ਵਿੱਚ ਐਲਗੌਰਿਦਮ, ਅੰਕੜੇ, ਕਲਾਉਡ ਇਮਾਰਤਸਾਜ਼ੀ ਜਿਹੇ ਸ਼ਬਦ ਉੱਭਰਦੇ ਹਨ।

ਪਰ ਜੇ ਸਾਡੇ ਜ਼ਿਹਨ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ, ਉਹ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਪ੍ਰਾਪਤ ਅਤੇ ਪ੍ਰੋਸੈਸ ਹੁੰਦੇ ਅੰਕੜੇ ਵੀ ਕਿਤੇ ਨਾ ਕਿਤੇ ਸਟੋਰ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਕਲਾਉਡ ਦਾ ਅਰਥ ਸੱਚਮੁੱਚ ਦੇ ਬੱਦਲ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਹਰੇਕ

ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਆਪਣੇ ਵੱਡੇ ਡੇਟਾ ਸੈਂਟਰ ਹਨ, ਜਿਹਨਾਂ ਅੰਕੜਾਂ ਵਿਸ਼ਾਲ ਸਰਵਰ ਅੰਕੜਿਆਂ ਨੂੰ ਸੰਭਾਲਣ ਦਾ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਆਮ ਤੌਰ ਉੱਤੇ ਇਹ ਡੇਟਾ ਸੈਂਟਰ ਮੁੱਖ ਸ਼ਹਿਰਾਂ ਤੋਂ ਦੂਰ ਲੋਕਾਂ/ਮੀਡੀਆ ਦੀਆਂ ਨਜ਼ਰਾਂ ਤੋਂ ਲੁਕੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਲਈ ਸਾਡੇ ਜ਼ਿਹਨ ਵਿੱਚ ਕਲਾਉਡ ਦਾ ਅਰਥ ਬੱਦਲ ਹੀ ਬਣਿਆ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਖ਼ੁਦ ਵਾਤਾਵਰਣ ਅੰਦਰ ਹੁੰਦੀ ‘ਕੰਪਿਊਟੇਸ਼ਨ’ ਵੱਡੀ ਪੱਧਰ ਉੱਤੇ ਪਾਣੀ ਅਤੇ ਬਿਜਲੀ ਦੀ ਖਪਤ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਸਰਵਰਾਂ ਦੇ ਕੰਮ ਕਰਨ ਲਈ ਬਿਜਲੀ ਉਰਜਾ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਆਉਂਦੀ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਠੰਢੇ ਰੱਖਣ ਲਈ ਪਾਣੀ ਲੋੜੀਂਦਾ ਹੈ। ਬਿਜਲੀ ਅਤੇ ਪਾਣੀ ਦੀ ਖਪਤ ਦੇ ਸਟੀਕ ਅੰਕੜੇ ਕਿਸੇ ਕੋਲ ਨਹੀਂ ਹਨ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਨਵੀਆਂ ਟੈੱਕ ਕੰਪਨੀਆਂ ਅੰਕੜਿਆਂ ਨੂੰ ਮੁਕੰਮਲ ਹਨੇਰੇ ਵਿੱਚ ਰੱਖ ਕੇ ਕੰਮ ਕਰਨ ਦੀਆਂ ਆਦੀ ਹਨ। ਇੱਕ ਅੰਦਾਜ਼ੇ ਵਜੋਂ ਅਮਰੀਕਾ ਦੀ ਨੈਸ਼ਨਲ ਸਕਿਓਰਟੀ ਏਜੰਸੀ (NSA) ਦੇ ਇੱਕ ਡੇਟਾ ਸੈਂਟਰ ਅੰਦਰ ਹਰ ਰੋਜ਼ 1.7 ਮਿਲੀਅਨ ਗੈਲਨ ਪਾਣੀ ਦੀ ਖਪਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ।

ਇਸ ਲਈ ਵਾਤਾਵਰਣ ਦੇ ਪੱਖ ਤੋਂ ਜਿਸ ਮਸਨੂਈ ਬੁੱਧੀ ਨੂੰ ਸਮੱਿਆਵਾਂ ਦੇ ਹੱਲ ਵਜੋਂ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਸੀ, ਉਹ ਅੱਜ ਖ਼ੁਦ ਨਵੀਂ ਸਮੱਸਿਆ ਬਣ ਗਈ ਹੈ। ਇਹ ਖ਼ੁਦ ਵਾਤਾਵਰਣ ਨਾਲ ਜੁੜੀਆਂ ਕਈ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਸਮੱਸਿਆਵਾਂ ਪੈਦਾ ਕਰਕੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਲੋਕਾਂ ਦੀਆਂ ਨਜ਼ਰਾਂ ਤੋਂ ਛੁਪਾ ਲੈਂਦੀ ਹੈ। ਅੱਜ ਦੁਨੀਆਂ ਦੀਆਂ ਟੈੱਕ ਕੰਪਨੀਆਂ ਏਨਾ ਕਾਰਬਨ ਹਵਾ ਵਿੱਚ ਮਿਲਾ ਰਹੀਆਂ ਹਨ, ਜਿੰਨਾ ਹਵਾਈ ਜਹਾਜ਼ਾਂ ਦੀਆਂ ਕੰਪਨੀਆਂ ਆਪਣੇ ਸਿਖਰ ਸਮੇਂ ਹਵਾ ਵਿੱਚ ਘੱਲਦੀਆਂ ਸਨ। ਖਤਰਨਾਕ ਗੱਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇਹਨਾਂ ਕੰਪਨੀਆਂ ਦਾ ਕਾਰਬਨ ਵਧੇਰੇ ਤੇਜ਼ ਰਫ਼ਤਾਰ ਨਾਲ ਵਧ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਵਾਤਾਵਰਣ ਮਾਹਿਰਾਂ ਦਾ ਅੰਦਾਜ਼ਾ ਹੈ ਕਿ 2040 ਤੱਕ ਟੈੱਕ ਸੈਕਟਰ ਦੁਨੀਆ ਦੀਆਂ ਗਰੀਨ ਹਾਊਸ ਗੈਸਾਂ ਦੇ 14 ਫੀਸਦੀ ਹਿੱਸੇ ਲਈ ਇੰਜੀਵਾਰ ਹੋਵੇਗਾ। ਸਵੀਡਨ ਦੀ ਇੱਕ ਟੀਮ ਨੇ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਕੀਤੀ ਹੈ ਕਿ 2030 ਤੱਕ ਇਕੱਲੇ ਡੇਟਾ ਸੈਂਟਰਾਂ ਅੰਦਰ ਹੀ ਬਿਜਲੀ ਦੀ ਮੰਗ 15 ਗੁਣਾ ਵਧ ਜਾਵੇਗੀ।

ਇਹ ਟੈੱਕ ਕੰਪਨੀਆਂ ਇੱਕ ਹੋਰ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਵੀ ਧਰਤੀ ਦੇ ਕੁਦਰਤੀ ਸਰੋਤਾਂ ਦੇ ਸ਼ੋਸ਼ਣ ਵਿੱਚ ਹਿੱਸਾ ਪਾ ਰਹੀਆਂ ਹਨ। ਮਾਈਕਰੋਸਾਫਟ, ਗੂਗਲ ਤੇ ਐਮੋਜ਼ਨ ਜਿਹੀਆਂ ਕੰਪਨੀਆਂ ਆਪਣੇ ਦੋ ਆਈ ਬਲਟਫਾਮ, ਇੰਜੀਨੀਅਰਿੰਗ ਅਤੇ ਬੁਨਿਆਦੀ ਢਾਂਚੇ ਜੈਵਿਕ ਬਾਲਣ (Fossil fuel) ਕੰਪਨੀਆਂ ਨੂੰ ਮੁਹੱਈਆ ਕਰਵਾਉਦੀਆਂ ਹਨ। ਇਹ ਸਭ ਇਹਨਾਂ ਕੰਪਨੀਆਂ ਦੀ ਧਰਤੀ ਖੱਲਿਊ ਜੈਵਿਕ ਬਾਲਣ ਖੋਜਣ ਅਤੇ ਕੱਢਣ ਵਿੱਚ ਮਦਦ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਨਤੀਜਾ ਵਾਤਾਵਰਣ ਦੀ ਹੋਰ ਖਰਾਬੀ ਵਿੱਚ ਨਿਕਲਦਾ ਹੈ।

ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਕਹਾਣੀ ਦੁਰਲੱਭ ਧਰਤ ਤੱਤਾਂ (rare earth elements) ਦੀ ਹੈ, ਜੋ ਅਜੋਕੇ ਸਮੇਂ ਦੀ ਜੀਵਿ ਪੌਲਿਟਿਕਸ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਕਰਨ ਲੱਗੇ ਹਨ। ਤੇਲ ਅਤੇ ਪਾਣੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇਹ ਦੁਰਲੱਭ ਤੱਤ ਭਵਿੱਖ ਵਿੱਚ ਦੁਨੀਆ ਅੰਦਰ ਨਵੀਆਂ ਜੰਗਾਂ ਦਾ ਕਾਰਨ ਬਣ ਕੇ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੋ ਰਹੇ ਹਨ। ਯਾਦ ਰਹੇ ਅਮਰੀਕਾ ਦਾ ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਟਰੰਪ ਰੂਸ-ਕੁਕਰੇਨ ਜੰਗ ਅੰਦਰ ਕੁਕਰੇਨ ਦੀ ਮਦਦ ਦੇ ਇਵਜ਼ ਵਿੱਚ ਉਸ ਦੇ ਮੁਲਕ ਅੰਦਰਲੇ ਦੁਰਲੱਭ ਧਰਤ ਤੱਤ ਉੱਤੇ ਹੀ ਆਪਣਾ ਕਬਜ਼ਾ ਮੰਗ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਇਹ ਦੁਰਲੱਭ ਧਰਤ ਤੱਤ ਕੀ ਹਨ? ਲੈਂਥਾਨਮ, ਸਰੀਅਮ, ਨਿਓਭੀਮੀਅਮ, ਸਕੈਂਡੀਅਮ, ਟਰਬੀਅਮ, ਯੂਲੀਅਮ, ਯਤਰੀਅਮ ਆਦਿ ਇਹ ਦਰਮਾਸ਼ਲ ਉਹ 17 ਧਾਤ ਦੇ ਤੱਤ ਹਨ ਜੋ ਸਮਕਾਲੀ ਟੈੱਕ ਉਦਯੋਗ ਦੇ ਚੱਲਣ ਲਈ ਬੇਹੱਦ ਲੋੜੀਂਦੇ ਹਨ। ਇਹਨਾਂ ਦੇ ਇਤੋਤਮਾਲ ਨਾਲ ਹੀ ਅਕਾਰ ਵਿੱਚ ਛੋਟੇ ਤੋਂ ਛੋਟਾ ਪ੍ਰਯਾਜ ਤੇ ਉਪਕਰਣ ਬਣਾ ਕੇ ਉਸ ਤੋਂ ਵੱਡੇ ਤੋਂ ਵੱਡਾ ਕੰਮ ਲਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਬਿਜਲਈ ਅਤੇ ਕੰਪਿਊਟਰ ਦੇ ਖੇਤਰ ਲਈ ਇਹ ਬਹੁਤ ਅਹਿਮ ਹਨ। ਬਿਜਲਈ ਕਾਰਾਂ ਅਤੇ ਬੇਟਰੀਆਂ ਵਿੱਚ ਵੀ ਇਹਨਾਂ ਦੀ ਹੀ ਵਰਤੋਂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਇਹਨਾਂ ਨੂੰ ਦੁਰਲੱਭ ਇਸ ਲਈ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਕਦੇ ਵੀ ਵੱਡੇ ਡੰਡਾਰਾਂ ਵੱਲੋਂ ਸਿੱਕੇ ਮਾਰੇ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦੇ। ਇਹ ਧਰਤੀ ਦੀ ਸਤਾਹ ਉੱਤੇ ਛੋਟੀ ਮਾਤਰਾ ਵਿੱਚ ਜਮ੍ਹਾਂ ਹਨ। ਰਸਾਇਣਕ ਤੌਰ ਉੱਤੇ ਵੀ ਇਹ ਲੱਗਭੱਗ ਇੱਕ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਵਿੱਚ ਲਈ ਇਹਨਾਂ ਨੂੰ ਵੱਖ ਅਤੇ ਸ਼ੁੱਧ ਕਰਨ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤਿਾ ਨਾ ਸਿਰਫ਼ ਬੇਹੱਦ ਐਂਪੀ ਅਤੇ ਖਰਚੀਲੀ ਹੈ ਸਗੋਂ ਵਾਤਾਵਰਣ ਪੱਖੋਂ ਘਾਤਕ ਵੀ ਹੈ।

ਚਲੇ ਇਸ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਨੂੰ ਹੋਰ ਵਿਚਾਰੋ ਵਿੱਚ ਸਮਝਦੇ ਹਾਂ। ਦੁਰਲੱਭ ਧਰਤ ਤੱਤ ਕੁਦਰਤੀ ਤੌਰ ਉੱਤੇ ਬੌਰੀਆਂ ਅਤੇ ਯੂਰੇਨੀਅਮ ਦੇ ਨਾਲ ਕੱਚੀ ਧਾਤ ਦੇ ਜ਼ਮੀਰ ਵਜੋਂ ਮੌਜੂਦ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਬੋਰੀਅਮ ਅਤੇ ਯੂਰੇਨੀਅਮ ਦੋਵੇਂ ਰੇਡੀਓ ਐਕਟਿਵ ਹਨ। ਦੁਰਲੱਭ ਧਰਤ ਤੱਤਾਂ ਲਈ ਮਾਈਨਿੰਗ ਸਮੇਂ ਇਹਨਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰੋਸੈਸਿੰਗ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਉਹਨਾਂ ਤੋਂ ਵੱਖ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਮਾਈਨਿੰਗ ਲਈ ਜਦੋਂ ਚੱਟਾਨਾਂ ਵਿੱਚ ਫਾਕੇ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਇਹ ਵੀ ਦੁਰਲੱਭ ਧਰਤ ਤੱਤਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਹੀ ਧਰਤੀਦੀ ਸਤ੍ਹਾ ਉੱਤੇ ਆ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਜਦੋਂ ਕੱਚੀ ਧਾਤ ਨੂੰ ਵੱਖਰਾ ਅਤੇ ਚੁਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਇਹ ਰੇਡੀਓ ਐਕਟਿਵ ਪਦਾਰਥ ਵਾਤਾਵਰਣ ਵਿੱਚ ਫੈਲ ਕੇ ਪਾਣੀ ਨੂੰ ਭੇੜੇ ਹੁਏ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਦੂਸ਼ਿਤ ਕਰ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਜਿਹਨਾਂ ਚੱਟਾਨਾਂ ਵਿੱਚ ਫਾਕੇ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਸਤ੍ਹਾ ਤੋਂ ਵੀ ਜ਼ਹਿਰੀਲੇ ਮਾਰੇ ਵਰਖਾ ਸਮੇਂ ਪਾਣੀ ਵਿੱਚ ਘੁਲ ਕੇ ਧਰਤੀ ਨੂੰ ਵੀ ਪ੍ਰਦੂਸ਼ਿਤ ਕਰ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੁਰਲੱਭ ਧਰਤ ਤੱਤਾਂ ਦੀ ਮਾਈਨਿੰਗ ਸਮੇਂ ਧਰਤੀ, ਹਵਾ ਤੇ ਪਾਣੀ ਤਿੰਨੋਂ ਬੁਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪ੍ਰਦੂਸ਼ਿਤ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਚੁਰਾ ਕੀਤੀ ਕੱਚੀ ਧਾਤ ਵਿੱਚੋਂ ਦੁਰਲੱਭ ਧਰਤ ਤੱਤ ਵੱਖਰੇ ਕਰਨ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੌਰਾਨ ਹੋਰ ਵੀ ਵਧੇਰੇ ਭਿਆਨਕ ਪ੍ਰਦੂਸ਼ਣ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਕੱਚੀ ਧਾਤ ਨੂੰ ਵੱਖ ਤੇਜ਼ਾਬਾਂ ਨਾਲ ਟਰੀਟ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੇ ਹਰ ਪੜਾਅ ਉੱਤੇ ਜ਼ਹਿਰੀਲਾ ਤੇਜ਼ਾਬੀ ਮਾਦਾ ਕੂੜੇ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਨਿੱਕਲਦਾ ਹੈ।

ਜਗਤ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਤ ਹਨ ਅਤੇ ਇੱਕ-ਦੂਜੇ ਨਾਲ ਖਹਿਸਰ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ ਨਾਲ ਗਤੀਸ਼ੀਲ ਰਹਿੰਦੀਆਂ ਹਨ। ਵਿਰੋਧ ਵਿਕਾਸੀ ਪਦਾਰਥਵਾਦ ਦਾ ਸਿਧਾਂਤ ਨੂੰ ਸਮਝਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮਾਦੇ ਦਾ ਵਿਕਾਸ ਉਸ ਦੀ ਅੰਦਰਲੀ ਸੰਚਾਲਕ ਸ਼ਕਤੀ ਦਾ ਚੁੰਬਕੀ ਸਿਧਾਂਤ ਅਨੁਸਾਰ ਦੇ ਵਿਰੋਧੀ ਜੁਜ਼ਾਂ ਦੀ ਖਹਿਸਰ ਕਾਰਨ ਹੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੇ।

ਮਨ, ਆਤਮਾ-ਪੈਰਮਾਤਮਾ ਨੂੰ ਹੀ ਸਭ ਕੁਝ ਮੰਨਣ ਵਾਲੇ ਜਾਂ ਅੰਤਰਮੁਖਤਾ ਜਾਂ ਮੈਡੀਟੇਸ਼ਨ ਨੂੰ ਜੀਵਨ ਦਾ ਪਰਮ ਮੰਨਣ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨਿੱਜੀ ਲਾਭ ਵਿੱਚ ਮਦਮਸ਼ਾ ਰਹਿ ਕੇ ਮਾਨਸਿਕ ਖਿਲਾੜ ਨੂੰ ਕੁੱਝ ਪਲਾਂ ਲਈ ਰੋਕ ਤਾਂ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਪਰ ਇਹ ਕੋਈ ਪੱਕਾ ਹੱਲ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਪੱਕਾ ਹੱਲ ਤਾਂ ਬਾਹਰਮੁਖੀ ਹਾਲਤਾਂ ਵਿੱਚ ਨਿਹਿਤ ਹੈ, ਨਾ ਕਿ ਮਨ ਅੰਦਰ। ਮਨ ਜਾਂ ਆਤਮਾ ਕੀ ਹੈ?– ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਇਸ ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਅਮੁਰਤ ਸ਼ਬਦ ਹੈ, ਜਿਸ ਦੀ ਕੋਈ ਹੋਰ ਨਹੀਂ, ਫਿਰ ਵੀ ਇਹ ਸੰਕਲਪ ਸਾਡੇ ਸਮਾਜਿਕ ਵਰਤਾਰਿਆਂ ਦਾ ਅਹਿਮ ਹਿੱਸਾ ਬਣਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਸਾਡੇ ਅੰਤਰੀਵ ਉਪਰ ਬਾਹਰਮੁਖੀ ਹਾਲਤਾਂ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਤੇ ਉਸ ਦਾ ਦਿਮਾਗ ਦੁਆਰਾ ਮਹਿਸੂਸੀਕਰਨ ਮਨ ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਬਾਹਰਮੁਖੀ ਜਗਤ ਵਿੱਚ ਹੀ ਇਸ ਦਾ ਆਧਾਰ ਹੈ। ਅੰਤਰਮੁਖਤਾ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਅਰਥ ਨਹੀਂ ਰੱਖਦੀ, ਇਸ ਦੇ ਜੋ ਕੋਈ ਅਰਥ ਹੁਣ ਤਾਂ ਬਾਹਰਮੁਖਤਾ ਕਾਰਨ ਹੀ ਹੁੰਦਾ। ਇਸ ਦੇ ਨਾਲ ਜੀਵਨ ਮੁਕਤੀ ਦਾ ਵਿਚਾਰ ਜੁੜਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਕਿ ਆਪਣੇ-ਆਪ ਨੂੰ ਭੁੱਲ ਕੇ ਕਿਸੇ ਅਗੰਮ ਵਿੱਚ ਅਡੇਰ ਹੋਣਾ ਹੀ ਮੁਕਤੀ ਹੈ। ਵਿਚਾਰ ਵੀ ਪਦਾਰਥਵਾਦੀ ਵਿਕਾਸ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਪਰ ਅਵਿਗਿਆਨਕ ਸਮਝ ਦੀ ਅੰਤਹੋਂਦ ਕਾਰਨ ਇਸ ਦੀਆਂ ਜੜ੍ਹਾਂ ਅਤੀਤ ਦੀਆਂ ਜੜ੍ਹਵਾਦੀ ਅੰਤਰਮੁਖਤਾ ਵਿੱਚ ਪਈਆਂ ਹਨ।

ਇਹ ਮਨ ਲਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਹਰ ਯੁੱਗ ਦਾ ਆਪਣਾ ਬਾਹਰਮੁਖੀ ਯਥਾਰਥ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਸਮੇਂ ਦਾ ਆਪਣਾ ਸੁੱਚ ਹੁੰਦਾ, ਜੋ ਸਮੇਂ ਨਾਲ ਉਮਰ ਵਿਕਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।ਸੇਂ ਇਸ ਵਰਤੋਰ ਨੂੰ ਇਤਿਹਾਸਕ ਵਿਕਾਸ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਵਿੱਚ ਦੇਖਦਾ ਹਾਂ। ਇੱਕ ਯੁੱਗ ਅਜਿਹਾ ਸੀ ਤਾਂ ਜੋ ਅੰਤਰਮੁਖਤਾ ਨੂੰ ਹੀ ਸੰਚਾਲਕ ਸ਼ਕਤੀ ਮੰਨਦਾ ਸੀ, ਜਿਸ ਮੁਤਾਬਕ ਇਹ ਦਸਮਾਉਣ ਦਾ ਵਿਚਾਰ ਪੈਦਾ ਹੋਇਆ ਕਿ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਹੱਥ ਵੱਲੋਂ ਕੁੱਝ ਨਹੀਂ, ਇਹ ਅਗੰਮ ਦੇ ਹੁਕਮ ਵਿੱਚ ਹੀ ਸਭ ਕੁੱਝ ਚੱਲਦਾ ਹੈ।

ਪਹਿਲਾਂ ਬਾਹਰਮੁਖੀ ਅਤੇ ਅੰਤਰਮੁਖੀ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੇ ਸੰਸਾਰ ਨੂੰ ਸਮਝਣ ਦਾ ਯਤਨ ਕਰੀਏ। ਬਾਹਰਮੁਖੀ ਹਾਲਤਾਂ ਪਦਾਰਥਵਾਦੀ

ਨਵਾਂ ਜ਼ਮਾਨਾ, ਜਲੰਧਰ

ਅਜੋਕੇ ਯੁੱਗ ਨੂੰ ਮਸਨੂਈ ਬੁੱਧੀ (Artificial Intelligence) ਜਾਂ ਮਸ਼ੀਨੀ ਬੁੱਧੀ ਦਾ ਯੁੱਗ ਕਿਹਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਇਹ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਦਹਾਕੇ ਭਰ ਤੋਂ ਜਿਸ ਨਵੇਂ ਇਨਕਲਾਬੀ ਪੈਦਾਵਾਰ ਦੇ ਸਾਧਨ ਦੀ ਉਤੀਕ ਕੀਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਸੀ, ਉਸ ਨੇ ਅਵਤਾਰ ਧਾਰ ਲਿਆ ਹੈ। ਮਸ਼ੀਨ ਦੀ ਮਨੁੱਖ ਵਰਗੀ ਇਸ ਮਸਨੂਈ ਬੁੱਧੀ ਨੇ ਮਨੁੱਖ ਵੱਲੋਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਸਰੀਰਕ ਅਤੇ ਬੌਧਿਕ ਕਿਰਤ ਦੀ ਲੋੜ ਖਤਮ ਕਰਕੇ ਮਨੁੱਖ ਦੇ ਜੀਵਨ ਨੂੰ ਅਨੰਦਮਈ ਬਣਾ ਦੇਣਾ ਹੈ। ਇਹ ਮਸਨੂਈ ਬੁੱਧੀ ਬੰਦੇ ਨੂੰ ਉਸ ਦੇ ਆਪਣੇ ਨਾਲੋਂ ਵੱਧ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਨਣ ਲੱਗੇਗੀ ਤੇ ਇਸ ਲਈ ਉਸ ਦੀ ਹਰੇਕ ਚੋਣ ਦਾ ਉਸ ਨਾਲੋਂ ਬਿਹਤਰ ਫੈਸਲਾ ਕਰਿਆ ਕਰੇਗੀ। ਇਹ ਬੁੱਧੀ ਮਨੁੱਖੀ ਬੁੱਧੀ ਵਾਂਗ ਹੀ ਕੰਮ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਕਰੇਗੀ, ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮਨੁੱਖ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਪ੍ਰੰਤੂ ਇਹ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਇਸ ਲਈ ਹੋਵੇਗੇ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹਨਾਂ ਦਾ ਅਧਾਰ ਸਾਰੇ ਮੁਹੱਈਆ ਅੰਕੜੇ ਹੋਣਗੇ, ਜਿਹਨਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰੋਸੈਸਿੰਗ ਉਪਰੰਤ ਨਤੀਜੇ ਕੱਢੇ ਜਾਣਗੇ। ਇਹ ਭਰਮ ਫੈਲਾਇਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਬਹੁਤ ਸਾਡਸ਼ਥਰੀ ਤਕਨਾਲੋਜੀ ਹੈ, ਜੋ ਉਦਯੋਗਿਕ ਪ੍ਰਦੂਸ਼ਣ ਮੁਕਤ ਵੀ ਹੈ।

ਕਲਾਉਡ ਜਿਹੇ ਸ਼ਬਦ ਵਰਤ ਕੇ ਇਸ ਨੂੰ ਕੁਦਰਤਮੁਖ ਦਰਸਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਹੋ ਰਹੀ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਇਸ ਤਕਨਾਲੋਜੀ ਦਾ ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਕੋਈ ਟਿਕਾਣਾ ਹੀ ਨਾ ਹੋਵੇ। ਪੰਜਾਬ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਸਿਲੀਕਾਨ ਵੈਲੀ ਤੱਕ ਅਜਿਹੇ ਬੁੱਧੀਜੀਵੀਆਂ ਦੀਆਂ ਕਤਾਰਾਂ ਲੱਗ ਗਈਆਂ ਹਨ, ਜੋ ਇਸ ਨਵੀਂ ਤਕਨਾਲੋਜੀ ਨੂੰ ਮਨੁੱਖ ਦੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਸਮੱਸਿਆਵਾਂ ਦਾ ਹੱਲ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਆਖ ਕੇ ਇਸ ਦਾ ਢਲ ਵਜਾ ਰਹੇ ਹਨ। ਉਹਨਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਇਹ ਨਵੀਂ ਤਕਨਾਲੋਜੀ ਭਵਿੱਖ ਦੇ ਨਵੇਂ ਸਵਰਗਾਂ ਦਾ ਰਸਤਾ ਬੋਹਣ ਵਾਲੀ ਹੈ।

ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਢਲ-ਢਮੱਕਾ ਦੇ ਮਿੱਥਾਂ ਨੂੰ ਸੱਚਾਈ ਮੰਨ ਕੇ ਚੱਲਦਾ ਹੈ। ਪਹਿਲੀ ਮਿੱਥ ਕਿ ਕੰਪਿਊਟਰ ਜਿਹੇ ਗੌਰ ਮਨੁੱਖੀ ਸਿਸਟਮ ਵੀ ਮਨੁੱਖੀ ਮਨ ਦੇ ਨਿਅੰਤਰੀ ਹੀ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਪੱਖ ਇਹ ਮੰਨ ਕੇ ਚੱਲਦਾ ਹੈ ਕਿ ਲੋੜੀਂਦੇ ਸਰੋਤਾਂ ਦੇ ਮੁਹੱਈਆ ਹੋਣ ਉੱਤੇ ਸਿਰਫ ਤੋਂ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਕੇ ਮਨੁੱਖਾਂ ਜਿਹੀ ਬੁੱਧੀ ਪੈਦਾ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਇਸ ਗੱਲ ਵੱਲ ਬਿਲਕੁਲ ਧਿਆਨ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦਾ ਕਿ